I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/1111

2019 m. birželio 25 d.

dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo

(nauja redakcija)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomones ([1]),

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamasi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) 2014 m. balandžio 15 d. Komisija priėmė ataskaitą dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 ([3]) taikymo. Toje ataskaitoje daroma išvada, kad Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 yra tinkamai veikianti ir piliečiams labai naudinga priemonė, tačiau dabartinės taisyklės galėtų būti patobulintos. Reikia padaryti nemažai minėto reglamento dalinių pakeitimų. Siekiant aiškumo, tas reglamentas turėtų būti išdėstytas nauja redakcija;

(2) šiuo reglamentu nustatomos vienodos jurisdikcijos taisyklės, taikytinos bylose dėl santuokos nutraukimo, separacijos ir santuokos pripažinimo negaliojančia, taip pat ginčuose dėl tėvų pareigų, turinčiuose tarptautinį elementą. Juo palengvinamas sprendimų, taip pat autentiškų dokumentų ir tam tikrų susitarimų judėjimas Sąjungoje, nustatant jų pripažinimo ir vykdymo kitose valstybėse narėse nuostatas. Be to, šiame reglamente paaiškinama vaiko teisė turėti galimybę pareikšti savo nuomonę su juo susijusioje nagrinėjamoje byloje ir taip pat pateikiamos nuostatos, kuriomis papildoma 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų (toliau – 1980 m. Hagos konvencija) valstybių narių tarpusavio santykių kontekste. Todėl šis reglamentas turėtų padėti padidinti teisinį tikrumą ir užtikrinti didesnį lankstumą, siekiant garantuoti geresnes galimybes pasinaudoti teismo procesu ir užtikrinti, kad toks procesas būtų veiksmingesnis;

([1]) 2018 m. sausio 18 d. nuomonė (OL C 458, 2018 12 19, p. 499) ir 2019 m. kovo 14 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([2]) 2017 m. sausio 26 d. nuomonė (OL C 125, 2017 4 21, p. 46).
([3]) 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003 12 23, p. 1).

(3) Sąjungoje būtina užtikrinti sklandų ir teisingą Sąjungos teisingumo erdvės veikimą atsižvelgiant į skirtingas valstybių narių teisines sistemas ir tradicijas. Todėl šalyse turėtų būti toliau stiprinamas pasitikėjimas viena kitos teisingumo sistemomis. Sąjunga yra išsikėlusi tikslą sukurti, palaikyti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas ir teisė kreiptis į teismą. Siekiant įgyvendinti tą tikslą, turėtų būti sustiprintos asmenų, visų pirma vaikų, teisės teisinėse procedūrose, kad būtų palengvintas teisminių ir administracinių institucijų bendradarbiavimas ir sprendimų šeimos teisės klausimais, turinčių tarpvalstybinių aspektų, vykdymas. Reikėtų sustiprinti sprendimų civilinėse bylose tarpusavio pripažinimą, supaprastinti galimybes kreiptis į teismą ir pagerinti valstybių narių institucijų keitimąsi informacija;

(4) šiuo tikslu Sąjunga, be kita ko, turi patvirtinti teisminio bendradarbiavimo tarpvalstybinių aspektų turinčiose civilinėse bylose priemones, visų pirma kai tai būtina tinkamam vidaus rinkos veikimui. Terminas „civilinės bylos“ turėtų būti aiškinamas autonomiškai, laikantis nusistovėjusios Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) praktikos. Jis turėtų būti laikomas nepriklausoma sąvoka, aiškintina remiantis, pirma, šio reglamento tikslais ir sistema ir, antra, bendraisiais principais, kylančiais iš nacionalinių teisinių sistemų visumos. Todėl terminas „civilinės bylos“ turėtų būti aiškinamas kaip galintis apimti ir tas priemones, kurios valstybės narės teisinėje sistemoje galėtų būti priskirtos viešosios teisės sričiai. Visų pirma jis turėtų apimti visus prašymus, priemones arba sprendimus su tėvų pareigomis susijusiose bylose, kaip apibrėžta šiame reglamente, laikantis jo tikslų;

(5) šis reglamentas apima „civilines bylas“, kurios apima civilinius teismo procesus ir juose priimtus sprendimus, taip pat autentiškus dokumentus ir tam tikrus neteisminius susitarimus su santuoka ir su tėvų pareigomis susijusiais klausimais. Be to, terminas „civilinės bylos“ turėtų apimti prašymus, priemones ar sprendimus, taip pat autentiškus dokumentus ir tam tikrus neteisminius susitarimus dėl vaiko grąžinimo pagal 1980 m. Hagos konvenciją, kurie, remiantis Teisingumo Teismo praktika ir pagal 1980 m. Hagos konvencijos 19 straipsnį, nėra procesas dėl tėvų pareigų esmės, bet yra glaudžiai su juo susiję ir yra aptariami tam tikrose šio reglamento nuostatose;

(6) siekiant palengvinti sprendimų, taip pat autentiškų dokumentų ir tam tikrų susitarimų su santuoka ir su tėvų pareigomis susijusiose bylose judėjimą, būtina ir tikslinga užtikrinti, kad taisyklės dėl jurisdikcijos ir sprendimų pripažinimo bei vykdymo būtų reglamentuojamos Sąjungos teisės aktu, kuris būtų privalomas ir tiesiogiai taikomas;

(7) siekiant užtikrinti lygybę visiems vaikams, šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems sprendimas dėl tėvų pareigų, įskaitant vaikų apsaugos priemones, neatsižvelgiant į ryšį su santuokos ar kita byla;

(8) kadangi tėvų pareigų taisyklių taikymas dažnai iškyla santuokos bylų kontekste, tikslinga turėti vieną bendrą dokumentą bylų dėl santuokos nutraukimo ir tėvų pareigų atžvilgiu;

(9) kalbant apie sprendimus dėl santuokos nutraukimo, separacijos ar santuokos pripažinimo negaliojančia, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik santuokos pabaigos atvejams. Jame neturėtų būtų nagrinėjami tokie klausimai, kaip santuokos nutraukimo pagrindai, santuokos turtinės pasekmės ar bet kurios kitos papildomos priemonės. Šio reglamento nuostatos dėl pripažinimo neturėtų būti taikomos sprendimams, kuriais atsisakoma skelbti santuokos pabaigą;

(10) kalbant apie vaikui priklausantį turtą, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik vaiko apsaugos priemonėms, t. y. asmens ar institucijos, atsakingų už vaikui priklausantį turtą, vaiko atstovavimą arba pagalbą jam, paskyrimui ir funkcijoms ir vaikui priklausančio turto administravimui, išsaugojimui ar perleidimui. Šiame kontekste šis reglamentas turėtų būti, pavyzdžiui, taikomas tais atvejais, kai bylos dalykas yra asmens ar įstaigos, administruosiančios vaikui priklausantį turtą, paskyrimas. Priemonės dėl vaikui priklausančio turto, kurios yra nesusijusios su vaiko apsauga, turėtų būti toliau reglamentuojamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1215/2012 ([4]). Tačiau tokiais atvejais turėtų būti galima taikyti šio reglamento nuostatas dėl jurisdikcijos nagrinėti šalutinius klausimus;

([4]) 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

(11) bet koks vaiko įkurdinimas globėjų šeimoje, t. y., pagal nacionalinę teisę ir tvarką, su vienu ar keliais asmenimis, arba globos įstaigoje, pvz., našlaičių prieglaudoje ar vaikų namuose, kitoje valstybėje narėje turėtų patekti į šio reglamento taikymo sritį, išskyrus atvejus, kai aiškiai nurodyta, kad tokių atvejų šis reglamentas nereglamentuoja, pavyzdžiui, įkurdinimo iki įvaikinimo, įkurdinimo su vienu iš tėvų arba, kai taikytina, su kitu artimu giminaičiu, kaip yra nurodžiusi priimančioji valstybė narė, atveju. Todėl į taikymo sritį turėtų būti įtrauktas ir įkurdinimas auklėjamaisiais tikslais teismo nutartimi arba kompetentingos institucijos organizuotas gavus tėvų arba vaiko sutikimą arba jų prašymą, jei vaikas elgiasi antisocialiai. Į taikymo sritį turėtų būti neįtrauktas tik įkurdinimas – ar jis būtų auklėjamojo arba baudžiamojo pobūdžio – dėl kurio nutarta arba kuris organizuotas vaikui įvykdžius veiksmą, kuris, jei jį būtų įvykdęs suaugęs asmuo, pagal nacionalinę baudžiamąją teisę galėtų prilygti baudžiamąją atsakomybę užtraukiančiam veiksmui, neatsižvelgiant į tai, ar konkrečiu atveju dėl jo galėtų būti priimtas apkaltinamasis nuosprendis;

(12) šis reglamentas neturėtų būti taikomas tėvystės nustatymui, kadangi tai yra skirtingas dalykas nei tėvų pareigų priskyrimas, taip pat jis neturėtų būti taikomas kitiems klausimams, susijusiems su asmenų statusu;

(13) išlaikymo prievolės nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, nes joms jau taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 4/2009 ([5]). Be tos vietos, kurioje yra atsakovo arba kreditoriaus įprastinė gyvenamoji vieta, teismų, teismai, turintys jurisdikciją pagal šį reglamentą su santuoka susijusiose bylose, iš esmės turėtų turėti jurisdikciją pagal to reglamento 3 straipsnio c punktą priimti sprendimus dėl papildomų sutuoktinių tarpusavio išlaikymo prievolių ar išlaikymo prievolių po santuokos nutraukimo. Teismai, turintys jurisdikciją pagal šį reglamentą su tėvų pareigomis susijusiose bylose, iš esmės turi jurisdikciją pagal to reglamento 3 straipsnio d punktą spręsti dėl papildomų vaiko išlaikymo prievolių;

(14) remiantis Teisingumo Teismo praktika, terminas „teismas“ turėtų būti suprantamas plačiai, kad apimtų ir tokias administracines institucijas ar kitas institucijas kaip notarus, kurios naudojasi jurisdikcija tam tikrais su santuoka arba su tėvų pareigomis susijusiais klausimais. Bet koks teismo patvirtintas susitarimas išnagrinėjus iš esmės pagal nacionalinę teisę ir tvarką turėtų būti pripažįstamas ir vykdomas kaip „sprendimas“. Kiti susitarimai, kurie kilmės valstybėje narėje privalomą teisinę galią įgyja po formalaus valdžios institucijos ar kitos institucijos, apie kurią tuo tikslu valstybė narė yra pranešusi Komisijai, įsikišimo, turėtų būti įgyvendinami kitose valstybėse narėse pagal šio reglamento specialias nuostatas dėl autentiškų dokumentų ir susitarimų. Šiuo reglamentu neturėtų būti numatytas paprastų privačių susitarimų laisvas judėjimas. Tačiau susitarimams, kurie nėra nei sprendimai, nei autentiški dokumentai, tačiau kurie buvo užregistruoti kompetentingos tai daryti valdžios institucijos, turėtų būti leidžiama judėti. Tokios valdžios institucijos gali apimti susitarimus registruojančius notarus, net jei jie vykdo veiklą kaip laisvosios profesijos atstovai;

(15) kalbant apie autentiškus dokumentus, šiame reglamente vartojamas terminas „įgaliojimas“ turi būti aiškinamas autonomiškai pagal termino „autentiškas dokumentas“ apibrėžtį, horizontaliai pateikiamą kituose ES dokumentuose ir atsižvelgiant į šio reglamento tikslus;

(16) nors grąžinimo procesas pagal 1980 m. Hagos konvenciją nėra procesas dėl tėvų pareigų esmės, sprendimai, kuriais nurodoma vaiką grąžinti pagal 1980 m. Hagos konvenciją, turėtų būti pripažįstami ir vykdomi pagal šio reglamento IV skyrių, kai jie turi būti vykdomi kitoje valstybėje narėje dėl tolesnio grobimo, įvykdyto po to, kai buvo nurodyta vaiką grąžinti. Tai neturi poveikio galimybei pradėti naują procesą dėl vaiko grąžinimo pagal 1980 m. Hagos konvenciją tolesnio grobimo atžvilgiu. Be to, šis reglamentas turėtų būti ir toliau taikomas kitiems aspektams vaiko neteisėto išvežimo ar laikymo atvejais, pavyzdžiui, nuostatoms dėl įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės teismo jurisdikcijos ir nuostatoms dėl bet kokių to teismo nutarčių pripažinimo bei vykdymo;

(17) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems vaikams iki 18 metų, kaip ir 1996 m. spalio 19 d. Hagos konvencija dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, pripažinimo, vykdymo ir bendradarbiavimo tėvų pareigų ir vaikų apsaugos priemonių srityje (toliau – 1996 m. Hagos konvencija), net tais atvejais, kai jie yra įgiję veiksnumą iki sueinant tam amžiui pagal jų asmeniniam statusui taikytiną teisę, pavyzdžiui, emancipacijos dėl santuokos atveju. Tai turėtų leisti išvengti jo taikymo srities dubliavimosi su 2000 m. sausio 13 d. Hagos konvencijos dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos, kuri taikoma 18 metų amžiaus ir vyresniems asmenims, taikymo sritimi ir tuo pačiu užkirsti kelią spragoms tarp tų dviejų dokumentų. 1980 m. Hagos konvencija, taigi ir šio reglamento III skyrius, kuriuo papildomas 1980 m. Hagos konvencijos taikymas valstybių narių tarpusavio santykiuose, turėtų būti toliau taikomi ne vyresniems nei 16 metų vaikams;

([5]) 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje (OL L 7, 2009 1 10, p. 1).

(18) šio reglamento tikslais turėtų būti laikoma, kad asmuo turi globos teises, kai remiantis sprendimu, įstatymų nustatyta tvarka ar teisinę galią turinčiu susitarimu pagal valstybės narės, kurioje yra vaiko įprastinė gyvenamoji vieta, teisę tėvų pareigų turėtojas negali spręsti dėl vaiko gyvenamosios vietos be to asmens sutikimo, neatsižvelgiant į pagal nacionalinę teisę vartojamas sąvokas. Kai kuriose teisinėse sistemose, kuriose išlikusios sąvokos „globa“ ir „bendravimas“, globos teisių neturintis tėvas ar motina gali faktiškai tebeturėti svarbių pareigų priimant sprendimus dėl vaiko, apimančių daugiau nei vien tik bendravimo teises;

(19) jurisdikcijos pagrindai su tėvų pareigomis susijusiose bylose yra suformuluoti atsižvelgiant į vaiko interesus ir turėtų būti atitinkamai taikomi. Bet koks rėmimasis vaiko interesais turėtų būti aiškinamas atsižvelgiant į Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 24 straipsnį ir 1989 m. lapkričio 20 d. Jungtinių Tautų vaiko teisių konvenciją (toliau – JT vaiko teisių konvencija), įgyvendintą nacionaline teise ir tvarka;

(20) siekiant apsaugoti vaiko interesus, jurisdikcija turėtų būti nustatoma visų pirma pagal artumo kriterijų. Todėl jurisdikciją turėtų turėti vaiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybė narė, išskyrus tam tikrus šiame reglamente nustatytus atvejus, pavyzdžiui, kai vaiko gyvenamoji vieta pasikeičia, arba pagal tėvų pareigų turėtojų susitarimą;

(21) jei joks su tėvų pareigomis susijęs procesas dar nevyksta, o vaiko įprastinė gyvenamoji vieta pasikeičia dėl teisėto perkėlimo, jurisdikcija taip pat turėtų persikelti su vaiku, kad būtų išlaikytas artumo kriterijus. Jei procesas jau vyksta, teisinio tikrumo ir teisingumo veiksmingumo sumetimais pateisinama taip išlaikyti jurisdikciją tol, kol tame procese bus priimtas galutinis sprendimas arba jis bus kitaip užbaigtas. Vis dėlto teismui, kuriame nagrinėjama byla, turėtų būti suteikta teisė tam tikromis aplinkybėmis perduoti jurisdikciją valstybei narei, kurioje vaikas gyvena po teisėto perkėlimo;

(22) vaiko neteisėto išvežimo ar laikymo atvejais, nedarant poveikio galimam teismo pasirinkimui pagal šį reglamentą, vaiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės teismų jurisdikcija turėtų būti išlaikyta iki tol, kol bus nustatyta nauja įprastinė gyvenamoji vieta kitoje valstybėje narėje ir bus patenkintos tam tikros specialios sąlygos. Valstybės narės, kurios yra sutelkusios jurisdikciją, turėtų apsvarstyti, ar reikėtų suteikti galimybę teismui, į kurį kreiptasi su grąžinimo prašymu pagal 1980 m. Hagos konvenciją, naudotis ir jurisdikcija, dėl kurios bylos šalys susitarė arba su kuria jos sutiko pagal šį reglamentą, su tėvų pareigomis susijusiose bylose, kai šalių susitarimas buvo pasiektas grąžinimo proceso eigoje. Tokie susitarimai turėtų apimti susitarimus tiek dėl vaiko grąžinimo, tiek dėl vaiko negrąžinimo. Jei susitarta dėl negrąžinimo, vaikas turėtų likti naujosios įprastinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje, o jurisdikcija bet kokio būsimo ten vykdomo proceso dėl globos atžvilgiu turėtų būti nustatoma remiantis naująja vaiko įprastine gyvenamąja vieta;

(23) konkrečiomis šiame reglamente nustatytomis sąlygomis jurisdikciją su tėvų pareigomis susijusiose bylose taip pat turėtų būti galima nustatyti valstybėje narėje, kurioje vyksta tėvų santuokos nutraukimo, separacijos ar santuokos pripažinimo negaliojančia procesas, arba kitoje valstybėje narėje, su kuria vaiką sieja esminis ryšys ir dėl kurios šalys susitarė iš anksto ne vėliau nei kreipimosi į teismą momentu arba dėl kurios aiškiai išreikštu būdu sutiko proceso metu, net jei vaiko įprastinė gyvenamoji vieta yra ne toje valstybėje narėje, su sąlyga, kad naudojimasis tokia jurisdikcija atitinka vaiko interesus. Remiantis Teisingumo Teismo praktika, bet kuris asmuo, kuris nėra vienas iš tėvų ir kuris pagal nacionalinę teisę gali būti laikomas tėvų pradėto proceso šalimi, šio reglamento tikslais turėtų būti laikomas bylos šalimi, todėl tos šalies prieštaravimas atitinkamo vaiko tėvų pasirinktai jurisdikcijai, pareikštas jau po kreipimosi į teismą datos, turėtų neleisti pripažinti, kad visos bylos šalys iki tos datos išreiškė sutikimą su jurisdikcijos prorogacija. Prieš naudodamasis savo jurisdikcija, grindžiama susitarimu dėl teismo pasirinkimo arba sutikimu su teismo jurisdikcija, teismas turėtų išnagrinėti, ar tokį susitarimą arba sutikimą nulėmė laisvas bei sąmoningas atitinkamų bylos šalių pasirinkimas, o ne tau, kad viena šalis pasinaudojo kitos šalies sudėtingomis aplinkybėmis arba silpna padėtimi. Sutikimą su jurisdikcija proceso metu teismas turėtų užregistruoti laikydamasis nacionalinės teisės ir tvarkos;

(24) jeigu bylos šalys nesusitarė kitaip, bet kokia jų sutarta jurisdikcija ar jurisdikcija, su kuria jos sutiko, turėtų baigti galioti, kai tik sprendimo su tėvų pareigomis susijusiame procese nebegalima apskųsti paduodant įprastą apeliacinį skundą, ar procesas užbaigiamas dėl kitos priežasties, siekiant, kad bet kokiame naujame procese ateityje būtų laikomasi artumo reikalavimo;

(25) jei vaiko įprastinė gyvenamoji vieta negali būti nustatyta ir jurisdikcija negali būti nustatyta remiantis susitarimu dėl teismo pasirinkimo, jurisdikciją turėtų turėti valstybės narės, kurioje yra vaikas, teismai. Ši taisyklė dėl buvimo vietos taip pat turėtų būti taikoma vaikams pabėgėliams ir dėl neramumų, vykstančių jų įprastinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje, tarptautiniu mastu perkeltiems vaikams. Tačiau, atsižvelgiant į šį reglamentą kartu su 1996 m. Hagos konvencijos 52 straipsnio 2 dalimi, ši jurisdikcijos taisyklė turėtų būti taikoma tik vaikams, kurių įprastinė gyvenamoji vieta iki perkėlimo buvo valstybėje narėje. Jeigu vaiko įprastinė gyvenamoji vieta iki perkėlimo buvo trečiojoje valstybėje, turėtų būti taikoma 1996 m. Hagos konvencijos jurisdikcijos taisyklė dėl vaikų pabėgėlių ir tarptautiniu mastu perkeltų vaikų;

(26) išimtiniais atvejais vaiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės teismas gali nebūti tinkamiausias teismas bylai nagrinėti. Išimties tvarka ir tam tikromis sąlygomis jurisdikciją turintis teismas turėtų galėti (tačiau neprivalo to daryti) perduoti savo jurisdikciją konkrečioje byloje kitos valstybės narės teismui, jei pastarasis galėtų geriau įvertinti vaiko interesus konkrečioje byloje. Remiantis Teisingumo Teismo praktika, valstybės narės teismas jurisdikciją su tėvų pareigomis susijusiose bylose turėtų perduoti tik kitos valstybės narės, su kuria atitinkamą vaiką sieja „konkretus ryšys“, teismui. Šiame reglamente turėtų būti pateiktas tokio „konkretaus ryšio“ lemiamų elementų baigtinis sąrašas. Jurisdikciją turintis teismas turėtų pateikti prašymą kitos valstybės narės teismui tik tuo atveju, jei jo ankstesnis sprendimas sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti prašymą dėl jurisdikcijos perdavimo tapo galutinis, jei tas sprendimas gali būti skundžiamas pagal nacionalinę teisę;

(27) išimtinėmis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į vaiko interesus konkrečioje byloje, valstybės narės teismas, kuris neturi jurisdikcijos pagal šį reglamentą, bet su kurio valstybe nare pagal šį reglamentą vaiką sieja konkretus ryšys, turėtų galėti prašyti, kad vaiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės kompetentingas teismas perduotų jurisdikciją. Tačiau tai neturėtų būti leidžiama vaiko neteisėto išvežimo ar laikymo atvejais. Konkretus kompetentingas teismas turėtų būti nustatomas pagal prašomosios valstybės narės nacionalinę teisę;

(28) jurisdikcijos perdavimas, nesvarbu, ar to prašytų savo jurisdikciją perduoti pageidaujantis teismas, ar jurisdikciją gauti pageidaujantis teismas, turėtų turėti poveikį tik konkrečiai bylai, kurioje tai daroma. Kai bylos nagrinėjimas, kurio atveju buvo paprašyta perduoti jurisdikciją ir ji buvo perduota, užbaigiamas, perdavimas turėtų neturėti jokio poveikio būsimoms byloms;

(29) jei pagal šį reglamentą jurisdikcijos neturi joks valstybės narės teismas, kiekvienoje valstybėje narėje jurisdikcija turėtų būti nustatoma pagal tos valstybės narės teisę. Terminas „tos valstybės narės teisė“ turėtų apimti toje valstybėje narėje galiojančius tarptautinius dokumentus;

(30) šis reglamentas neturėtų užkirsti kelio valstybės narės teismams, kurie neturi jurisdikcijos bylą nagrinėti iš esmės, skubos atvejais imtis laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones, dėl toje valstybėje narėje esančio vaiko asmens ar vaikui priklausančio turto. Tos priemonės neturėtų būti pripažįstamos ir vykdomos pagal šį reglamentą jokioje kitoje valstybėje narėje, išskyrus priemones, kurių imtasi siekiant apsaugoti vaiką nuo didelės rizikos, kaip nurodyta 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punkte. Priemonės, kurių imtasi siekiant apsaugoti vaiką nuo tokios rizikos, turėtų likti galioti, kol vaiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės teismas nesiims jo manymu tinkamų priemonių. Tiek, kiek to reikia atsižvelgiant į vaiko interesus, teismas turėtų tiesiogiai ar per centrines institucijas pranešti valstybės narės teismui, pagal šį reglamentą turinčiam jurisdikciją bylą nagrinėti iš esmės, apie priemones, kurių imtasi. Tačiau tokios informacijos nepateikimas pats savaime neturėtų būti laikomas pagrindu priemonės nepripažinti;

(31) teismas, turintis jurisdikciją paskirti tik laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, jei į jį kreiptasi su prašymu dėl bylos esmės, turėtų savo iniciatyva paskelbti, kad jis neturi jurisdikcijos, jei pagal šį reglamentą jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės turi kitos valstybės narės teismas;

(32) jei valstybės narės teisme, kuris pagal šį reglamentą neturi jurisdikcijos, vykstančio proceso baigtis priklauso nuo to, kaip bus išspręstas šalutinis klausimas, patenkantis į šio reglamento taikymo sritį, šis reglamentas neturėtų užkirsti kelio tos valstybės narės teismams išspręsti tą klausimą. Todėl jei bylos dalykas yra, pavyzdžiui, ginčas dėl paveldėjimo, susijęs su vaiku, ir jei turi būti paskirtas globėjas *ad litem*, atstovausiantis vaikui tame procese, valstybei narei, turinčiai jurisdikciją spręsti ginčą dėl paveldėjimo, turėtų būti leista paskirti globėją tame teisme vykstančiame procese, neatsižvelgiant į tai, ar jis turi jurisdikciją su tėvų pareigomis susijusiose bylose pagal šį reglamentą. Toks sprendimas turėtų turėti poveikį tik procese, kuriame jis priimtas;

(33) jei juridinio veiksmo, kurio imtasi ar kurio turi būti imtasi vaiko vardu valstybės narės teisme vykstančiame procese dėl paveldėjimo, galiojimui reikalingas teismo leidimas ar patvirtinimas, tos valstybės narės teismas turėtų galėti nuspręsti, ar leisti tokį juridinį veiksmą arba jį patvirtinti, net ir tuo atveju, jei jis neturi jurisdikcijos pagal šį reglamentą. Terminas „juridinis veiksmas“ turėtų apimti, pvz., palikimo priėmimą ar atmetimą, arba šalių susitarimą dėl palikėjo turto padalijimo ar paskirstymo;

(34) šis reglamentas neturėtų daryti poveikio viešosios tarptautinės teisės dėl diplomatinio imuniteto taikymui. Tais atvejais, kai jurisdikcija pagal šį reglamentą negali būti naudojamasi dėl diplomatinio imuniteto pagal tarptautinę teisę, jurisdikcija turėtų būti naudojamasi pagal nacionalinę teisę valstybėje narėje, kurioje atitinkamas asmuo tokio imuniteto neturi;

(35) šiame reglamente nustatyta, kuriuo momentu šio reglamento tikslais laikoma, kad yra kreiptasi į teismą. Atsižvelgiant į valstybėse narėse egzistuojančias dvi skirtingas sistemas, pagal kurias reikalaujama dokumentą dėl bylos iškėlimo pirmiausia įteikti atsakovui arba jį pirmiausia pateikti teisme, turėtų pakakti to, kad pagal nacionalinę teisę įvykdytas pirmas veiksmas, su sąlyga, kad prašymo pateikėjas vėliau ėmėsi visų pagal nacionalinę teisę reikalaujamų priemonių, kad būtų galima imtis antro etapo veiksmų. Atsižvelgiant į tai, kad auga mediacijos ir kitų alternatyvaus ginčų sprendimo būdų, be kita ko, teismo procesuose, svarba, pagal Teisingumo Teismo praktiką taip pat turėtų būti laikoma, kad į teismą kreiptasi dokumento dėl bylos iškėlimo arba lygiaverčio dokumento pateikimo teisme momentu tais atvejais, kai bylą iškėlusios šalies prašymu bylos nagrinėjimas tuo tarpu buvo sustabdytas siekiant ginčą išspręsti taikiai, dokumento dėl bylos iškėlimo dar neįteikus bylos atsakovui ir atsakovui dar nežinant apie procesą ir dar jame niekaip nesudalyvavus, su sąlyga, kad bylą iškėlusi šalis vėliau ėmėsi visų reikalaujamų priemonių užtikrinti, kad minėtas dokumentas atsakovui būtų įteiktas. Remiantis Teisingumo Teismo praktika, *lis pendens* atveju data, kurią nacionalinėje taikinimo institucijoje buvo inicijuota privaloma taikinimo procedūra, turėtų būti laikoma data, kurią, laikoma, buvo kreiptasi į teismą;

(36) dokumentų įteikimui procesuose, pradėtuose pagal šį reglamentą, turėtų būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 ([6]);

(37) valstybės narės teismas, į kurį kreiptasi dėl bylos, kurią nagrinėti iš esmės pagal šį reglamentą jis neturi jurisdikcijos, ir kurią nagrinėti iš esmės pagal šį reglamentą jurisdikciją turi kitos valstybės narės teismas, turėtų savo iniciatyva paskelbti, kad jis neturi jurisdikcijos. Tačiau teismui, su kurio valstybe nare pagal šį reglamentą vaiką sieja konkretus ryšys, turėtų būtų suteikta diskrecija prašyti perduoti jurisdikciją pagal šį reglamentą, bet ne prievolė tai padaryti;

(38) siekiant darnaus teisingumo vykdymo, būtina kuo labiau sumažinti vienu metu vykstančių procesų galimybę ir užtikrinti, kad skirtingose valstybėse narėse nebūtų priimami nesuderinami sprendimai. Turėtų būti nustatytas aiškus ir efektyvus mechanizmas, kaip spręsti *lis pendens* atvejus ir nagrinėti susijusius ieškinius, ir kaip išvengti dėl nacionalinių skirtumų atsirandančių problemų, kai reikia nustatyti momentą, kada byla yra laikytina esančia teismo žinioje. Šio reglamento tikslais minėtas momentas turėtų būti apibrėžtas autonomiškai. Tačiau siekiant sustiprinti išimtinių susitarimų dėl teismingumo veiksmingumą, šio reglamento nuostatos dėl *lis pendens* neturėtų tapti kliūtimi atvejais, kai tėvai išimtinę jurisdikciją suteikia kurios nors valstybės narės teismams;

([6]) 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 (OL L 324, 2007 12 10, p. 79).

(39) vienas iš pagrindinių principų turėtų būti tas, kad su tėvų pareigomis susijusiame procese pagal šį reglamentą ir grąžinimo procese pagal 1980 m. Hagos konvenciją vaikui, dėl kurio vykdomas procesas ir kuris geba suformuluoti savo nuomonę, laikantis Teisingumo Teismo praktikos, turėtų būti suteikta reali ir veiksminga galimybė pareikšti savo nuomonę, ir į šią nuomonę turėtų būti deramai atsižvelgiama vertinant vaiko interesus. Vaiko galimybė laisvai pareikšti savo nuomonę pagal Chartijos 24 straipsnio 1 dalį ir atsižvelgiant į JT vaiko teisių konvencijos 12 straipsnį vaidina svarbų vaidmenį taikant šį reglamentą. Vis dėlto reglamente turėtų būti numatyta, kad klausimą dėl to, kas išklausys vaiką ir kaip vaikas turi būti išklausytas, turi būti palikta spręsti laikantis valstybių narių nacionalinės teisės ir tvarkos. Todėl šiuo reglamentu neturėtų būti siekiama nustatyti, kad vaiką turėtų išklausyti asmeniškai teisėjas ar specialiai parengtas ekspertas, vėliau informuosiantis teismą, arba tai, kad vaikas turėtų būti išklausomas teismo salėje ar kitoje vietoje arba kitu būdu. Be to, nors teisė būti išklausytam lieka viena iš vaiko teisių, prievolė išklausyti vaiką negali būti absoliuti, o turi būti vertinama atsižvelgiant į vaiko interesus, pavyzdžiui, tais atvejais, kai bylos šalys tarpusavyje susitaria.

Nors, remiantis Teisingumo Teismo praktika, Chartijos 24 straipsnyje ir Reglamente (EB) Nr. 2201/2003 nereikalaujama, kad kilmės valstybės narės teismas kiekvienu atveju sužinotų vaiko nuomonę jį išklausydamas, ir todėl tas teismas išlaiko tam tikrą diskreciją, teismo praktikoje taip pat nustatyta, kad tais atvejais, kai teismas nusprendžia suteikti galimybę išklausyti vaiką, reikalaujama, kad teismas imtųsi visų tinkamų priemonių tokiam išklausymui surengti, atsižvelgdamas į vaiko interesus ir kiekvieno atskiro atvejo aplinkybes, siekiant užtikrinti tų nuostatų veiksmingumą ir suteikti vaikui realią ir veiksmingą galimybę pareikšti savo nuomonę. Kilmės valstybės narės teismas turėtų, kiek įmanoma ir visada atsižvelgdamas į vaiko interesus, naudotis visomis jam pagal nacionalinę teisę prieinamomis priemonėmis, taip pat specialiomis tarptautinio teisminio bendradarbiavimo priemonėmis, įskaitant, kai tinkama, numatytąsias Tarybos reglamente (EB) Nr. 1206/2001 ([7]);

(40) vaiko neteisėto išvežimo ar laikymo atvejais, vaiko grąžinimas turėtų būti užtikrinamas nedelsiant ir šiuo tikslu turėtų būti toliau taikoma 1980 m. Hagos konvencija, jos nuostatas papildant šiuo reglamentu, ypač jo III skyriumi;

(41) siekiant grąžinimo procesą pagal 1980 m. Hagos konvenciją užbaigti kuo greičiau, valstybės narės, atsižvelgdamos į savo nacionalinę teismų struktūrą, turėtų apsvarstyti galimybę jurisdikciją tų procesų atžvilgiu sutelkti kuo mažesniame skaičiuje teismų. Jurisdikcija vaikų grobimo bylose galėtų būti sutelkta, kad visoje šalyje ją turėtų vienintelis teismas arba tik keli teismai, pavyzdžiui, kaip atskaitos tašką imant apeliacinių teismų skaičių, o jurisdikciją tarptautinio vaikų grobimo bylose sutelkiant, kad ją turėtų vienas iš kiekvienos apeliacinių teismų apygardos pirmosios instancijos teismų;

(42) pagal 1980 m. Hagos konvenciją vykdomame grąžinimo procese visų instancijų teismai savo sprendimą turėtų pateikti per šešias savaites, išskyrus tuos atvejus, kai dėl išimtinių aplinkybių to padaryti neįmanoma. Tai, kad naudojamasi alternatyvaus ginčų sprendimo priemonėmis, savaime neturėtų būti laikoma išimtine aplinkybe, dėl kurios leidžiama nesilaikyti šio termino. Vis dėlto tokių priemonių naudojimo metu arba dėl jų gali susidaryti išimtinės aplinkybės. Pirmosios instancijos teismo atveju terminas turėtų būti pradedamas skaičiuoti nuo kreipimosi į teismą momento. Aukštesnės instancijos teismo atveju jis turėtų būti pradedamas skaičiuoti nuo to momento, kai buvo atlikti visi reikiami procedūriniai veiksmai. Tokie veiksmai, priklausomai nuo atitinkamos teisinės sistemos, galėtų apimti apeliacinio skundo įteikimą atsakovui valstybėje narėje, kurioje įsikūręs teismas, arba kitoje valstybėje narėje, bylos ir apeliacinio skundo perdavimą apeliaciniam teismui valstybėse narėse, kuriose apeliacinis skundas turi būti pateikiamas teismui, kurio sprendimas apskundžiamas, arba bylos šalies prašymą sušaukti posėdį, kai tokio prašymo reikalaujama pagal nacionalinę teisę. Valstybės narės taip pat turėtų apsvarstyti galimybę apriboti galimų apeliacinių skundų skaičių nustatant, kad sprendimą dėl vaiko grąžinimo arba negrąžinimo pagal 1980 m. Hagos konvenciją būtų galima apskųsti tik vieną kartą;

(43) visose su vaikais susijusiose bylose, visų pirma tarptautinio vaikų grobimo bylose, teismai turėtų apsvarstyti galimybę rasti sprendimą pasitelkiant mediaciją ir kitas tinkamas priemones, prisidedant, kai tinkama, veikiantiems tinklams ir paramos mediacijai tarpvalstybiniuose ginčuose dėl tėvų pareigų struktūroms. Tačiau dėl tokių veiksmų

([7]) 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 1).

neturėtų nepagrįstai pailgėti pagal 1980 m. Hagos konvenciją vykdomas grąžinimo procesas. Be to, mediacija ne visada gali būti tinkamas pasirinkimas, ypač smurto šeimoje atvejais. Tais atvejais, kai vykdant grąžinimo procesą pagal 1980 m. Hagos konvenciją tėvai susitaria dėl vaiko grąžinimo ar negrąžinimo ir taip pat dėl su tėvų pareigomis susijusių klausimų, šiuo reglamentu tam tikromis aplinkybėmis jiems turėtų būti suteikta galimybė susitarti, kad teismas, į kurį kreiptasi pagal 1980 m. Hagos konvenciją, turėtų turėti jurisdikciją jų susitarimui suteikti teisiškai privalomą pobūdį, įtraukdamas jį į sprendimą, patvirtindamas jį arba taikydamas kitą pagal nacionalinę teisę ir tvarką numatytą formą. Todėl valstybės narės, kurios yra sutelkusios jurisdikciją, turėtų apsvarstyti, ar reikėtų suteikti galimybę teismui, į kurį kreiptasi dėl grąžinimo proceso pagal 1980 m. Hagos konvenciją, naudotis ir jurisdikcija, dėl kurios šalys susitarė ar su kuria jos sutiko pagal šį reglamentą, su tėvų pareigomis susijusiose bylose, kai šalių susitarimas buvo pasiektas to grąžinimo proceso eigoje;

(44) valstybės narės, į kurią vaikas buvo neteisėtai išvežtas ar kurioje jis yra neteisėtai laikomas, teismas turėtų galėti konkrečiais tinkamai pagrįstais atvejais atsisakyti nurodyti jį grąžinti, kaip leidžiama pagal 1980 m. Hagos konvenciją. Prieš tai darydamas jis turėtų įvertinti, ar buvo imtasi arba gali būti imtasi tinkamų apsaugos priemonių siekiant apsaugoti vaiką nuo didelės rizikos, minimos 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punkte;

(45) tais atvejais, kai teismas svarsto galimybę atsisakyti nurodyti grąžinti vaiką remiantis vien tik 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktu, jis neturėtų atsisakyti nurodyti grąžinti vaiką, jeigu kuri nors vaiko grąžinimo siekianti bylos šalis teismui įrodo arba teismas kitu būdu įsitikina, kad buvo imtasi tinkamų priemonių vaiko apsaugai po jo grąžinimo užtikrinti. Tokių priemonių pavyzdžiai galėtų būti tos valstybės narės teismo nutartis, kuria prašymo pateikėjui uždraudžiama artintis prie vaiko, laikinoji tos valstybės narės priemonė, įskaitant apsaugos priemones, pagal kurią vaikui leidžiama likti su jį pagrobusiu vienu iš tėvų, kuris yra pagrindinis vaiką prižiūrintis asmuo, kol toje valstybėje narėje bus priimtas sprendimas dėl globos teisių esmės po grąžinimo, arba įrodymas, kad vaikas, kuriam reikalingas gydymas, galės naudotis medicinos įstaigų paslaugomis. Tai, kokios rūšies priemonė yra tinkama konkrečiu atveju, turėtų priklausyti nuo konkrečios didelės rizikos, kuri, tikėtina, vaikui kils, jei jis bus grąžintas nesiimant tokių priemonių. Teismas, siekiantis nustatyti, ar buvo imtasi tinkamų priemonių, pirmiausia turėtų pasikliauti šalimis ir, kai būtina ir tinkama, paprašyti centrinių institucijų ar tinklo teisėjų pagalbos, visų pirma Europos teisminiame tinkle civilinėse ir komercinėse bylose, kaip nustatyta Tarybos sprendimu 2001/470/EB, ([8]), ir Tarptautiniame Hagos teisėjų tinkle;

(46) kai tinkama, teismas, nurodydamas vaiką gražinti, turėtų turėti galimybę nurodyti pagal šį reglamentą taikyti bet kokias laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, kurios, jo nuomone, yra būtinos, kad vaikas būtų apsaugotas nuo didelės dėl grąžinimo vaikui kylančios fizinės ar psichologinės žalos rizikos, dėl kurios kitu atveju būtų atsisakyta nurodyti vaiką grąžinti. Dėl tokių laikinųjų priemonių ir jų judėjimo neturėtų būti uždelstas grąžinimo procesas pagal 1980 m. Hagos konvenciją ar pakenkta teismo, į kurį kreiptasi dėl grąžinimo proceso pagal 1980 m. Hagos konvenciją, ir teismo, turinčio jurisdikciją dėl tėvų pareigų esmės pagal šį reglamentą, jurisdikcijos atribojimui. Jei būtina, teismas, į kurį kreiptasi dėl grąžinimo proceso pagal 1980 m. Hagos konvenciją, turėtų pasikonsultuoti su vaiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės teismu arba kompetentingomis institucijomis, padedamas centrinių institucijų arba tinklo teisėjų, visų pirma Europos teisminiame tinkle civilinėse ir komercinėse bylose ir Tarptautiniame Hagos teisėjų tinkle. Tos priemonės turėtų būti pripažįstamos ir vykdomos visose kitose valstybėse narėse, įskaitant valstybes nares, turinčias jurisdikciją pagal šį reglamentą, kol tokios valstybės narės teismas imsis jo manymu tinkamų priemonių. Tokios laikinosios priemonės, įskaitant apsaugos priemones, galėtų apimti, pavyzdžiui, nurodymą, kad vaikas turėtų toliau gyventi su pagrindiniu jį prižiūrinčiu asmeniu, arba tai, kaip su vaiku turėtų būti bendraujama po grąžinimo, kol vaiko įprastinės gyvenamosios vietos teismas priims jo manymu tinkamas priemones. Tai neturėtų daryti poveikio jokiai priemonei, kurios ėmėsi vaiko įprastinės gyvenamosios vietos teismas, ar sprendimui, kurį jis priėmė, po vaiko grąžinimo;

(47) turėtų būti galima sprendimą, kuriuo nurodyta vaiką grąžinti, paskelbti laikinai vykdytinu nepaisant apeliacinių skundų, jei dėl vaiko interesų vaiką reikia grąžinti anksčiau, nei bus paskelbtas sprendimas dėl apeliacinio skundo. Nacionalinėje teisėje gali būti nurodyta, kuris teismas gali paskelbti teismo sprendimą preliminariai vykdytinu;

([8]) 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos sprendimas 2001/470/EB, sukuriantis Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 25).

(48) tais atvejais, kai valstybės narės, į kurią vaikas buvo neteisėtai išvežtas ar kurioje yra neteisėtai laikomas, teismas nusprendžia atsisakyti nurodyti vaiką grąžinti pagal 1980 m. Hagos konvenciją, jo sprendime turėtų būti aiškiai nurodyti 1980 m. Hagos konvencijos straipsniai, kuriais toks atsisakymas grindžiamas. Nepriklausomai nuo to, ar toks sprendimas dėl negrąžinimo yra galutinis, ar dar gali būti apskųstas apeliacine tvarka, jis vis dėlto gali būti pakeistas vėlesniu sprendimu, kurį procese dėl globos priima valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta iki neteisėto išvežimo ar laikymo, teismas. Šio proceso metu atsižvelgiant į vaiko interesus turėtų būti nuodugniai išnagrinėtos visos aplinkybės, įskaitant tėvų elgesį, tačiau tuo neapsiribojant. Jeigu priimtu sprendimu dėl globos teisių esmės nurodyta, kad vaikas turi būti grąžintas, grąžinimas turėtų būti vykdomas, jokioje kitoje valstybėje narėje nereikalaujant jokios specialios procedūros tam sprendimui pripažinti ir vykdyti;

(49) teismas, atsisakantis nurodyti vaiką grąžinti remdamasis vien tik 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktu arba 13 straipsnio 2 dalimi, arba ir vienu, ir kitu, turėtų savo iniciatyva išduoti pažymą, naudodamas šiame reglamente pateiktą atitinkamą formą. Šio pažymos paskirtis – informuoti šalis apie galimybę per tris mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą, kuriuo atsisakoma vaiką grąžinti, kreiptis į valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą arba laikymą, teismą su prašymais dėl globos teisių esmės, o tuo atveju, jei į tą teismą jau kreiptasi, perduoti teismui aktualius dokumentus, susijusius su grąžinimo procesu;

(50) jei valstybėje narėje, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, jau vykdomas procesas dėl globos teisių esmės tuo metu, kai teismas, į kurį kreiptasi su grąžinimo prašymu pagal 1980 m. Hagos konvenciją, atsisako nurodyti vaiką grąžinti remdamasis vien tik 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktu arba 13 straipsnio 2 dalimi, arba ir vienu, ir kitu, sprendimą dėl vaiko negrąžinimo priėmęs teismas, jei jis žino apie tą procesą, per vieną mėnesį nuo savo sprendimo priėmimo dienos perduoda teismui, į kurį kreiptasi dėl proceso dėl globos teisių esmės, sprendimo kopiją, tinkamą pažymą ir, kai taikytina, posėdžio stenogramą, santrauką arba protokolą, taip pat visus kitus dokumentus, kurie, jo manymu, yra aktualūs. Terminas „visi kiti dokumentai, kurie, jo manymu, yra aktualūs“ turėtų reikšti dokumentus, kuriuose esama informacijos, kuri galėtų daryti įtaką to proceso dėl globos teisių baigčiai, jei tokia informacija dar nėra pateikta sprendime dėl vaiko negrąžinimo;

(51) tais atvejais, kai valstybėje narėje, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, dar nėra vykdomas joks procesas dėl globos teisių esmės ir kuri nors bylos šalis kreipiasi į tos valstybės narės teismą per tris mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dėl vaiko negrąžinimo dienos, ta šalis turėtų pateikti teismui, į kurį kreipiamasi su prašymu dėl globos teisių esmės, sprendimo negrąžinti vaiko pagal 1980 m. Hagos konvenciją kopiją, tinkamą pažymą ir, jei taikytina, posėdžio stenogramą, santrauką arba protokolą. Tai neužkerta kelio teismui, į kurį kreiptasi, prašyti papildomų dokumentų, kurie, jo manymu, yra aktualūs, kuriuose esama informacijos, kuri galėtų daryti įtaką proceso dėl globos teisių esmės baigčiai, jei tokia informacija dar nėra pateikta sprendime dėl negrąžinimo;

(52) jei į teismą, turintį jurisdikciją nagrinėti bylą dėl globos teisių esmės, kuri nors bylos šalis kreipėsi per tris mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dėl vaiko negrąžinimo pagal 1980 m. Hagos konvenciją dienos arba jei tame teisme tuo metu, kai tas teismas gavo teismo, atsisakiusio nurodyti vaiką grąžinti, sprendimą, jau buvo vykdomas procesas dėl globos, bet koks sprendimas, priimtas procese dėl globos teisių esmės, pagal kurį vaikas turi būti grąžintas į tą valstybę narę, turėtų būti vykdytinas bet kurioje kitoje valstybėje narėje pagal šio reglamento IV skyriaus 2 skirsnį, nereikalaujant jokios specialios procedūros ir nesuteikiant jokios galimybės ginčyti jo pripažinimą, Tai turėtų būti taikoma, išskyrus atvejus, kai nustatomas nesuderinamumas su vėlesniu sprendimu, susijusiu su tėvų pareigomis dėl to paties vaiko, ir tokiu mastu, kiek tai nustatoma, su sąlyga, kad sprendimo dėl globos teisių esmės, kuriuo numatytas vaiko grąžinimas, atžvilgiu buvo išduota pažyma dėl privilegijuotų sprendimų. Jeigu į teismą, turintį jurisdikciją nagrinėti bylą dėl globos teisių esmės, kreipiamasi pasibaigus trijų mėnesių terminui arba jeigu pažymos dėl minėtų privilegijuotų sprendimų išdavimo sąlygos netenkinamos, priimtas sprendimas dėl globos teisių esmės turėtų būti pripažįstamas ir vykdomas kitose valstybėse narėse pagal šio reglamento IV skyriaus 1 skirsnį;

(53) nedarant poveikio kitoms Sąjungos priemonėms, kai neįmanoma išklausyti proceso šalį arba vaiką asmeniškai, ir jei turima techninių priemonių, teismas gali apsvarstyti galimybę surengti posėdį pasitelkiant vaizdo konferenciją arba kitas ryšių technologijas, išskyrus atvejus, kai dėl ypatingų bylos aplinkybių tokios technologijos naudojimas būtų netinkamas teisingam bylos nagrinėjimui;

(54) tarpusavio pasitikėjimas teisingumo vykdymu Sąjungoje pagrindžia principą, kad valstybėje narėje priimti sprendimai su santuoka susijusiose bylose ir su tėvų pareigomis susijusiose bylose turėtų būti pripažįstami visose valstybėse narėse, nereikalaujant jokių pripažinimo procedūrų. Konkrečiai, kai prašomosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikiamas kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas, kuriuo patvirtinamos skyrybos, separacija ar santuokos pripažinimas negaliojančia ir kurio nebegalima užginčyti kilmės valstybėje narėje, jos sprendimą turėtų pripažinti įstatymų nustatyta tvarka netaikydamos jokių specialių procedūrų ir turėtų atitinkamai pakeisti savo civilinės būklės aktų įrašus. Tai, ar šiais atsisakymo pagrindais gali remtis bylos šalis, ar jais galima remtis *ex officio* kaip numatyta nacionalinėje teisėje, nustatoma pagal nacionalinę teisę. Tai neužkerta kelio jokiai suinteresuotajai šaliai pagal šį reglamentą pateikti prašymą dėl sprendimo, kuriuo nustatoma, kad nėra jokių atsisakymo pripažinti pagrindų, kaip nurodyta šiame reglamente. Tai, kas gali būti laikomas suinteresuotąja šalimi, turinčia teise pateikti tokį prašymą, turėtų būti nustatoma pagal valstybės narės, kurioje pateikiamas toks prašymas, teisę;

(55) valstybėje narėje priimtų sprendimų ir sudarytų autentiškų dokumentų bei susitarimų pripažinimas ir vykdymas turėtų būti grindžiamas abipusio pasitikėjimo principu. Todėl nepripažinimo pagrindų turėtų būti kuo mažiau, atsižvelgiant į pagrindinį šio reglamento tikslą – palengvinti pripažinimą ir vykdymą ir veiksmingai apsaugoti vaiko interesus;

(56) pripažinti sprendimą turėtų būti atsisakoma tik tuomet, kai esama vieno ar daugiau atsisakymo pripažinti pagrindų, numatytų šiame reglamente. Šiame reglamente pateiktų atsisakymo pripažinti pagrindų sąrašas yra baigtinis. Jame nepateiktais pagrindais, pvz., *lis pendens* taisyklės pažeidimu, neturėtų būti galima remtis kaip atsisakymo pagrindais. Su tėvų pareigomis susijusiose bylose vėlesnis sprendimas visada pakeičia ankstesnį sprendimą galiojimui ateityje tiek, kiek jie yra tarpusavyje nesuderinami;

(57) kalbant apie vaikui suteikiamą galimybę pareikšti savo nuomonę, kilmės teismas turėtų turėti teisę spręsti apie tinkamą būdą vaikui išklausyti. Todėl neturėtų būti galima atsisakyti pripažinti sprendimą remiantis vien tik tuo, kad kilmės teismas naudojo kitokį būdą vaikui išklausyti, nei naudotų pripažinimo valstybės narės teismas. Valstybė narė, kurioje remiamasi pripažinimu, neturėtų atsisakyti pripažinti, kai taikoma viena iš šio konkretaus nepripažinimo pagrindo išimčių, leidžiamų pagal šį reglamentą. Tų išimčių poveikis yra toks, kad vykdymo valstybės narės teismas neturėtų turėti galimybės atsisakyti vykdyti sprendimą remdamasis tik ta priežastimi, kad vaikui nebuvo suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę, atsižvelgiant į jo interesus, jei procesas buvo susijęs tik su vaikui priklausančiu turtu, su sąlyga, kad tokios galimybės suteikti nereikėjo atsižvelgiant į bylos dalyką, arba tuo atveju, kai tam būta rimtų priežasčių, visų pirma atsižvelgiant į atvejo skubumą. Tokios rimtos priežastys, galėtų būti, pavyzdžiui, gresiantis pavojus vaiko fizinei ir psichologinei neliečiamybei arba gyvybei ir tai, kad toliau delsiant galėtų kilti rizika, kad šis pavojus materializuosis;

(58) be to, siekis sumažinti tarpvalstybinio bylinėjimosi dėl vaikų trukmę ir išlaidas pateisina teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu procedūros panaikinimą arba registraciją vykdymo tikslu, priklausomai nuo to, kas taikytina, prieš tą sprendimą vykdant vykdymo valstybėje narėje, visų sprendimų su tėvų pareigomis susijusiose bylose atveju. Reglamentu (EB) Nr. 2201/2003 šis reikalavimas panaikintas tik tam tikrų sprendimų atveju – sprendimų, kuriais suteikiamos bendravimo teisės ir kuriais nurodoma vaiką grąžinti, o šiuo reglamentu tas reikalavimas turėtų būti panaikintas tarpvalstybiniu lygmeniu vykdant visus sprendimus su tėvų pareigomis susijusiose bylose, kartu išlaikant dar palankesnes nuostatas tam tikrų sprendimų, kuriais suteikiamos bendravimo teisės, ir tam tikrų sprendimų, kuriais nurodoma grąžinti vaiką, atžvilgiu. Todėl, laikantis šio reglamento, bet kurios kitos valstybės narės teismo priimtas sprendimas turėtų būti traktuojamas taip, tarsi jis būtų priimtas vykdymo valstybėje narėje;

(59) kai laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, skiria teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, pagal šį reglamentą turėtų būti užtikrinamas tų priemonių judėjimas. Tačiau laikinosios priemones, įskaitant apsaugos priemones, kurias toks teismas skyrė neįteikus atsakovui šaukimo į teismą, pagal šį reglamentą neturėtų būti pripažįstamos ir vykdomos, išskyrus atvejus, kai sprendimas, kuriame yra nurodyta konkreti priemonė, prieš vykdymą buvo įteiktas atsakovui. Tai neturėtų užkirsti kelio galimybei pripažinti ir vykdyti tokias priemones pagal nacionalinę teisę. Kai laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, skiria valstybės narės teismas, neturintis jurisdikcijos bylą nagrinėti iš esmės, pagal šį reglamentą turėtų būti užtikrintas tik priemonių, kurių imtasi tarptautinio vaikų grobimo atvejais ir kuriomis siekiama apsaugoti vaiką nuo 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos didelės rizikos, judėjimas. Tos priemonės turėtų būti taikomos tol, kol valstybės narės teismas, pagal šį reglamentą turintis jurisdikciją bylą nagrinėti iš esmės, imsis jo manymu tinkamų priemonių;

(60) kadangi vykdymo procedūros, priklausomai nuo nacionalinės teisės, gali būti teisminės arba neteisminės, terminas „vykdymo tikslais kompetentingos institucijos“ galėtų apimti teismus, antstolius ir kitas institucijas, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje. Tais atvejais, kai šiame reglamente be vykdymo tikslais kompetentingų institucijų minimi ir teismai, tai turėtų apimti atvejus, kai pagal nacionalinę teisę vykdymo tikslais kompetentinga institucija yra kita įstaiga nei teismas, tačiau tam tikrus sprendimus gali priimti tik teismai – arba nuo pačios proceso pradžios, arba peržiūrint vykdymo tikslais kompetentingos institucijos aktus. Už konkrečių vykdymo etape taikomų priemonių – tokių kaip neprievartinės priemonės, kurias būtų galima taikyti pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę, arba bet kokių prievartinių priemonių, kurias būtų galima taikyti pagal tą teisę, įskaitant baudas, laisvės atėmimą arba antstolio vykdomą vaiko paėmimą – paskyrimą, taikymą arba organizavimą turėtų būti atsakinga vykdymo valstybės narės vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas;

(61) siekiant palengvinti kitos valstybės narės sprendimų dėl naudojimosi bendravimo teisėmis vykdymą, vykdymo valstybės narės vykdymo tikslais kompetentingos institucijos arba teismai turėtų turėti teisę konkrečiai nurodyti išsamią informaciją, susijusią su praktinėmis aplinkybėmis, arba teisines sąlygas, kurios turi būti tenkinamos pagal vykdymo valstybės narės teisę. Šiame reglamente numatyti nurodymai turėtų palengvinti sprendimo vykdymą vykdymo valstybėje narėje, kuris kitu atveju galėtų nebūti vykdytinas dėl neaiškumo, kad vykdymo tikslais kompetentinga institucija galėtų sprendimą sukonkretinti ir patikslinti. Tokiu pačiu būdu turėtų būti taikomi ir bet kokie kiti nurodymai, siekiant laikytis teisinių reikalavimų pagal vykdymo valstybės narės vykdymui taikomą nacionalinę teisę, tokie kaip, pavyzdžiui, dėl už vaiko apsaugą atsakingos institucijos ar psichologo dalyvavimo vykdymo etape. Tačiau tokie nurodymai turėtų neprieštarauti esminiams sprendimo dėl bendravimo teisių elementams ar neviršyti to, kas jais numatyta. Be to, įgaliojimai pagal šį reglamentą patikslinti priemones neturėtų sudaryti sąlygų vykdymo teismui priemones, neegzistuojančias vykdymo valstybės narės teisėje, pakeisti kitokiomis priemonėmis;

(62) kitoje valstybėje narėje priimto sprendimo vykdymas valstybėje narėje be jo paskelbimo vykdytinu neturėtų kelti pavojaus teisių į gynybą užtikrinimui. Todėl asmeniui, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, turėtų būti suteikta galimybė pateikti prašymą dėl to, kad sprendimą pripažinti ar vykdyti būtų atsisakyta, jei, jo manymu, esama vieno iš šiame reglamente nustatytų atsisakymo pripažinti ar vykdyti pagrindų. Tai, ar šiame reglamente išdėstyti atsisakymo pripažinti pagrindai turi būti nagrinėjami *ex officio*, ar gavus prašymą, nustatoma pagal nacionalinę teisę. Todėl toks pats nagrinėjimas turėtų būti galimas atsisakymo vykdyti kontekste. Dėl bet kokio nacionalinio atsisakymo pagrindo taikymo neturėtų būti išplėstos pagal šį reglamentą nustatytų pagrindų sąlygos ir tvarka;

(63) proceso šalis, ginčijanti kitoje valstybėje narėje priimto sprendimo vykdymą, turėtų, kiek įmanoma ir laikantis vykdymo valstybės narės teisinės sistemos, galėti tai padaryti vykstant vykdymo procesui ir turėtų galėti, vykstant tam pačiam procesui, remtis ne tik šiame reglamente numatytais atsisakymo pagrindais, bet ir pagal valstybės narės, kurioje siekiama vykdymo, teisę numatytais atsisakymo pagrindais, kurie ir toliau būtų taikomi, kadangi jie nėra nesuderinami su šiame reglamente numatytais pagrindais. Tie pagrindai galėtų apimti, pavyzdžiui, užginčijimus, pagrįstus formaliomis klaidomis pagal nacionalinę teisę vykdymo akte arba tvirtinimu, kad veiksmas, kurio reikalaujama imtis sprendime, jau yra įvykdytas arba tapo neįmanomas, pavyzdžiui, *force majeure*, asmens, kuriam turi būti perduotas vaikas, sunkios ligos, to asmens įkalinimo arba mirties atveju, dėl to, kad valstybė narė, į kurią turi būti grąžintas vaikas, po sprendimo priėmimo virto karo zona, arba atsisakymą vykdyti sprendimą, kuris pagal valstybės narės, kurioje siekiama vykdymo, teisę, neturi jokio vykdytino turinio ir negali būti šiuo požiūriu patikslintas;

(64) tam, kad asmuo, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, būtų informuotas apie kitoje valstybėje narėje priimto sprendimo vykdymą, pagal šį reglamentą nustatyta pažyma, jei būtina, kartu su sprendimu, turėtų būti įteikta tam asmeniui per pagrįstą laiką prieš taikant pirmąją vykdymo priemonę. Šiame kontekste pirmoji vykdymo priemonė turėtų reikšti pirmąją vykdymo priemonę po tokio įteikimo. Remiantis Teisingumo Teismo praktika, proceso šalis, kurios atžvilgiu siekiama vykdymo, turi teisę į veiksmingas teisių gynimo priemones, kurios apima galimybę pradėti procesą sprendimo vykdytinumui užginčyti iki faktinio vykdymo pradžios;

(65) su tėvų pareigomis susijusiose bylose vykdymas visada bus susijęs su vaiku ir daugeliu atvejų vaiko perdavimu kitam asmeniui nei asmuo, su kuriuo vaikas gyvena tuo momentu, ir (arba) vaiko perkėlimu į kitą valstybę narę. Taigi, svarbiausias tikslas turėtų būti užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp, iš esmės, prašymo pateikėjo teisės, kad sprendimas būtų įgyvendintas kuo greičiau ir tarpvalstybinėse bylose Sąjungoje, prireikus taip pat taikant prievartines priemones, ir, kita vertus, poreikio kuo labiau apriboti situacijas, kai vaikas turi patirti tokias galimai traumuojančias prievartines vykdymo priemones tais atvejais, kai to negalima išvengti. Šį įvertinimą turėtų atlikti kiekvienos valstybės narės vykdymo tikslais kompetentingos institucijos ir teismai, atsižvelgdami į kiekvieną atskirą atvejį;

(66) šiuo reglamentu siekiama sukurti vienodas sąlygas, kiek tai susiję su tarpvalstybiniu sprendimų vykdymu su tėvų pareigomis susijusiose bylose santykiuose tarp valstybių narių. Keliose valstybėse narėse tie sprendimai jau yra vykdytini, net jeigu juos dar galima apskųsti arba jie jau yra apskųsti apeliacine tvarka. Kitose valstybėse narėse vykdytinas yra tik galutinis sprendimas, kurio jau nebegalima apskųsti įprasta apeliacine tvarka. Todėl, kad būtų atsižvelgta į skubos atvejus, šiuo reglamentu numatoma, kad tam tikrus sprendimus su tėvų pareigomis susijusiose bylose kilmės valstybės narės teismas galėtų paskelbti preliminariai vykdytinais net jeigu juos dar galima apskųsti apeliacine tvarka, t. y. sprendimus, kuriais nurodoma vaiką grąžinti pagal 1980 m. Hagos konvenciją, ir sprendimus, kuriais suteikiamos bendravimo teisės;

(67) tačiau vykdymo procedūrose, susijusiose su vaikais, svarbu, kad vykdymo tikslais kompetentingos institucijos arba teismai galėtų greitai reaguoti į aktualų aplinkybių pasikeitimą, įskaitant sprendimo užginčijimus kilmės valstybėje narėje, sprendimo tapimą nebevykdytinu ir kliūtis ar neatidėliotinų veiksmų reikalaujančias situacijas, su kuriomis jie susiduria vykdymo etape. Todėl vykdymo procesas turėtų būti sustabdytas gavus prašymą arba pačios institucijos arba teismo iniciatyva, kai sprendimo vykdytinumas sustabdomas kilmės valstybėje narėje. Tačiau vykdymo tikslais kompetentinga institucija ar teismas neturėtų būti įpareigoti imtis veiksmų, kad sužinotų, ar tuo tarpu kilmės valstybėje narėje vykdytinumas buvo sustabdytas, gavus apeliacinį skundą ar kitu atveju, jei nėra požymių, kad taip iš tikrųjų yra. Be to, vykdymo valstybėje narėje vykdymą sustabdyti arba atsisakyti vykdyti turėtų būti galima gavus prašymą ir net kai nustatoma, kad esama vieno ar daugiau pagrindų, kurie yra nustatyti šiame reglamente arba pagal jį leidžiami, vykdymo valstybėje narėje vykdymą sustabdyti arba atsisakyti vykdyti turėtų galėti vykdymo tikslais kompetentinga institucija ar teismas savo nuožiūra;

(68) jei sprendimą vis dar galima apskųsti apeliacine tvarka kilmės valstybėje narėje ir dar nėra pasibaigęs įprasto apeliacinio skundo padavimo terminas, vykdymo valstybės narės vykdymo tikslais kompetentingai institucijai ar teismui turėtų būtų suteikta diskrecija gavus prašymą sustabdyti vykdymo procesą. Tais atvejais ta institucija ar teismas gali nurodyti terminą, per kurį turi būti pateiktas apeliacinis skundas kilmės valstybėje narėje, siekiant, kad vykdymo procesas būtų sustabdytas arba jo sustabdymas būtų išlaikytas. Termino nurodymas turėtų turėti poveikį tik vykdymo proceso sustabdymui ir turėtų neturėti poveikio apeliacinio skundo padavimo terminui pagal kilmės valstybės narės procedūrines taisykles;

(69) išimtiniais atvejais turėtų būti galima vykdymo tikslais kompetentingai institucijai ar teismui sustabdyti vykdymo procesą, jei dėl vykdymo vaikui kiltų didelė fizinės ar psichologinės žalos rizika dėl laikinų kliūčių, kurios atsirado po to, kai buvo priimtas teismo sprendimas, arba dėl bet kokio kito reikšmingo aplinkybių pasikeitimo. Vykdymas turėtų būti atnaujinamas, kai tik nebelieka didelės fizinės ar psichologinės žalos rizikos. Tačiau jeigu tokia rizika išlieka, prieš atsisakant vykdyti sprendimą, laikantis nacionalinės teisės ir tvarkos turėtų būti imamasi visų atitinkamų veiksmų, be kita ko, jei tikslinga, su atitinkamų specialistų, pavyzdžiui, socialinių darbuotojų arba vaikų psichologų, pagalba, kad būtų užtikrintas sprendimo įgyvendinimas. Visų pirma, vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas turėtų, laikantis nacionalinės teisės ir tvarkos, bandyti įveikti bet kokias dėl pasikeitusių aplinkybių atsiradusias kliūtis, tokias kaip aiškų vaiko prieštaravimą, pareikštą tik po to, kai sprendimas buvo priimtas, kuris yra toks tvirtas, kad, jeigu į jį būtų neatsižvelgta, tai prilygtų vaikui kylančiai didelei fizinės ar psichologinės žalos rizikai;

(70) taikant taisykles dėl pripažinimo, privalomą teisinę galią vienoje valstybėje narėje turintys autentiški dokumentai ir šalių susitarimai dėl separacijos ir santuokos nutraukimo turėtų būti laikomi lygiaverčiais sprendimams. Taikant taisykles dėl pripažinimo ir vykdymo, vienoje valstybėje narėje vykdytini autentiški dokumentai ir šalių susitarimai su tėvų pareigomis susijusiose bylose turėtų būti laikomi lygiaverčiais sprendimams;

(71) nors prievolė užtikrinti vaikui galimybę pareikšti savo nuomonę pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma autentiškų dokumentų ir susitarimų atžvilgiu, vaiko teisė pareikšti savo nuomonę toliau turėtų būti taikoma pagal Chartijos 24 straipsnį ir atsižvelgiant į JT vaiko teisių konvencijos 12 straipsnį, kaip jie įgyvendinami pagal nacionalinę teisę ir tvarką. Tai, kad vaikui nebuvo suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę, automatiškai neturėtų būti pagrindas atsisakyti pripažinti ir vykdyti autentiškus dokumentus ir susitarimus su tėvų pareigomis susijusiose bylose;

(72) kalbant apie su tėvų pareigomis susijusias bylas, visose valstybėse narėse turėtų būti paskirtos centrinės institucijos. Valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę paskirti tą pačią centrinę instituciją šio reglamento ir 1980 m. bei 1996 m. Hagos konvencijų tikslais. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad centrinės institucijos turėtų pakankamai finansinių ir žmogiškųjų išteklių, kad galėtų vykdyti joms šiuo reglamentu pavestas užduotis;

(73) šio reglamento nuostatos dėl bendradarbiavimo su tėvų pareigomis susijusiose bylose neturėtų būti taikomos prašymų dėl grąžinimo nagrinėjimui pagal 1980 m. Hagos konvenciją, kuris pagal tos konvencijos 19 straipsnį ir nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nėra procesas dėl tėvų pareigų esmės. Tačiau 1980 m. Hagos konvencijos taikymą turėtų papildyti šio reglamento nuostatos dėl tarptautinio vaikų grobimo ir šio reglamento skyrius dėl pripažinimo ir vykdymo bei skyrius dėl bendrųjų nuostatų;

(74) centrinės institucijos turėtų teikti teismams ir kompetentingoms institucijoms, o tam tikrais atvejais – ir tėvų pareigų turėtojams pagalbą tarpvalstybinėse procedūrose, taip pat bendradarbiauti apskritai ir konkrečiais atvejais, be kita ko, taikaus šeimų ginčų sprendimo skatinimo tikslu;

(75) išskyrus skubos atvejus ir nedarant poveikio tiesioginiam teismų tarpusavio bendradarbiavimui ir komunikacijai, kaip leidžiama pagal šį reglamentą, prašymus pagal šį reglamentą dėl bendradarbiavimo su tėvų pareigomis susijusiose bylose galėtų teikti teismai ir kompetentingos institucijos, ir šie prašymai turėtų būti teikiami prašančiojo teismo arba kompetentingos institucijos valstybės narės centrinei institucijai. Tam tikrus prašymus taip pat galėtų teikti tėvų pareigų turėtojai, ir šie prašymai turėtų būti pateikiami prašymo pateikėjo įprastinės gyvenamosios vietos centrinei institucijai. Tokie prašymai turėtų apimti prašymus teikti informaciją ir pagalbą tėvų pareigų turėtojams, siekiantiems sprendimų pripažinimo ir vykdymo prašomosios centrinės institucijos teritorijoje, ypač dėl bendravimo teisių ir vaiko grąžinimo, įskaitant, kai būtina, informaciją apie tai, kaip gauti teisinę pagalbą, prašymus padėti tėvų pareigų turėtojams susitarti taikant mediaciją ar kitas alternatyvaus ginčų sprendimo priemones ir prašymus teismui ar kompetentingai institucijai apsvarstyti poreikį imtis priemonių vaikui arba jam priklausančiam turtui apsaugoti;

(76) skubos atvejo, kai būtų leidžiama užmegzti tiesioginį pirminį kontaktą su prašomosios valstybės narės teismu arba kompetentinga institucija, pavyzdys yra tiesioginis prašymas kitos valstybės narės kompetentingai institucijai įvertinti poreikį imtis priemonių vaikui apsaugoti, kai daroma prielaida, kad vaikui gresia neišvengiamas pavojus. Naudotis centrinės institucijos kanalais turėtų būti privaloma tik pirminių prašymų atveju; visa paskesnė komunikacija su teismu, kompetentinga institucija ar prašymo pateikėju gali vykti ir tiesiogiai;

(77) centrinėms institucijoms ar kompetentingoms institucijoms neturėtų būti užkirstas kelias sudaryti su vienos ar kelių kitų valstybių narių centrinėmis institucijomis ar kompetentingomis institucijomis susitarimus ar nustatyti tvarką, arba palikti galiojančius susitarimus ar tvarką, pagal kuriuos jos palaikydamos tarpusavio ryšius galėtų bendrauti tiesiogiai. Kompetentingos institucijos turėtų informuoti savo centrines institucijas apie tokius susitarimus ar tvarką;

(78) konkrečiais atvejais su tėvų pareigomis susijusiose bylose, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį, centrinės institucijos turėtų tarpusavyje bendradarbiauti teikdamos pagalbą teismams ir kompetentingoms institucijoms, taip pat tėvų pareigų turėtojams. Prašomosios centrinės institucijos teikiama pagalba visų pirma turėtų apimti tiesiogiai ar per teismus, kompetentingas institucijas ar kitas įstaigas teikiamą pagalbą nustatant vaiko buvimo vietą, jei tai būtina prašymui pagal šį reglamentą vykdyti, ir teikiant visą kitą informaciją, aktualią su tėvų pareigomis susijusiose procedūrose;

(79) prašomosios centrinės institucijos taip pat turėtų imtis visų atitinkamų veiksmų, kuriais, kai būtina, būtų palengvinta teismų tarpusavio komunikacija, visų pirma siekiant taikyti taisykles dėl jurisdikcijos perdavimo, dėl laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones skubos atvejais, visų pirma kai jos susijusios su tarptautiniu vaikų grobimu ir jomis siekiama apsaugoti vaiką nuo 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos didelės rizikos, ir dėl *lis pendens* ir susijusių ieškinių. Šiuo tikslu kai kuriais atvejais gali pakakti tolesnei tiesioginei komunikacijai skirtos informacijos, pavyzdžiui, pateikus vaikų gerovės institucijų, tinklo teisėjų arba kompetentingo teismo kontaktinius duomenis;

(80) kad būtų pasiekti šio reglamento tikslai, ir nedarant poveikio jokiems nacionalinėje proceso teisėje nustatytiems reikalavimams, prašančiajam teismui arba kompetentingai institucijai turėtų būti suteikta diskrecija laisvai pasirinkti vieną iš įvairių galimų būdų būtinai informacijai gauti;

(81) jei pateikiamas prašymas su pagrindžiančiomis priežastimis pateikti ataskaitą arba bet kurią kitą informaciją, aktualią su tėvų pareigomis susijusiose procedūrose prašančiojoje valstybėje narėje, prašomosios valstybės narės centrinės institucijos tiesiogiai arba per teismus, kompetentingas institucijas ar kitas įstaigas tokį prašymą turėtų vykdyti. Prašyme visų pirma turėtų būti aprašytos procedūros, kurioms informacijos reikia, ir faktinės aplinkybės, dėl kurių tos procedūros pradėtos;

(82) jei valstybės narės teismas jau yra priėmęs sprendimą su tėvų pareigomis susijusioje byloje arba tokį sprendimą svarsto, o sprendimas turi būti vykdomas kitoje valstybėje narėje, teismas turėtų galėti prašyti tos kitos valstybės narės teismų ar kompetentingų institucijų pagalbos vykdant sprendimą. Tai turėtų būti taikoma, pavyzdžiui, kai sprendimai, kuriais numatomas bendravimas su priežiūra, turi būti vykdomi ne toje valstybėje narėje, kurioje yra sprendimą dėl bendravimo teisių priėmęs teismas, arba jei sprendimuose numatytos kitos papildomos priemonės, už kurias atsako valstybės narės, kurioje sprendimas turi būti vykdomas, teismai ar kompetentingos institucijos;

(83) jeigu valstybės narės teismas arba kompetentinga institucija svarsto vaiko įkurdinimo kitoje valstybėje narėje galimybę, prieš įkurdinimą turėtų būti konsultuojamasi sutikimui gauti. Įkurdinimo galimybę svarstantis teismas ar kompetentinga institucija, prieš priimdami sprendimą dėl įkurdinimo arba prieš organizuodami įkurdinimą, turėtų gauti valstybės narės, kurioje vaikas būtų įkurdintas, kompetentingos institucijos sutikimą. Be to, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, valstybės narės sutikimo, kuris turi būti gautas pagal šį reglamentą, tikslais turėtų nustatyti aiškias taisykles ir procedūras, kad užtikrintų teisinį tikrumą ir spartą. Procedūromis, *inter alia*, turėtų būti užtikrinta galimybė kompetentingai institucijai per trumpą terminą duoti ar atsisakyti duoti sutikimą. Atsakymo nepateikimas per tris mėnesius neturėtų būti suprantamas kaip sutikimas, o be sutikimo įkurdinimas neturėtų būti vykdomas. Prašymas dėl sutikimo turėtų apimti bent ataskaitą apie vaiką, kartu nurodant siūlomo įkurdinimo arba globos teikimo priežastis, tikėtiną įkurdinimo trukmę, informaciją apie bet kokį numatomą finansavimą ir visą informaciją, kurią prašomoji valstybė narė gali laikyti aktualia, pvz., informaciją dėl numatomos priemonės priežiūros, bendravimo su tėvais, kitais giminaičiais ar kitais asmenimis, su kuriais vaiką sieja glaudus ryšys, tvarkos, arba priežastis, dėl kurių tokia bendravimo galimybė nesvarstoma atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnį. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, jei sutikimas dėl įkurdinimo buvo duotas tam tikram konkrečiam laikotarpiui, tas sutikimas turėtų būti netaikomas sprendimams ar susitarimams, kuriais pratęsiama įkurdinimo trukmė. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti pateiktas naujas prašymas dėl sutikimo;

(84) jei vaiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje svarstomas sprendimas dėl vaiko įkurdinimo globos įstaigoje ar globėjų šeimoje, teismas kuo ankstesniame proceso etape turėtų apsvarstyti atitinkamas priemones, kuriomis būtų užtikrinta pagarba vaiko teisėms, visų pirma teisė išsaugoti savo tapatybę ir teisė išlaikyti bendravimą su tėvais arba, kai tinkama, su kitais giminaičiais, atsižvelgiant į JT vaiko teisių konvencijos 8, 9 ir 20 straipsnius. Kai teismui žinoma apie glaudų vaiko ryšį su kita valstybe nare, atitinkamos priemonės galėtų visų pirma apimti, jei taikomas Vienos konvencijos dėl konsulinių santykių 37 straipsnio b punktas, tos valstybės narės konsulinės įstaigos informavimą. Tokį informuotumą taip pat galėtų padidinti tos kitos valstybės narės centrinės institucijos teikiama informacija. Atitinkamos priemonės taip pat galėtų apimti tai valstybei narei skirtą prašymą pagal šį reglamentą pateikti informaciją apie vieną iš tėvų, giminaitį ar kitus asmenis, kurie galėtų būti tinkami pasirūpinti vaiku. Be to, priklausomai nuo aplinkybių, teismas taip pat galėtų prašyti pateikti informaciją apie procedūras ir sprendimus dėl vieno iš vaiko tėvų arba brolius bei seseris. Didžiausias dėmesys visą laiką turėtų būti skiriamas vaiko interesams. Visų pirma, nė viena iš tų nuostatų neturėtų būti daromas poveikis nacionalinei teisei ar procedūroms, taikytinoms įkurdinimo galimybę svarstančio teismo ar kompetentingos institucijos valstybėje narėje sprendimui dėl įkurdinimo. Visų pirma, tomis nuostatomis jurisdikciją turinčioms valstybės narės institucijoms neturėtų būti nustatoma prievolė įkurdinti vaiką kitoje valstybėje narėje arba toliau įtraukti tą valstybę narę priimant sprendimą dėl įkurdinimo ar į procesą;

(85) kadangi svarbus su tėvų pareigomis susijusių bylų aspektas yra laikas, pagal šio reglamento nuostatas prašomą informaciją dėl bendradarbiavimo, be kita ko, renkant procedūroms su tėvų pareigomis susijusiose bylose aktualią informaciją ir ja keičiantis, ir sprendimą, kuriuo duodamas sutikimas dėl vaiko įkurdinimo kitoje valstybėje narėje arba atsisakoma jį duoti, prašomosios valstybės narės centrinė institucija prašančiajai valstybei narei turėtų perduoti ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai dėl išimtinių aplinkybių to padaryti neįmanoma. Tai turėtų apimti kompetentingos nacionalinės institucijos prievolę pateikti informaciją prašomajai centrinei institucijai (arba paaiškinti, kodėl ji negali pateikti informacijos) per tokį laiką, kad pastaroji galėtų to termino laikytis. Vis dėlto, visos atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų stengtis pateikti atsakymą netgi greičiau nei per šį ilgiausią terminą;

(86) faktas, kad centrinių institucijų susitikimus turi šaukti visų pirma Komisija, vykdant Europos teisminio tinklo civilinėse ir komercinėse bylose veiklą, laikantis Sprendimo 2001/470/EB, neturėtų užkirsti kelio galimybei organizuoti kitus centrinių institucijų susitikimus;

(87) jei šiame reglamente nenustatyta kitaip, valstybių narių taikant šį reglamentą atliekamam duomenų tvarkymui turėtų būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 ([9]). Visų pirma, siekiant nepakenkti prašymų vykdymui pagal šį reglamentą, pvz., prašymo dėl vaiko grąžinimo pagal 1980 m. Hagos konvenciją, arba teismui skirto prašymo apsvarstyti poreikį imtis priemonių apsaugoti vaiką arba jam priklausantį turtą vykdymui, duomenų subjekto informavimas, kurio reikalaujama pagal Reglamento (ES) 2016/679 14 straipsnio 1–4 dalis, pavyzdžiui, informacijos apie prašomus duomenis vaiko buvimo vietai nustatyti pateikimas, gal būti atidėtas tol, kol bus įvykdytas prašymas, kuriam ši informacija yra reikalinga. Ši išimtis daroma pagal Reglamento (ES) 2016/679 14 straipsnio 5 dalį ir 23 straipsnio 1 dalies f, g, i ir j punktus. Tai neturėtų kliudyti tarpininkui, teismui ar kompetentingai institucijai, kuriam (-iai) buvo perduota informacija, imtis vaiko apsaugos priemonių arba užtikrinti, kad tokių priemonių būtų imtasi, jei vaikui kyla pavojus arba yra tokio pavojaus požymių;

(88) tais atvejais, kai atitinkamos informacijos atskleidimas ar patvirtinimas galėtų pakenkti vaiko arba kito asmens sveikatai, saugumui ar laisvei, pavyzdžiui, kai buvo įvykdytas smurtas šeimoje ir teismas nurodė neatskleisti prašymo pateikėjui naujo vaiko adreso, šiuo reglamentu siekiama užtikrinti subtilią pusiausvyrą. Nors šiame reglamente turėtų būti nustatyta, kad centrinė institucija, teismas arba kompetentinga institucija turėtų neatskleisti ir nepatvirtinti prašymo pateikėjui ar trečiajai šaliai jokios šio reglamento tikslais surinktos ar perduotos informacijos, jei nustato, kad tai padarius galėtų būti pakenkta vaiko arba kito asmens sveikatai, saugumui ar laisvei, jame vis dėlto turėtų būti pabrėžiama, kad tai neturėtų kliudyti centrinėms institucijoms, teismams ir kompetentingoms institucijoms rinkti ir perduoti informaciją ir tai daryti tarpusavyje tiek, kiek tai būtina prievolėms pagal šį reglamentą vykdyti. Tai reiškia, kad, kai įmanoma ir tikslinga, turėtų būti galima prašymą nagrinėti pagal šį

([9]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

reglamentą nepateikus prašymo pateikėjui visos prašymui nagrinėti būtinos informacijos. Pavyzdžiui, centrinė institucija gali pradėti procesą prašymo pateikėjo vardu, neperdavusi prašymo pateikėjui informacijos apie vaiko buvimo vietą, jeigu nacionalinėje teisėje tai yra numatyta. Tačiau tais atvejais, kai jau vien prašymo pateikimas galėtų pakenkti vaiko arba kito asmens sveikatai, saugumui ar laisvei, pagal šį reglamentą neturėtų būti privaloma pateikti tokį prašymą;

(89) siekiant užtikrinti, kad pažymos, kurios turi būti naudojamos taikant šio reglamento III ir IV skyrius, atitiktų naujausius reikalavimus, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl šio reglamento I–IX priedų dalinių pakeitimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([10]) nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(90) turėtų būti užtikrintas 1998 m. Konvencijos, parengtos vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu, dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų santuokos bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Konvencija „Briuselis II“) ([11]),Reglamento (EB) Nr. 1347/2000, Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 ir šio reglamento tęstinumas tiek, kiek nuostatos liko nepakitusios, ir tuo tikslu turėtų būti nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos. Taip pat turi būti užtikrinamas su Konvencijos „Briuselis II“ ir Reglamentų (EB) Nr. 1347/2000 bei (EB) Nr. 2201/2003 aiškinimu, įskaitant atliekamu Teisingumo Teismo, susijęs tęstinumas;

(91) primenama, kad susitarimams su viena ar keliomis trečiosiomis valstybėmis, kuriuos valstybė narė sudarė iki jos įstojimo į Sąjungą dienos, taikomas SESV 351 straipsnis;

(92) teisė, taikytina su tėvų pareigomis susijusiose bylose, turėtų būti nustatoma pagal 1996 m. Hagos konvencijos III skyriaus nuostatas. Taikant tą konvenciją valstybės narės, kurioje šis reglamentas taikomas, teisme vykstančiame procese tos konvencijos 15 straipsnio 1 dalyje daroma nuoroda į tos konvencijos II skyriaus nuostatas turėtų būti suprantama kaip nuorodos į šio reglamento nuostatas;

(93) kad šis reglamentas tinkamai veiktų, Komisija turėtų įvertinti jo taikymą ir siūlyti jos nuomone būtinus dalinius pakeitimus;

(94) Komisija turėtų viešai skelbti ir atnaujinti valstybių narių pateiktą informaciją;

(95) pagal prie Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį bei 4a straipsnio 1 dalį tos valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;

(96) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(97) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ([12]) 41 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 46 straipsnio d punktu buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę 2018 m. vasario 15 d. ([13]);

([10]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.
([11]) OL L 221, 1998 7 16, p. 1.
([12]) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).
([13]) OL C 120, 2018 4 6, p. 18.

(98) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl nacionalinių jurisdikciją ir sprendimų pripažinimą bei vykdymą reglamentuojančių taisyklių skirtumų, o dėl šio reglamento tiesioginio taikymo ir privalomo pobūdžio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas civilinėse bylose, susijusiose su:

a) santuokos nutraukimu, separacija ar santuokos pripažinimu negaliojančia;

b) tėvų pareigų skyrimu, vykdymu, perdavimu, apribojimu ar atėmimu.

2. 1 dalies b punkte nurodytos bylos visų pirma gali būti susijusios su:

a) globos teisėmis ir bendravimo teisėmis;

b) globos, rūpybos ir panašiomis institucijomis;

c) bet kokio asmens ar įstaigos, kurie yra atsakingi už vaiko asmenį ar vaikui priklausantį turtą arba atstovauja ar padeda vaikui, skyrimu ir funkcijomis;

d) vaiko įkurdinimu globos įstaigoje ar globėjų šeimoje;

e) vaiko apsaugos priemonėmis, susijusiomis su vaikui priklausančio turto administravimu, išsaugojimu ar perleidimu.

3. Šio reglamento III ir IV skyriai taikomi tais atvejais, kai vaiko neteisėtas išvežimas ar laikymas susijęs su daugiau nei viena valstybe nare, papildant 1980 m. Hagos konvenciją. Šio reglamento IV skyrius taikomas sprendimams, kuriais nurodoma vaiką grąžinti į kitą valstybę narę pagal 1980 m. Hagos konvenciją ir kurie turi būti vykdomi kitoje valstybėje narėje nei ta valstybė narė, kurioje priimtas sprendimas.

4. Šis reglamentas netaikomas:

a) tėvystės (motinystės) nustatymui ar nuginčijimui;

b) sprendimams dėl įvaikinimo, pasirengimo įvaikinimui priemonėms arba įvaikinimo panaikinimui ar atšaukimui;

c) vardo ir pavardės vaikui suteikimui;

d) nepilnamečio emancipacijai;

e) išlaikymo prievolėms;

f) turto patikėjimo sutartims ar paveldėjimui;

g) priemonėms, kurių imamasi dėl vaikų padarytų baudžiamosios teisės pažeidimų.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente sprendimas – valstybės narės teismo sprendimas, įskaitant potvarkį, nutartį ar teismo sprendimą, kuriuo patvirtinamas santuokos nutraukimas, separacija ar santuokos pripažinimas negaliojančia, arba dėl tėvų pareigų.

IV skyriaus tikslais „sprendimas“ apima:

a) vienoje valstybėje narėje priimtą sprendimą, kuriuo nurodoma vaiką grąžinti į kitą valstybę narę pagal 1980 m. Hagos konvenciją ir kuris turi būti vykdomas kitoje valstybėje narėje nei ta valstybė narė, kurioje tas sprendimas priimtas;

b) teismo, kuris pagal šį reglamentą turi jurisdikciją dėl bylos esmės, paskirtas laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, arba priemones, paskirtas pagal 27 straipsnio 5 dalį kartu su 15 straipsniu.

IV straipsnio tikslais „sprendimas“ neapima laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones, kurias toks teismas paskiria neįteikdamas atsakovui šaukimo į teismą, išskyrus atvejus, kai sprendimas, nustatantis priemonę, prieš jį vykdant buvo įteiktas atsakovui.

2. Šio reglamento tikslais taip pat vartojamos šios terminų apibrėžtys:

1) teismas – bet kuri valstybės narės institucija, turinti jurisdikciją bylose, patenkančiose į šio reglamento taikymo sritį;

2) autentiškas dokumentas – bet kurioje valstybėje narėje oficialiai parengtas arba kaip autentiškas dokumentas užregistruotas dokumentas bylose, patenkančiose į šio reglamento taikymo sritį, kurio autentiškumas:

   a) susijęs su dokumento parašu bei turiniu ir

   b) buvo nustatytas valdžios institucijos arba kitos tuo tikslu įgaliotos institucijos. Valstybės narės Komisijai praneša apie tas institucijas pagal 103 straipsnį;

3) susitarimas – IV skyriaus tikslais dokumentas, kuris nėra autentiškas dokumentas ir kurį bylos šalys sudarė į šio reglamento sritį patenkančiais klausimais, kurį užregistravo valdžios institucija, apie kurią tuo tikslu valstybė narė yra pranešusi Komisijai pagal 103 straipsnį;

4) kilmės valstybė narė – valstybė narė, kurioje priimtas sprendimas, formaliai parengtas ar užregistruotas autentiškas dokumentas arba užregistruotas susitarimas;

5) vykdymo valstybė narė – valstybė narė, kurioje siekiama sprendimo, autentiško dokumento arba susitarimo vykdymo;

6) vaikas – bet kuris jaunesnis nei 18 metų asmuo;

7) tėvų pareigos – visos teisės ir pareigos, susijusios su vaiko asmeniu ar vaikui priklausančiu turtu, suteikiamos fiziniam ar juridiniam asmeniui sprendimu, įstatymų nustatyta tvarka ar teisinę galią turinčiu susitarimu, įskaitant globos teises ir bendravimo teises;

8) tėvų pareigų turėtojas – kiekvienas asmuo, institucija ar kita įstaiga, turintys tėvų pareigas vaikui;

9) globos teisės apima teises ir pareigas, susijusias su vaiko asmens priežiūra, ypač teisę nustatyti vaiko gyvenamąją vietą;

10) bendravimo teisės – teisės bendrauti su vaiku, įskaitant teisę ribotam laikui išsivežti vaiką kitur negu yra jo įprastinė gyvenamoji vieta;

11) neteisėtas išvežimas ar laikymas – vaiko išvežimas ar laikymas, kai:

a) tokiu išvežimu ar laikymu pažeidžiamos globos teisės, įgytos sprendimu, įstatymų nustatyta tvarka ar teisinę galią turinčiu susitarimu pagal valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo išvežimą ar laikymą, teisę, ir

b) išvežimo ar laikymo metu buvo bendrai ar atskirai faktiškai naudojamasi globos teisėmis arba jomis taip būtų buvę naudojamasi, jeigu nebūtų buvę išvežimo ar laikymo.

3. 3, 6, 10, 12, 13, 51, 59, 75, 94 ir 102 straipsnių tikslais sąvoka „nuolatinė gyvenamoji vieta“ Airijos ir Jungtinės Karalystės atvejais pakeičia sąvoką „pilietybė“ ir ji turi tokią pačią reikšmę kaip ir pagal kiekvienos iš tų valstybių narių teisinę sistemą.

II SKYRIUS

JURISDIKCIJA SU SANTUOKA SUSIJUSIOSE BYLOSE IR SU TĖVŲ PAREIGOMIS SUSIJUSIOSE BYLOSE

1 SKIRSNIS

Santuokos nutraukimas, separacija ir santuokos pripažinimas negaliojančia

3 straipsnis

Bendroji jurisdikcija

Bylose, susijusiose su santuokos nutraukimu, separacija ar santuokos pripažinimu negaliojančia, jurisdikciją turi teismai, esantys valstybėje narėje:

a) kurios teritorijoje:

i) yra sutuoktinių įprastinė gyvenamoji vieta;

ii) buvo sutuoktinių paskiausia įprastinė gyvenamoji vieta, jeigu vienas iš sutuoktinių joje tebegyvena;

iii) yra atsakovo įprastinė gyvenamoji vieta;

iv) tuo atveju, jeigu buvo pateiktas bendras prašymas – yra vieno iš sutuoktinių įprastinė gyvenamoji vieta;

v) yra prašymo pateikėjo įprastinė gyvenamoji vieta, jeigu jis ten gyveno ne trumpiau kaip metus prieš pat prašymo pateikimą, arba

vi) yra prašymo pateikėjo įprastinė gyvenamoji vieta, jeigu jis ten gyveno ne trumpiau kaip šešis mėnesius prieš pat prašymo pateikimą ir jis yra atitinkamos valstybės narės pilietis, arba

b) kurios piliečiai yra abu sutuoktiniai.

4 straipsnis

Priešpriešinis reikalavimas

Teismas, kuriame pagal 3 straipsnį nagrinėjama byla, taip pat turi jurisdikciją nagrinėti priešpriešinį reikalavimą, jeigu tas priešpriešinis reikalavimas patenka į šio reglamento taikymo sritį.

5 straipsnis

Separacijos pakeitimas santuokos nutraukimu

Nedarant poveikio 3 straipsniui, valstybės narės teismas, kuris priėmė sprendimą, kuriuo patvirtinama separacija, taip pat turi jurisdikciją tą separaciją pakeisti santuokos nutraukimu, jei tai numato tos valstybės narės teisė.

6 straipsnis

Kita jurisdikcija

1. Laikantis 2 dalies, jei joks valstybės narės teismas neturi jurisdikcijos pagal 3, 4 ar 5 straipsnį, kiekvienoje valstybėje narėje jurisdikcija nustatoma pagal tos valstybės teisę.

2. Sutuoktinis, kurio įprastinė gyvenamoji vieta yra valstybės narės teritorijoje arba kuris yra valstybės narės pilietis, gali būti paduotas į teismą kitoje valstybėje narėje tik pagal 3, 4 ir 5 straipsnius.

3. Atsakovo, kurio įprastinė gyvenamoji vieta nėra valstybėje narėje ir kuris nėra valstybės narės pilietis, atžvilgiu bet kuris valstybės narės pilietis, kurio įprastinė gyvenamoji vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje, gali, kaip ir tos valstybės piliečiai, pasinaudoti toje valstybėje taikytinomis jurisdikcijos normomis.

2 SKIRSNIS

Tėvų pareigos

7 straipsnis

Bendroji jurisdikcija

1. Valstybės narės teismai turi jurisdikciją bylose, susijusiose su tėvų pareigomis vaikui, kurio įprastinė gyvenamoji vieta tuo metu, kai kreipiamasi į teismą, yra toje valstybėje narėje.

2. Šio straipsnio 1 dalis taikoma laikantis 8–10 straipsnių.

8 straipsnis

Nenutrūkstama jurisdikcija, susijusi su bendravimo teisėmis

1. Tais atvejais, kai vaikas teisėtai persikelia iš vienos valstybės narės į kitą ir įgyja ten naują įprastinę gyvenamąją vietą, vaiko buvusios įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės teismai, taikant išimtį 7 straipsniui, tris mėnesius nuo vaiko persikėlimo išlaiko jurisdikciją keisti sprendimą dėl bendravimo teisių, priimtą toje valstybėje narėje iki vaiko persikėlimo, jeigu asmens, kuriam tuo sprendimu suteiktos bendravimo teisės, įprastinė gyvenamoji vieta ir toliau išlieka vaiko buvusios įprastinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje.

2. 1 dalis netaikoma, jei 1 dalyje nurodytas bendravimo teisių turėtojas sutiko su vaiko naujos įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės teismų jurisdikcija dalyvaudamas tų teismų procesuose, neginčydamas jų jurisdikcijos.

9 straipsnis

Jurisdikcija vaiko neteisėto išvežimo ar laikymo atvejais

Nedarant poveikio 10 straipsniui, vaiko neteisėto išvežimo ar laikymo atveju, valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, teismai išlaiko savo jurisdikciją tol, kol vaikas įgyja įprastinę gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje ir:

a) išvežimui ar laikymui tylėjimu pritarė kiekvienas globos teises turintis asmuo, institucija ar kita įstaiga arba

b) vaikas toje kitoje valstybėje narėje yra pragyvenęs bent vienus metus po to, kai globos teises turintis asmuo, institucija ar kita įstaiga sužinojo arba turėjo sužinoti apie vaiko buvimo vietą, ir vaikas yra susigyvenęs su nauja aplinka bei yra tenkinama bent viena iš toliau nurodytų sąlygų:

i) per vienus metus po to, kai globos teisių turėtojas sužinojo arba turėjo sužinoti apie vaiko buvimo vietą, valstybės narės, į kurią vaikas buvo išvežtas arba kurioje jis yra laikomas, kompetentingoms valdžios institucijoms nebuvo pateiktas prašymas dėl grąžinimo;

ii) globos teisių turėtojo pateiktas prašymas dėl grąžinimo buvo atsiimtas ir per i papunktyje nustatytą laikotarpį nebuvo pateiktas naujas prašymas;

iii) globos teisių turėtojo pateikto prašymo dėl grąžinimo valstybės narės teismas nepatenkino, remdamasis kitomis priežastimis nei 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punkte ar 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos priežastys, ir to sprendimo nebegalima apskųsti įprasta tvarka;

iv) valstybėje narėje, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, nebuvo kreiptasi į jokį teismą, kaip nurodyta 29 straipsnio 3 ir 5 dalyse;

v) valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, teismai priėmė sprendimą dėl globos teisių, pagal kurį nereikalaujama vaiko grąžinti.

10 straipsnis

Teismo pasirinkimas

1. Valstybės narės teismai turi jurisdikciją su tėvų pareigomis susijusiose bylose, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) vaikas turi esminį ryšį su ta valstybe nare, visų pirma dėl to, kad:

i) bent vieno iš tėvų pareigų turėtojų įprastinė gyvenamoji vieta yra toje valstybėje narėje;

ii) toje valstybėje narėje yra buvusi vaiko įprastinė gyvenamoji vieta arba

iii) vaikas yra tos valstybės narės pilietis;

b) bylos šalys, taip pat visi kiti tėvų pareigų turėtojai:

i) laisva valia susitarė dėl jurisdikcijos ne vėliau nei kreipimosi į teismą momentu arba

ii) aiškiai išreikštu būdu sutiko su jurisdikcija proceso metu, o teismas užtikrino, kad visos šalys būtų informuotos apie savo teises užginčyti jurisdikciją, ir

c) naudojimasis jurisdikcija atitinka vaiko interesus.

2. Susitarimas dėl pasirinkto teismo pagal 1 dalies b punktą turi būti sudarytas raštu, jame turi būti nurodyta data ir atitinkamos bylos šalys jį turi pasirašyti arba jis turi būti įtrauktas į teismo įrašus laikantis nacionalinės teisės ir tvarkos. Bet kurie elektroninėmis priemonėmis perduoti pranešimai, kurie užtikrina ilgalaikį susitarimo įrašą, laikomi lygiaverčiais rašytiniam susitarimui.

Asmenys, kurie tapo proceso šalimis po to, kai buvo kreiptasi į teismą, gali pareikšti savo sutikimą po to, kai buvo kreiptasi į teismą. Jei jie nepateikia prieštaravimo, jų sutikimas laikomas numanomu.

3. Jei bylos šalys nesusitarė kitaip, 1 dalyje suteikta jurisdikcija baigiasi, kai tik:

a) toje byloje priimto sprendimo nebegalima apskųsti įprasta tvarka arba

b) procesas buvo užbaigtas dėl kitos priežasties.

4. Jurisdikcija, suteikta 1 dalies b punkto ii papunktyje, yra išimtinė.

11 straipsnis

Vaiko buvimo vieta grindžiama jurisdikcija

1. Jei vaiko įprastinė gyvenamoji vieta negali būti nustatyta ir jurisdikcija negali būti nustatyta remiantis 10 straipsniu, jurisdikciją turi valstybės narės, kurioje yra vaikas, teismai.

2. Jurisdikcija pagal 1 dalį taip pat taikoma vaikams pabėgėliams ar dėl neramumų, vykstančių jų įprastinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje, tarptautiniu mastu perkeltiems vaikams.

12 straipsnis

Jurisdikcijos perdavimas kitos valstybės narės teismui

1. Išimtinėmis aplinkybėmis valstybės narės teismas, turintis jurisdikciją bylą nagrinėti iš esmės, bylos šalies prašymu arba savo iniciatyva, manydamas, kad kuris nors kitos valstybės narės teismas, su kurio valstybe nare vaiką sieja konkretus ryšys, būtų tinkamesnis įvertinti vaiko interesus konkrečioje byloje, gali sustabdyti bylos nagrinėjimą arba konkrečią jo dalį ir:

a) nustatyti terminą, per kurį viena ar daugiau bylos šalių turi informuoti tos kitos valstybės narės teismą apie vykstantį procesą ir galimybę perduoti jurisdikciją tam teismui ir jame pateikti prašymą, arba

b) paprašyti kitos valstybės narės teismo prisiimti jurisdikciją pagal 2 dalį.

2. Tais atvejais, kai dėl konkrečių bylos aplinkybių tai atitinka vaiko interesus, tos kitos valstybės narės teismas gali prisiimti jurisdikciją per šešias savaites nuo:

a) kreipimosi į jį pagal 1 dalies a punktą dienos arba

b) prašymo gavimo pagal 1 dalies b punktą dienos.

Tas teismas, į kurį kreiptasi vėliau arba kurio buvo paprašyta sutikti prisiimti jurisdikciją, nedelsdamas informuoja teismą, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia. Jei tas kitas teismas sutinka prisiimti jurisdikciją, teismas, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia, jurisdikcijos atsisako.

3. Teismas, į kurį kreiptasi pirmiausia, toliau naudojasi savo jurisdikcija, jei jis negauna kitos valstybės narės teismo sutikimo dėl jurisdikcijos per septynias savaites nuo:

a) tos dienos, kai baigėsi šalims nustatytas terminas prašymui kitos valstybės narės teismui pateikti pagal 1 dalies a punktą, arba

b) tos dienos, kai tas teismas gavo prašymą pagal 1 dalies b punktą.

4. 1 dalies tikslais vaikas laikomas turinčiu konkretų ryšį su valstybe nare, jei ta valstybė narė:

a) tapo vaiko įprastine gyvenamąja vieta po to, kai buvo kreiptasi į 1 dalyje minimą teismą;

b) yra buvusi vaiko įprastinė gyvenamoji vieta;

c) yra vaiko pilietybės valstybė;

d) yra tėvų pareigų turėtojo įprastinė gyvenamoji vieta arba

e) yra vieta, kurioje yra vaikui priklausantis turtas, ir byla yra dėl vaiko apsaugos priemonių, susijusių su to turto administravimu, išsaugojimu ar perleidimu.

5. Tais atvejais, kai išimtinė teismo jurisdikcija buvo nustatyta pagal 10 straipsnį, tas teismas negali perduoti jurisdikcijos kitos valstybės narės teismui.

13 straipsnis

Jurisdikcijos neturinčio valstybės narės teismo prašymas dėl jurisdikcijos perdavimo

1. Išimtinėmis aplinkybėmis, nedarant poveikio 9 straipsniui, jei valstybės narės teismas, kuris neturi jurisdikcijos pagal šį reglamentą, bet su kurio valstybe nare vaiką sieja konkretus ryšys pagal 12 straipsnio 4 dalį, mano, kad jis yra tinkamesnis įvertinti vaiko interesus konkrečioje byloje, jis gali prašyti jurisdikcijos perdavimo iš vaiko įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės teismo.

2. Per šešias savaites nuo prašymo pagal 1 dalį gavimo dienos prašomasis teismas gali sutikti perduoti savo jurisdikciją, jei jis mano, kad dėl konkrečių bylos aplinkybių toks perdavimas atitinka vaiko interesus. Jei prašomasis teismas sutinka perduoti savo jurisdikciją, jis apie tai nedelsdamas informuoja prašantįjį teismą. Jei toks sutikimas per nustatytą terminą negaunamas, prašantysis teismas neturi teisės naudotis jurisdikcija.

14 straipsnis

Kita jurisdikcija

Jei joks valstybės narės teismas neturi jurisdikcijos pagal 7–11 straipsnius, kiekvienoje valstybėje narėje jurisdikcija nustatoma pagal tos valstybės narės teisę.

15 straipsnis

Skubos atvejais taikomos laikinosios priemonės, įskaitant apsaugos priemones

1. Skubos atvejais, net jei kitos valstybės narės teismas turi jurisdikciją bylą nagrinėti iš esmės, valstybės narės teismai turi jurisdikciją imtis laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones, kurios gali būti prieinamos pagal tos valstybės narės teisę:

a) toje valstybėje narėje esančio vaiko atžvilgiu arba

b) toje valstybėje narėje esančio vaikui priklausančio turto atžvilgiu.

2. Tiek, kiek tai reikalinga siekiant apsaugoti vaiko interesus, šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių ėmęsis teismas – tiesiogiai pagal 86 straipsnį ar per centrines institucijas, paskirtas pagal 76 straipsnį – nedelsdamas apie tai praneša jurisdikciją pagal 7 straipsnį turinčiam valstybės narės teismui ar kompetentingai institucijai arba, kai tikslinga, bet kuriam valstybės narės teismui, pagal šį reglamentą turinčiam jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės.

3. Priemonės, kurių imtasi pagal 1 dalį, nebetaikomos, kai tik valstybės narės teismas, pagal šį reglamentą turintis jurisdikciją bylą nagrinėti iš esmės, imasi jo manymu tinkamų priemonių.

Kai tikslinga, teismas apie savo sprendimą gali tiesiogiai pagal 86 straipsnį arba per centrines institucijas, paskirtas pagal 76 straipsnį, informuoti teismą, kuris ėmėsi laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones.

16 straipsnis

Šalutiniai klausimai

1. Jeigu proceso baigtis valstybės narės teisme nagrinėjamoje byloje, kuri nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, priklauso nuo šalutinio klausimo, susijusio su tėvų pareigomis, išsprendimo, tos valstybės narės teismas gali išspręsti tą klausimą to proceso tikslu net ir tuo atveju, jei ta valstybė narė neturi jurisdikcijos pagal šį reglamentą.

2. Šalutinio klausimos išsprendimas pagal 1 dalį turi poveikį tik tame procese, kuriame jis buvo išspręstas.

3. Jeigu juridinio veiksmo, kurio imtasi ar kurio turi būti imtasi vaiko vardu valstybės narės teisme vykstančiame procese dėl paveldėjimo, galiojimui reikalingas teismo leidimas ar patvirtinimas, tos valstybės narės teismas gali nuspręsti, ar leisti tokį juridinį veiksmą ir jį patvirtinti net ir tuo atveju, jei jis neturi jurisdikcijos pagal šį reglamentą.

4. Atitinkamai taikoma 15 straipsnio 2 dalis.

3 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

17 straipsnis

Kreipimasis į teismą

Laikoma, kad į teismą buvo kreiptasi:

a) tuo momentu, kai teisme pateikiamas bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas, su sąlyga, kad prašymo pateikėjas vėliau ėmėsi reikalaujamų priemonių, kad minėtas dokumentas būtų įteiktas atsakovui;

b) jei minėtas dokumentas turi būti įteiktas prieš jį pateikiant teisme – tuo momentu, kai jį gauna už įteikimą atsakinga institucija, su sąlyga, kad prašymo pateikėjas vėliau ėmėsi reikalaujamų priemonių, kad minėtas dokumentas būtų pateiktas teisme, arba

c) jei procesas pradedamas paties teismo iniciatyva – tuo momentu, kai teismas priima sprendimą pradėti procesą, arba, jeigu tokio sprendimo nereikalaujama – tuo metu, kai byla įregistruojama teisme.

18 straipsnis

Jurisdikcijos tikrinimas

Tais atvejais, kai į valstybės narės teismą kreipiamasi dėl bylos, kurią nagrinėti iš esmės pagal šį reglamentą jis neturi jurisdikcijos, o kurią nagrinėti iš esmės pagal šį reglamentą turi jurisdikciją kitos valstybės narės teismas, jis savo iniciatyva paskelbia neturintis jurisdikcijos.

19 straipsnis

Priimtinumo tikrinimas

1. Jeigu atsakovas, kurio įprastinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje, nei ta valstybė narė, kurioje buvo pradėtas procesas, neatvyksta į teismą, jurisdikciją turintis teismas bylą sustabdo, kol nustatoma, ar atsakovas dokumentą dėl bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą gavo laiku, kad turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai, arba kad šiuo tikslu buvo imtasi visų būtinų priemonių.

2. Vietoj šio straipsnio 1 dalies taikomas Reglamento (EB) Nr. 1393/2007 19 straipsnis tuo atveju, jeigu dokumentą dėl bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą reikėjo išsiųsti iš vienos valstybės narės į kitą, kaip nurodoma minėtame reglamente.

3. Kai Reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 netaikytinas, taikomas 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo užsienyje 15 straipsnis, jeigu pagal šią konvenciją dokumentą dėl bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą reikėjo išsiųsti į užsienį.

20 straipsnis

Lis pendens ir susiję ieškiniai

1. Jei procesą dėl santuokos nutraukimo, separacijos ar santuokos pripažinimo negaliojančia tos pačios bylos šalys pradeda skirtingų valstybių narių teismuose, teismas, į kurį kreiptasi vėliau, savo iniciatyva sustabdo bylos nagrinėjimą, kol nustatoma teismo, į kurį kreiptasi pirmiausia, jurisdikcija.

2. Išskyrus atvejus, kai vieno iš teismų jurisdikcija yra grindžiama tik 15 straipsniu, jei procesas dėl tėvų pareigų to paties vaiko atžvilgiu ir tuo pačiu ieškinio pagrindu pradedamas skirtingų valstybių narių teismuose, teismas, į kurį kreiptasi vėliau, savo iniciatyva sustabdo bylos nagrinėjimą, kol nustatoma teismo, į kurį kreiptasi pirmiausia, jurisdikcija.

3. Jeigu nustatoma teismo, į kurį kreiptasi pirmiausia, jurisdikcija, teismas, į kurį kreiptasi vėliau, atsisako jurisdikcijos teismo, į kurį kreiptasi pirmiausia, naudai.

Tokiu atveju bylos šalis, pradėjusi procesą teisme, į kurį kreiptasi vėliau, gali tuos teisinius veiksmus pradėti teisme, į kurį kreiptasi pirmiausia.

4. Tais atvejais, kai kreipiamasi į valstybės narės teismą, kuriam sutikimu dėl jurisdikcijos, kaip nurodyta 10 straipsnyje, suteikiama išimtinė jurisdikcija, kitos valstybės narės teismas sustabdo bylos nagrinėjimą, kol teismas, į kurį kreiptasi remiantis susitarimu arba sutikimu, paskelbia, kad jis neturi jurisdikcijos pagal tą susitarimą arba sutikimą.

5. Jei ir tiek, kiek teismas nustato savo išimtinę jurisdikciją pagal sutikimą dėl jurisdikcijos, kaip nurodyta 10 straipsnyje, kitos valstybės narės teismas atsisako savo jurisdikcijos to teismo naudai.

21 straipsnis

Vaiko teisė pareikšti savo nuomonę

1. Naudodamiesi savo jurisdikcija pagal šio skyriaus 2 skirsnį, valstybių narių teismai, laikydamiesi nacionalinės teisės ir tvarkos, savo nuomonę gebančiam suformuluoti vaikui suteikia realią ir veiksmingą galimybę pareikšti savo nuomonę tiesiogiai arba per atstovą ar atitinkamą įstaigą.

2. Tais atvejais, kai teismas, vadovaudamasis nacionaline teise ir tvarka, suteikia vaikui galimybę pareikšti savo nuomonę pagal šį straipsnį, teismas deramai atsižvelgia į vaiko nuomonę, atsižvelgdamas į jo amžių ir brandą.

III SKYRIUS

TARPTAUTINIS VAIKŲ GROBIMAS

22 straipsnis

Vaiko grąžinimas pagal 1980 m. Hagos konvenciją

Tais atvejais, kai asmuo, institucija ar kita įstaiga, teigiantys, kad vaiko globos teisės buvo pažeistos, tiesiogiai arba padedami centrinės institucijos kreipiasi į valstybės narės teismą su prašymu priimti sprendimą pagal 1980 m. Hagos konvenciją grąžinti jaunesnį nei 16 metų amžiaus vaiką, kuris buvo neteisėtai išvežtas ar yra neteisėtai laikomas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo jo įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat neteisėtą išvežimą ar laikymą, taikomi šio reglamento 23–29 straipsniai bei VI skyrius ir jie papildo 1980 m. Hagos konvenciją.

23 straipsnis

Centrinių institucijų vykdomas prašymų priėmimas ir nagrinėjimas

1. Prašomoji centrinė institucija skubiai išnagrinėja prašymą pagal 1980 m. Hagos konvenciją, kaip nurodyta 22 straipsnyje.

2. Tais atvejais, kai prašomosios valstybės narės centrinė institucija gauna 22 straipsnyje nurodytą prašymą, ji per penkias darbo dienas po prašymo gavimo datos patvirtina jį gavusi. Ji nepagrįstai nedelsdama informuoja atitinkamai prašančiosios valstybės narės centrinę instituciją arba prašymo pateikėją apie tai, kokių pradinių veiksmų buvo imtasi arba bus imtasi reaguojant į prašymą, ir gali paprašyti bet kokių papildomų būtinų dokumentų ir informacijos.

24 straipsnis

Spartus teismo procesas

1. Teismas, kuriam pateikiamas 22 straipsnyje nurodytas prašymas dėl vaiko grąžinimo, skubiai išnagrinėja tą prašymą taikydamas skubiausias procedūras, kurias numato nacionalinė teisė.

2. Nedarant poveikio 1 daliai, pirmosios instancijos teismas, išskyrus atvejus, kai dėl išimtinių aplinkybių to padaryti neįmanoma, priima sprendimą ne vėliau kaip per šešias savaites nuo tada, kai į jį kreiptasi.

3. Išskyrus atvejus, kai dėl išimtinių aplinkybių to padaryti neįmanoma, aukštesnės instancijos teismas priima sprendimą ne vėliau kaip per šešias savaites nuo tada, kai buvo atlikti visi reikiami procedūriniai veiksmai ir teismas turi galimybę nagrinėti apeliacinį skundą surengdamas posėdį ar kitu būdu.

25 straipsnis

Alternatyvus ginčų sprendimas

Kuo anksčiau ir bet kuriame bylos nagrinėjimo etape teismas tiesiogiai arba, kai tinkama, padedamas centrinių institucijų paprašo šalių apsvarstyti, ar jos pageidauja naudotis mediacija ar kitomis alternatyvaus ginčų sprendimo priemonėmis, nebent tai neatitiktų vaiko interesų, tai būtų netinkama konkrečiu atveju arba dėl to procesas nepagrįstai užsitęstų.

26 straipsnis

Vaiko teisė pareikšti savo nuomonę grąžinimo procese

Šio reglamento 21 straipsnis taikomas ir grąžinimo procese pagal 1980 m. Hagos konvenciją.

27 straipsnis

Vaiko grąžinimo procedūra

1. Teismas negali atsisakyti nurodyti vaiką grąžinti, jei asmeniui, siekiančiam vaiko grąžinimo, nebuvo suteikta galimybė būti išklausytam.

2. Teismas bet kuriame bylos nagrinėjimo etape gali pagal 15 straipsnį svarstyti, ar, atsižvelgiant į vaiko interesus, turėtų būti užtikrintas vaiko ir asmens, siekiančio vaiko grąžinimo, bendravimas.

3. Tais atvejais, kai teismas svarsto galimybę atsisakyti nurodyti grąžinti vaiką remiantis vien tik 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktu, jis neatsisako nurodyti grąžinti vaiką, jei vaiko grąžinimo siekianti bylos šalis, pateikusi pakankamai įrodymų, įrodo teismui arba teismas kitu būdu įsitikina, kad buvo imtasi tinkamų priemonių vaiko apsaugai po jo grąžinimo užtikrinti.

4. Šio straipsnio 3 dalies tikslais teismas tiesiogiai pagal 86 straipsnį arba padedamas centrinių institucijų gali susisiekti su valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, kompetentingomis institucijomis.

5. Kai tinkama, teismas, nurodydamas vaiką grąžinti, gali imtis laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones, pagal šio reglamento 15 straipsnį, kad vaikas būtų apsaugotas nuo 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos didelės rizikos, su sąlyga, kad svarstant ar imantis tokių priemonių nebus nepagrįstai vilkinamas grąžinimo procesas.

6. Sprendimas, kuriuo nurodyta vaiką grąžinti, gali būti paskelbtas laikinai vykdytinu nepaisant apeliacinių skundų, jei dėl vaiko interesų vaiką reikia grąžinti anksčiau, nei bus paskelbtas sprendimas dėl apeliacinio skundo.

28 straipsnis

Sprendimų, kuriais nurodyta vaiką grąžinti, vykdymas

1. Vykdymo tikslais kompetentinga institucija, kuriai pateikiamas prašymas dėl sprendimo, kuriuo nurodyta vaiką grąžinti į kitą valstybę narę, skubiai išnagrinėja prašymą.

2. Tais atvejais, kai sprendimas, kaip nurodyta 1 dalyje, nebuvo įvykdytas per šešias savaites nuo datos, kai buvo pradėtas vykdymo procesas, vykdymo siekianti bylos šalis arba vykdymo valstybės narės centrinė institucija turi teisę reikalauti, kad vykdymo tikslais kompetentinga institucija nurodytų vėlavimo priežastis.

29 straipsnis

Procedūra po atsisakymo grąžinti vaiką pagal 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalį ir 13 straipsnio 2 dalį

1. Šis straipsnis taikomas tais atvejais, kai sprendimas, kuriuo vaiką grąžinti į kitą valstybę narę atsisakoma, yra grindžiamas vien tik 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktu arba 13 straipsnio 2 dalimi.

2. Sprendimą, kaip nurodyta 1 dalyje, priėmęs teismas savo iniciatyva išduoda pažymą, naudodamas I priede pateiktą formą. Pažyma užpildoma ir išduodama sprendimo kalba. Pažyma taip pat gali būti išduodama kita bylos šalies prašoma oficialiąja Europos Sąjungos institucijų kalba. Tai nesukuria jokių prievolių pažymą išdavusiam teismui pateikti laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją.

3. Jei tuo metu, kai teismas priima sprendimą, kaip nurodyta 1 dalyje, į valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, teismą jau kreiptasi dėl proceso dėl globos teisių esmės, teismas, jei jis žino apie tą procesą, per vieną mėnesį nuo 1 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo datos tiesiogiai arba per centrines institucijas perduoda tos valstybės narės teismui šiuos dokumentus:

a) savo sprendimo, kaip nurodyta 1 dalyje, kopiją;

b) pagal 2 dalį išduotą pažymą ir

c) kai taikytina, teismo posėdžio stenogramą, santrauką arba protokolą ir visus kitus dokumentus, kurie, jo manymu, yra aktualūs.

4. Valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, teismas gali, kai būtina, reikalauti, kad bylos šalis pateiktų sprendimo, kaip nurodyta 1 dalyje, ir bet kokio kito dokumento, pridėto prie pažymos pagal šio straipsnio 3 dalies c punktą, vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį.

5. Jei kitais atvejais, nei nurodytieji 3 dalyje, viena iš bylos šalių per tris mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą, kaip nurodyta 1 dalyje, dienos kreipiasi į valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, teismą su prašymu išnagrinėti globos teisių esmę, ta šalis teismui pateikia šiuos dokumentus:

a) sprendimo, kaip nurodyta 1 dalyje, kopiją;

b) pagal 2 dalį išduotą pažymą ir

c) kai taikytina, teismo, atsisakiusio nurodyti vaiką grąžinti, posėdžio stenogramą, santrauką arba protokolą.

6. Nepaisant sprendimo dėl negrąžinimo, kaip nurodyta 1 dalyje, bet koks 3 ir 5 dalyse minimo proceso pabaigoje priimtas sprendimas dėl globos teisių esmės, kuriuo nurodyta, kad vaikas turi būti grąžintas, yra vykdytinas kitoje valstybėje narėje pagal IV skyrių.

IV SKYRIUS

PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos dėl pripažinimo ir vykdymo

1 Poskirsnis

Pripažinimas

30 straipsnis

Sprendimo pripažinimas

1. Vienoje valstybėje narėje priimtas sprendimas pripažįstamas kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokios specialios procedūros.

2. Konkrečiai, nedarant poveikio 3 daliai, nereikalaujama jokios specialios procedūros valstybės narės civilinio statuso aktų įrašams atnaujinti remiantis kitoje valstybėje narėje priimtu sprendimu, susijusiu su santuokos nutraukimu, separacija ar santuokos pripažinimu negaliojančia, kuris nebegali būti skundžiamas apeliacine tvarka pagal tos valstybės narės teisę.

3. Bet kuri suinteresuotoji šalis, laikydamasi 59–62 straipsniuose ir, kai tinkama, šio skyriaus 5 skirsnyje ir VI skyriuje nustatytos tvarkos, gali prašyti priimti sprendimą, kad nėra jokių 38 ir 39 straipsniuose nurodytų atsisakymo pripažinti pagrindų.

4. Teismo, apie kurį kiekviena valstybė narė praneša Komisijai pagal 103 straipsnį, vietinė jurisdikcija nustatoma pagal valstybės narės, kurioje pradėtas procesas pagal šio straipsnio 3 dalį, teisę.

5. Kai sprendimo pripažinimo klausimas valstybės narės teisme iškeliamas kaip šalutinis klausimas, tas teismas gali tą klausimą išspręsti.

31 straipsnis

Dokumentai, teiktini siekiant pripažinimo

1. Proceso šalis, pageidaujanti valstybėje narėje remtis kitoje valstybėje priimtu sprendimu, pateikia:

a) sprendimo kopiją, tenkinančią sąlygas, būtinas jos autentiškumui nustatyti, ir

b) pagal 36 straipsnį išduotą tinkamą pažymą.

2. Teismas arba kompetentinga institucija, kuriame (-ioje) remiamasi kitoje valstybėje narėje priimtu sprendimu, kai būtina, gali pareikalauti, kad juo besiremianti šalis pateiktų šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos pažymos laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį.

3. Teismas arba kompetentinga institucija, kuriame (-ioje) remiamasi kitoje valstybėje narėje priimtu sprendimu, gali pareikalauti, kad proceso šalis, be pažymos laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimo ar transliteracijos, pateiktų ir sprendimo vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį, jei jis (ji) negali tęsti proceso be tokio vertimo ar transliteracijos.

32 straipsnis

Dokumentų nepateikimas

1. Jei 31 straipsnio 1 dalyje nurodyti dokumentai nepateikiami, teismas arba kompetentinga institucija gali nustatyti terminą jiems pateikti, sutikti priimti lygiaverčius dokumentus arba, jeigu mano turintis (-i) pakankamai informacijos, leisti jų nepateikti.

2. Jei teismas arba kompetentinga institucija to reikalauja, turi būti pateiktas tokių lygiaverčių dokumentų vertimas ar transliteracija pagal 91 straipsnį.

33 straipsnis

Bylos sustabdymas

Teismas, kuriame remiamasi kitoje valstybėje narėje priimtu sprendimu, gali visiškai arba iš dalies sustabdyti bylos nagrinėjimą, jei:

a) kilmės valstybėje narėje buvo paduotas įprastas apeliacinis skundas dėl to sprendimo arba

b) buvo pateiktas prašymas priimti sprendimą, kad nėra 38 ir 39 straipsniuose nurodytų atsisakymo pripažinti pagrindų, arba prašymas priimti sprendimą dėl atsisakymo pripažinti remiantis vienu iš tų pagrindų.

2 Poskirsnis

Vykdytinumas ir vykdymas

34 straipsnis

Vykdytini sprendimai

1. Valstybėje narėje priimtas sprendimas su tėvų pareigomis susijusioje byloje, kuris yra vykdytinas toje valstybėje narėje, yra vykdytinas kitose valstybėse narėse nereikalaujant jo paskelbti vykdytinu.

2. Siekiant kitoje valstybėje narėje vykdyti sprendimą, kuriuo suteikiamos bendravimo teisės, kilmės teismas gali paskelbti sprendimą laikinai vykdytinu neatsižvelgiant į apeliacinius skundus.

35 straipsnis

Dokumentai, teiktini siekiant vykdymo

1. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas, vykdymo siekianti proceso šalis vykdymo tikslais kompetentingai institucijai pateikia:

a) sprendimo kopiją, tenkinančią sąlygas, būtinas jos autentiškumui nustatyti, ir

b) pagal 36 straipsnį išduotą tinkamą pažymą.

2. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas, kuriuo skiriama laikinoji priemonė, įskaitant apsaugos priemones, vykdymo siekianti proceso šalis vykdymo tikslais kompetentingai institucijai pateikia:

a) sprendimo kopiją, tenkinančią sąlygas, būtinas jos autentiškumui nustatyti;

b) pagal 36 straipsnį išduotą tinkamą pažymą, kuria patvirtinama, kad sprendimas yra vykdytinas kilmės valstybėje narėje ir kad kilmės teismas:

   i) turi jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės arba

   ii) skyrė priemonę pagal 27 straipsnio 5 dalį kartu su 15 straipsniu ir

c) jei priemonė buvo skirta neįteikus atsakovui šaukimo į teismą – sprendimo įteikimo įrodymą.

3. Vykdymo tikslais kompetentinga institucija, kai būtina, gali pareikalauti, kad vykdymo siekianti proceso šalis pateiktų pažymos, kurioje nurodoma vykdytina pareiga, laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį.

4. Vykdymo tikslais kompetentinga institucija gali pareikalauti, kad vykdymo siekianti proceso šalis pateiktų sprendimo vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį, jei ji negali tęsti proceso be tokio vertimo ar transliteracijos.

3 Poskirsnis

Pažyma

36 straipsnis

Pažymos išdavimas

1. Kilmės valstybės narės teismas, apie kurį Komisijai pranešta pagal 103 straipsnį, proceso šalies prašymu išduoda pažymą dėl:

a) sprendimo su santuoka susijusiose bylose, naudodamas II priede nustatytą formą;

b) sprendimo su tėvų pareigomis susijusiose bylose, naudodamas III priede nustatytą formą;

c) sprendimo, kuriuo nurodyta grąžinti vaiką, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies a punkte, ir, kai taikytina, laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones, paskirtų pagal 27 straipsnio 5 dalį kartu su sprendimu, naudodamas IV priede nustatytą formą.

2. Pažyma užpildoma ir išduodama sprendimo kalba. Pažyma taip pat gali būti išduodama proceso šalies prašoma kita oficialiąja Europos Sąjungos institucijų kalba. Tai nesukuria jokių prievolių pažymą išdavusiam teismui pateikti laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją.

3. Pažymos išdavimas negali būti užginčytas.

37 straipsnis

Pažymos ištaisymas

1. Kilmės valstybės narės teismas, apie kurį Komisijai pranešta pagal 103 straipsnį, gavęs prašymą turi, o savo iniciatyva gali ištaisyti pažymą, jei dėl esminės klaidos ar praleidimo vykdytinas sprendimas ir pažyma vienas kito neatitinka.

2. Pažymos ištaisymo procedūrai taikoma kilmės valstybės narės teisė.

4 Poskirsnis

Atsisakymas pripažinti ir vykdyti

38 straipsnis

Atsisakymo pripažinti sprendimus su santuoka susijusiose bylose pagrindai

Su santuokos nutraukimu, separacija ar santuokos pripažinimu negaliojančia susijusį sprendimą atsisakoma pripažinti:

a) jei toks pripažinimas akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, kurioje remiamasi pripažinimu, viešajai tvarkai;

b) tuo atveju, kai jis buvo priimtas atsakovui neatvykus į teismą – jei bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas atsakovui nebuvo įteiktas laiku ir tokiu būdu, kad atsakovas turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai, nebent nustatoma, kad atsakovas nedviprasmiškai sutiko su sprendimu;

c) jei jis yra nesuderinamas su sprendimu, priimtu procese tarp tų pačių bylos šalių toje valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu, arba

d) jei jis yra nesuderinamas su ankstesniu sprendimu, priimtu kitoje valstybėje narėje arba ne valstybėje narėje tarp tų pačių bylos šalių, su sąlyga, kad ankstesnis sprendimas tenkina būtinas jo pripažinimo valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu, sąlygas.

39 straipsnis

Atsisakymo pripažinti sprendimus su tėvų pareigomis susijusiose bylose pagrindai

1. Su tėvų pareigomis susijusį sprendimą atsisakoma pripažinti:

a) jei toks pripažinimas akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, kurioje remiamasi pripažinimu, viešajai tvarkai, atsižvelgiant į vaiko interesus;

b) tuo atveju, kai jis buvo priimtas asmeniui neatvykus į teismą – jei neatvykusiam į teismą asmeniui bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas nebuvo įteiktas laiku ir tokiu būdu, kad tas asmuo turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai, nebent nustatoma, kad toks asmuo nedviprasmiškai sutiko su sprendimu;

c) bet kurio asmens, teigiančio, kad sprendimas pažeidžia jo kaip vieno iš tėvų pareigas, prašymu, jei sprendimas buvo priimtas nesuteikus tam asmeniui galimybės būti išklausytam;

d) jeigu ir tiek, kiek jis yra nesuderinamas su vėlesniu sprendimu, susijusiu su tėvų pareigomis, priimtu valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu;

e) jeigu ir tiek, kiek jis yra nesuderinamas su vėlesniu sprendimu, susijusiu su tėvų pareigomis, priimtu kitoje valstybėje narėje arba ne valstybėje narėje, kurioje yra vaiko įprastinė gyvenamoji vieta, su sąlyga, kad vėlesnis sprendimas tenkina būtinas pripažinimo valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu, sąlygas, arba

f) jei nesilaikyta 82 straipsnyje nustatytos procedūros.

2. Sprendimą su tėvų pareigomis susijusioje byloje gali būti atsisakyta pripažinti, jei jis buvo priimtas nesuteikus vaikui, gebančiam suformuluoti savo nuomonę, galimybės ją pareikšti pagal 21 straipsnį, išskyrus tais atvejais, kai:

a) procesas buvo susijęs tik su vaikui priklausančiu turtu, su sąlyga, kad tokios galimybės nebuvo reikalaujama atsižvelgiant į bylos dalyką, arba

b) buvo rimtų priežasčių, visų pirma atsižvelgiant į atvejo skubumą.

40 straipsnis

Atsisakymo pripažinti tvarka

1. Prašymui atsisakyti pripažinti atitinkamai taikoma 59–62 straipsniuose nustatyta tvarka ir, kai tinkama, šio skyriaus 5 skirsnis ir VI skyrius.

2. Teismo, apie kurį kiekviena valstybė narė praneša Komisijai pagal 103 straipsnį, vietinė jurisdikcija nustatoma pagal valstybės narės, kurioje pradėtas procesas dėl nepripažinimo, teisę.

41 straipsnis

Atsisakymo vykdyti sprendimus, susijusius su tėvų pareigomis, pagrindai

Nedarant poveikio 56 straipsnio 6 daliai, sprendimą su tėvų pareigomis susijusioje byloje vykdyti atsisakoma, jei nustatyta, kad esama vieno iš atsisakymo pripažinti pagrindų, nurodytų 39 straipsnyje.

2 SKIRSNIS

Tam tikrų privilegijuotų sprendimų pripažinimas ir vykdymas

42 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas toliau nurodytoms sprendimų rūšims, jei jie kilmės valstybėje narėje patvirtinti pažyma pagal 47 straipsnį:

a) sprendimams, tiek, kiek jais suteikiamos bendravimo teisės, ir

b) sprendimams pagal 29 straipsnio 6 dalį, tiek, kiek jais nurodyta, kad vaikas turi būti grąžintas.

2. Šis skirsnis neužkerta kelio vienai iš proceso šalių siekti 1 dalyje nurodyto sprendimo pripažinimo ir vykdymo pagal šio skyriaus 1 skirsnio nuostatas dėl pripažinimo ir vykdymo.

1 Poskirsnis

Pripažinimas

43 straipsnis

Pripažinimas

1. 42 straipsnio 1 dalyje nurodytas valstybėje narėje priimtas sprendimas pripažįstamas kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokios specialios procedūros ir nesuteikiant jokios galimybės ginčyti jo pripažinimą, išskyrus atvejus, kai nustatomas sprendimo nesuderinamumas su vėlesniu sprendimu, kaip nurodyta 50 straipsnyje, ir tokiu mastu, kiek tai nustatoma.

2. Proceso šalis, pageidaujanti valstybėje narėje remtis 42 straipsnio 1 dalyje nurodytu kitoje valstybėje narėje priimtu sprendimu, pateikia:

a) sprendimo kopiją, tenkinančią sąlygas, būtinas jos autentiškumui nustatyti, ir

b) tinkamą pagal 47 straipsnį išduotą pažymą.

3. Atitinkamai taikomos 31 straipsnio 2 ir 3 dalys.

44 straipsnis

Bylos nagrinėjimo sustabdymas

Teismas, kuriame remiamasi 42 straipsnio 1 dalyje nurodytu kitoje valstybėje narėje priimtu sprendimu, gali bylos nagrinėjimą visai ar iš dalies sustabdyti, kai:

a) pateiktas prašymas dėl to sprendimo nesuderinamumo su vėlesniu sprendimu, kaip nurodyta 50 straipsnyje, arba

b) asmuo, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, pagal 48 straipsnį kreipėsi dėl pagal 47 straipsnį išduotos pažymos atšaukimo.

2 Poskirsnis

Vykdytinumas ir vykdymas

45 straipsnis

Vykdytini sprendimai

1. 42 straipsnio 1 dalyje nurodytas valstybėje narėje priimtas sprendimas, kuris yra vykdytinas toje valstybėje narėje, yra vykdytinas pagal šį skirsnį kitose valstybėse narėse nereikalaujant jį paskelbti vykdytinu.

2. Siekiant kitoje valstybėje narėje vykdyti 42 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą sprendimą, kilmės valstybės narės teismai gali paskelbti sprendimą laikinai vykdytinu neatsižvelgiant į jokį apeliacinį skundą.

46 straipsnis

Dokumentai, teiktini siekiant vykdymo

1. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas 42 straipsnio 1 dalyje nurodytas kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas, vykdymo siekianti proceso šalis vykdymo tikslais kompetentingai institucijai pateikia:

a) sprendimo kopiją, tenkinančią sąlygas, būtinas jos autentiškumui nustatyti, ir

b) tinkamą pagal 47 straipsnį išduotą pažymą.

2. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas 42 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas, vykdymo tikslais kompetentinga institucija, kai būtina, gali pareikalauti, kad prašymo pateikėjas pateiktų pažymos, kurioje nurodoma vykdytina pareiga, laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį.

3. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas 42 straipsnio 1 dalyje nurodytas kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas, vykdymo tikslais kompetentinga institucija gali pareikalauti, kad prašymo pateikėjas pateiktų sprendimo vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį, jeigu ji negali tęsti proceso be tokio vertimo ar transliteracijos.

3 Poskirsnis

Pažyma dėl privilegijuotų sprendimų

47 straipsnis

Pažymos išdavimas

1. Teismas, priėmęs sprendimą, kaip nurodyta 42 straipsnio 1 dalyje, proceso šalies prašymu išduoda pažymą dėl:

a) sprendimo, kuriuo suteikiamos bendravimo teisės, naudodamas V priede nustatytą formą;

b) sprendimo dėl globos teisių esmės, kuriame numatytas vaiko grąžinimas ir kuris priimtas pagal 29 straipsnio 6 dalį, naudodamas VI priede nustatytą formą.

2. Pažyma užpildoma ir išduodama sprendimo kalba. Pažyma taip pat gali būti išduodama kita bylos šalies prašoma oficialiąja Europos Sąjungos institucijų kalba. Tai nesukuria jokių prievolių pažymą išdavusiam teismui pateikti laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją.

3. Teismas pažymą išduoda, tik jei tenkinamos šios sąlygos:

a) visoms atitinkamoms proceso šalims buvo suteikta galimybė būti išklausytoms;

b) vaikui buvo suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę pagal 21 straipsnį;

c) kai sprendimas buvo priimtas asmeniui neatvykus į teismą arba:

i) neatvykusiam į teismą asmeniui bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas buvo įteiktas laiku ir tokiu būdu, kad tas asmuo turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai, arba

ii) buvo nustatyta, kad toks asmuo nedviprasmiškai pritarė sprendimui.

4. Nedarant poveikio šio straipsnio 3 daliai, pažyma dėl 42 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto sprendimo išduodama tik tuo atveju, jei teismas, priimdamas sprendimą, atsižvelgė į priežastis ir faktus, kuriais grindžiamas ankstesnis kitoje valstybėje priimtas sprendimas pagal 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktą arba 13 straipsnio 2 dalį.

5. Pažyma galioja tik tiek, kiek sprendimas yra vykdytinas.

6. Pažymos išdavimo negalima užginčyti jokiais užginčijimais, išskyrus nurodytuosius 48 straipsnyje.

48 straipsnis

Pažymos taisymas ir atšaukimas

1. Kilmės valstybės narės teismas, apie kurį Komisijai pranešta pagal 103 straipsnį, gavęs prašymą turi, o savo iniciatyva gali ištaisyti pažymą, jei dėl esminės klaidos ar praleidimo sprendimas ir pažyma vienas kito neatitinka.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas teismas, gavęs prašymą arba savo iniciatyva, atšaukia pažymą, jei ji buvo neteisingai išduota, atsižvelgiant į 47 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Atitinkamai taikomas 49 straipsnis.

3. Pažymos taisymo arba atšaukimo, įskaitant jų apskundimą, tvarką reglamentuoja kilmės valstybės narės teisė.

49 straipsnis

Pažyma dėl nevykdytinumo ar riboto vykdytinumo

1. Tokiu atveju, kai ir tokiu mastu, kiek sprendimas, dėl kurio išduota pažyma pagal 47 straipsnį, nustojo būti vykdytinas arba jo vykdytinumas buvo sustabdytas arba apribotas, bet kuriuo metu pateikus prašymą kilmės valstybės narės teismui, nurodytam Komisijai pagal 103 straipsnį, išduodama pažyma dėl nevykdytinumo ar riboto vykdytinumo, naudojant VII priede nustatytą standartinę formą.

2. Pažyma užpildoma ir išduodama sprendimo kalba. Pažyma taip pat gali būti išduodama kita bylos šalies prašoma oficialiąja Europos Sąjungos institucijų kalba. Tai nesukuria jokių prievolių pažymą išdavusiam teismui pateikti laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją.

4 Poskirsnis

Atsisakymas pripažinti ir vykdyti

50 straipsnis

Tarpusavyje nesuderinami sprendimai

42 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą atsisakoma pripažinti ir vykdyti, kai ir tokiu mastu, kiek jis yra nesuderinamas su vėlesniu sprendimu, susijusiu su tėvų pareigomis dėl to paties vaiko, kuris buvo priimtas:

a) valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu, arba

b) kitoje valstybėje narėje arba ne valstybėje narėje, kurioje yra vaiko įprastinė gyvenamoji vieta, su sąlyga, kad vėliau priimtas sprendimas atitinka būtinas jo pripažinimo sąlygas valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu.

3 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos dėl vykdymo

1 Poskirsnis

Vykdymas

51 straipsnis

Vykdymo procedūra

1. Laikantis šio skirsnio nuostatų, kitoje valstybėje narėje priimtų sprendimų vykdymo procedūrą reglamentuoja vykdymo valstybės narės teisė. Nedarant poveikio 41, 50, 56 ir 57 straipsniams, valstybėje narėje priimtas sprendimas, kuris yra vykdytinas kilmės valstybėje narėje, vykdymo valstybėje narėje turi būti vykdomas laikantis tų pačių sąlygų kaip ir toje valstybėje narėje priimti sprendimai.

2. Kitoje valstybėje narėje priimto sprendimo vykdymo siekianti proceso šalis neprivalo turėti vykdymo valstybėje narėje pašto adreso. Ta proceso šalis privalo turėti vykdymo valstybėje narėje įgaliotąjį atstovą tik tuo atveju, jeigu tokį atstovą privaloma turėti pagal vykdymo valstybės narės teisę, neatsižvelgiant į proceso šalių pilietybę.

52 straipsnis

Vykdymo tikslais kompetentingos institucijos

Prašymas vykdyti sprendimą pateikiamas pagal vykdymo valstybės narės nacionalinę teisę vykdymo tikslais kompetentingai institucijai, apie kurią ta valstybė narė pranešė Komisijai pagal 103 straipsnį.

53 straipsnis

Dalinis vykdymas

1. Sprendimo vykdymo siekianti proceso šalis gali prašyti sprendimą vykdyti iš dalies.

2. Jeigu sprendimas priimtas kelių klausimų atžvilgiu ir jį vykdyti atsisakoma vieno ar kelių iš jų atveju, jį vykdyti vis tiek įmanoma tų sprendimo dalių, kurioms atsisakymas netaikomas, atžvilgiu.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos siekiant vykdyti sprendimą, kuriuo nurodoma vaiką grąžinti, kartu taip pat nevykdant laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones, kurios buvo paskirtos, kad vaikas būtų apsaugotas nuo 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos rizikos.

54 straipsnis

Naudojimosi bendravimo teisėmis nurodymai

1. Vykdymo valstybės narės vykdymo tikslais kompetentingos institucijos arba teismai gali duoti nurodymų dėl naudojimosi bendravimo teisėmis organizavimo, jei valstybės narės teismų, turinčių jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, priimtame sprendime būtinų nurodymų iš viso nėra arba jie yra nepakankami, ir jei atsižvelgiama į esminius to sprendimo elementus.

2. Pagal 1 dalį duoti nurodymai nebetaikomi po valstybės narės teismų, turinčių jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, vėlesnio sprendimo.

55 straipsnis

Pažymos ir sprendimo įteikimas

1. Jei siekiama kitoje valstybėje narėje priimto sprendimo vykdymo, pagal 36 arba 47 straipsnį išduota atitinkama pažyma asmeniui, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, įteikiama prieš taikant pirmąją vykdymo priemonę. Kartu su pažyma įteikiamas sprendimas, jei tam asmeniui jis dar nebuvo įteiktas, ir, kai taikytina, išsami informacija apie nurodymą, nurodytą 54 straipsnio 1 dalyje.

2. Kai dokumentai turi būti įteikiami kitoje valstybėje narėje nei kilmės valstybė narė, asmuo, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, gali prašyti šių dokumentų vertimo ar transliteracijos:

a) sprendimo, siekiant nuginčyti vykdymą;

b) kai taikytina, pagal 47 straipsnį išduotos pažymos laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio,

jei jie nėra parašyti kalba, kurią jis supranta, arba valstybės narės, kurioje yra jo įprastinė gyvenamoji vieta, oficialiąja kalba arba, jei toje valstybėje narėje yra kelios oficialiosios kalbos, vietos, kurioje yra jo įprastinė gyvenamoji vieta, oficialiąja kalba arba viena iš oficialiųjų kalbų, arba prie jų nėra pridėtas vertimas ar transliteracija į šias kalbas.

3. Jei pagal 2 dalį prašoma pateikti vertimą ar transliteraciją, negali būti taikomos jokios vykdymo priemonės, išskyrus apsaugos priemones, kol asmeniui, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, bus pateiktas tas vertimas ar transliteracija.

4. 2 ir 3 dalys netaikomos tiek, kiek sprendimas ir, kai taikytina, 1 dalyje nurodyta pažyma, jau buvo įteikti asmeniui, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, laikantis 2 dalyje nurodytų vertimo ar transliteracijos reikalavimų.

2 Poskirsnis

Vykdymo proceso sustabdymas ir atsisakymas vykdyti

56 straipsnis

Sustabdymas ir atsisakymas

1. Vykdymo valstybės narės vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas savo iniciatyva arba asmens, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, prašymu, arba, kai taikytina pagal nacionalinę teisę, atitinkamo vaiko prašymu sustabdo vykdymo procesą, jei sprendimo vykdytinumas yra sustabdomas kilmės valstybėje narėje.

2. Vykdymo valstybės narės vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas gali savo iniciatyva arba asmens, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, prašymu, arba, kai taikytina pagal nacionalinę teisę, atitinkamo vaiko prašymu visiškai arba iš dalies sustabdyti vykdymo procesą dėl vienos iš šių priežasčių:

a) kilmės valstybėje narėje buvo paduotas įprastas apeliacinis skundas dėl sprendimo;

b) dar nesibaigė a punkte nurodyto įprasto apeliacinio skundo padavimo terminas;

c) pateiktas 41, 50 arba 57 straipsniu grindžiamas prašymas atsisakyti vykdyti sprendimą;

d) asmuo, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, pagal 48 straipsnį kreipėsi dėl pagal 47 straipsnį išduotos pažymos atšaukimo.

3. Jeigu vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas sustabdo vykdymo procesą dėl 2 dalies b punkte nurodytos priežasties, jis gali nurodyti terminą, per kurį turi būti paduotas apeliacinis skundas.

4. Išimtiniais atvejais, vykdymo tikslais kompetentinga institucija ar teismas gali asmens, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, prašymu, arba, kai taikytina pagal nacionalinę teisę, atitinkamo vaiko arba bet kurios suinteresuotosios šalies, veikiančios vaiko interesais, prašymu sustabdyti vykdymo procesą, jei dėl vykdymo vaikui kiltų didelė fizinės ar psichologinės žalos rizika dėl laikinų kliūčių, kurios atsirado po to, kai buvo priimtas teismo sprendimas, arba dėl bet kokio kito reikšmingo aplinkybių pasikeitimo.

Vykdymas atnaujinamas, kai tik nebelieka didelės fizinės ar psichologinės žalos rizikos.

5. 4 dalyje nurodytais atvejais, prieš atsisakant vykdyti sprendimą pagal 6 dalį, vykdymo tikslais kompetentinga institucija ar teismas, laikydamiesi nacionalinės teisės ir tvarkos ir atsižvelgdami į vaiko interesus, imasi visų atitinkamų veiksmų, kad būtų palengvintas vykdymas.

6. Jeigu 4 dalyje nurodyta didelė rizika yra ilgalaikė, vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas gavę prašymą gali atsisakyti vykdyti sprendimą.

57 straipsnis

Vykdymo sustabdymo arba atsisakymo vykdyti pagrindai pagal nacionalinę teisę

Vykdymo sustabdymo arba atsisakymo vykdyti pagrindai pagal vykdymo valstybės narės teisę taikomi tiek, kiek jie nėra nesuderinami su 41, 50 ir 56 straipsnių taikymu.

58 straipsnis

Atsisakyti vykdyti kompetentingų institucijų arba teismų jurisdikcija

1. 39 straipsniu grindžiamas prašymas atsisakyti vykdyti pateikiamas teismui, apie kurį kiekviena valstybė narė praneša Komisijai pagal 103 straipsnį. Kitais pagrindais, kurie yra nustatyti šiame reglamente arba leidžiami pagal jį, grindžiamas prašymas atsisakyti vykdyti pateikiamas institucijai arba teismui, apie kuriuos kiekviena valstybė narė praneša Komisijai pagal 103 straipsnį.

2. Institucijos ar teismo, apie kurį kiekviena valstybė narė praneša Komisijai pagal 103 straipsnį, vietinė jurisdikcija nustatoma pagal valstybės narės, kurioje pradėtas procesas pagal šio straipsnio 1 dalį, teisę.

59 straipsnis

Prašymas atsisakyti vykdyti

1. Prašymo atsisakyti vykdyti pateikimo tvarką, kiek to nereglamentuoja šis reglamentas, reglamentuoja vykdymo valstybės narės teisė.

2. Prašymo pateikėjas vykdymo tikslais kompetentingai institucijai arba teismui pateikia sprendimo kopiją ir, kai taikytina ir įmanoma, tinkamą pažymą, išduotą pagal 36 arba 47 straipsnį.

3. Vykdymo tikslais kompetentinga institucija ar teismas gali, kai būtina, pareikalauti, kad prašymo pateikėjas pateiktų atitinkamos pagal 36 arba 47 straipsnį išduotos pažymos, kurioje nurodoma vykdytina pareiga, laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį.

4. Jei vykdymo tikslais kompetentinga institucija ar teismas negali tęsti proceso be sprendimo vertimo ar transliteracijos, ji (jis) gali pareikalauti, kad prašymo pateikėjas pateiktų tokį vertimą ar transliteraciją pagal 91 straipsnį.

5. Vykdymo tikslais kompetentinga institucija ar teismas gali apsieiti be 2 dalyje nurodytų dokumentų, jei:

a) jie juos jau turi arba

b) mano, kad yra nepagrįsta reikalauti, kad prašymo pateikėjas juos pateiktų.

Pirmos pastraipos b punkte nurodytu atveju vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas gali prašyti, kad tuos dokumentus pateiktų kita proceso šalis.

6. Proceso šalis, siekianti, kad būtų atsisakyta vykdyti kitoje valstybėje narėje priimtą sprendimą, neprivalo turėti vykdymo valstybėje narėje pašto adreso. Ta proceso šalis privalo turėti vykdymo valstybėje narėje įgaliotąjį atstovą tik tuo atveju, jeigu tokį atstovą privaloma turėti pagal vykdymo valstybės narės teisę, neatsižvelgiant į proceso šalių pilietybę.

60 straipsnis

Skubios procedūros

Vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas procedūras, susijusias su prašymu atsisakyti vykdyti sprendimą, vykdo nepagrįstai nedelsdami.

61 straipsnis

Užginčijimas ar apeliacinis skundas

1. Bet kuri proceso šalis gali užginčyti arba apskųsti apeliacine tvarka sprendimą dėl prašymo atsisakyti vykdyti.

2. Užginčijimas ar apeliacinis skundas pateikiamas institucijai arba teismui, kurį vykdymo valstybė narė nurodė Komisijai pagal 103 straipsnį kaip instituciją arba teismą, kuriems turi būti teikiamas toks užginčijimas ar apeliacinis skundas.

62 straipsnis

Tolesnis užginčijimas ar apeliacinis skundas

Sprendimas dėl užginčijimo ar apeliacinio skundo gali būti nuginčytas tik užginčijimu ar apeliaciniu skundu, kai atitinkama valstybė narė pagal 103 straipsnį Komisijai yra nurodžiusi teismus, kuriems turi būti teikiami bet kokie tolesni užginčijimai ar apeliaciniai skundai.

63 straipsnis

Proceso sustabdymas

1. Vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas, kuriam pateikiamas prašymas atsisakyti vykdyti arba kuris nagrinėja pagal 61 arba 62 straipsnį paduotą apeliacinį skundą, gali sustabdyti procesą dėl vienos iš šių priežasčių:

a) kilmės valstybėje narėje buvo paduotas įprastas apeliacinis skundas dėl sprendimo;

b) dar nesibaigė a punkte nurodyto įprasto apeliacinio skundo padavimo terminas arba

c) asmuo, kurio atžvilgiu siekiama vykdymo, pagal 48 straipsnį kreipėsi dėl pagal 47 straipsnį išduotos pažymos atšaukimo.

2. Jeigu vykdymo tikslais kompetentinga institucija arba teismas sustabdo procesą dėl 1 dalies b punkte nurodytos priežasties, ji (jis) gali nurodyti terminą, per kurį turi būti paduotas apeliacinis skundas.

4 SKIRSNIS

Autentiški dokumentai ir susitarimai

64 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skirsnis taikomas su santuokos nutraukimu, separacija ir tėvų pareigomis susijusiose bylose autentiškiems dokumentams, kurie buvo formaliai parengti arba užregistruoti, ir susitarimams, kurie buvo užregistruoti valstybėse narėse, prisiėmusiose jurisdikciją pagal II skyrių.

65 straipsnis

Autentiškų dokumentų ir susitarimų pripažinimas ir vykdymas

1. Privalomą teisinę galią kilmės valstybėje narėje turintys autentiški dokumentai ir susitarimai dėl separacijos ir santuokos nutraukimo pripažįstami kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokios specialios procedūros. Atitinkamai taikomas šio skyriaus 1 skirsnis, nebent šiame skirsnyje numatyta kitaip.

2. Autentiški dokumentai ir susitarimai su tėvų pareigomis susijusiose bylose, kurie turi privalomą teisinę galią ir yra vykdytini kilmės valstybėje narėje, yra pripažįstami ir vykdomi kitose valstybėse narėse nereikalaujant jų paskelbti vykdytinais. Atitinkamai taikomi šio skyriaus 1 ir 3 skirsniai, nebent šiame skirsnyje numatyta kitaip.

66 straipsnis

Pažyma

1. Kilmės valstybės narės teismas arba kompetentinga institucija, apie kuriuos Komisijai pranešta pagal 103 straipsnį, proceso šalies prašymu išduoda pažymą dėl autentiško dokumento arba susitarimo:

a) su santuoka susijusiose bylose – naudojant VIII priede nustatytą formą;

b) su tėvų pareigomis susijusiose bylose – naudojant IX priede nustatytą formą.

Pažymoje, nurodytoje b punkte, pateikiama autentiškame dokumente ar susitarime nurodytos vykdytinos prievolės santrauka.

2. Pažyma gali būti išduodama tik jei tenkinamos šios sąlygos:

a) tuo atveju, jei valstybė narė, įgaliojusi valdžios instituciją ar kitą instituciją formaliai parengti ar užregistruoti autentišką dokumentą arba užregistruoti susitarimą, turėjo jurisdikciją pagal II skyrių ir

b) autentiškas dokumentas ar susitarimas turi privalomą teisinę galią toje valstybėje narėje.

3. Nepaisant 2 dalies, su tėvų pareigomis susijusiose bylose pažyma negali būti išduodama, jei yra požymių, kad autentiško dokumento ar susitarimo turinys neatitinka vaiko interesų.

4. Pažyma užpildoma autentiško dokumento arba susitarimo kalba. Ji taip pat gali būti užpildoma kita bylos šalies prašoma oficialiąja Europos Sąjungos institucijų kalba. Tai nesukuria jokių prievolių pažymą išdavusiam teismui ar pažymą išdavusiai kompetentingai institucijai pateikti laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimą ar transliteraciją.

5. Jei pažyma neparengiama, autentiškas dokumentas ar susitarimas kitoje valstybėje narėje nepripažįstamas ir nevykdomas.

67 straipsnis

Pažymos taisymas ir atšaukimas

1. Kilmės valstybės narės teismas arba kompetentinga institucija, apie kuriuos Komisijai pranešta pagal 103 straipsnį, gavę prašymą turi, o savo iniciatyva gali ištaisyti prašymą, jei dėl esminės klaidos ar praleidimo autentiškas dokumentas ar susitarimas ir pažyma nesutampa.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas teismas arba kompetentinga institucija, gavęs (-usi) prašymą arba savo iniciatyva atšaukia pažymą, jei ji buvo neteisingai išduota, atsižvelgiant į 66 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Pažymos taisymo arba atšaukimo, įskaitant bet kokį apskundimą, tvarką reglamentuoja kilmės valstybės narės teisė.

68 straipsnis

Atsisakymo pripažinti ar vykdyti priežastys

1. Pripažinti autentišką dokumentą arba susitarimą dėl separacijos ar santuokos nutraukimo atsisakoma, jei:

a) toks pripažinimas akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, kurioje remiamasi pripažinimu, viešajai tvarkai;

b) jis yra nesuderinamas su sprendimu, autentišku dokumentu arba susitarimu tarp tų pačių bylos šalių toje valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu, arba

c) jis yra nesuderinamas su ankstesniu sprendimu, autentišku dokumentu ar susitarimu, priimtu kitoje valstybėje narėje arba ne valstybėje narėje tarp tų pačių bylos šalių, su sąlyga, kad ankstesnis sprendimas, autentiškas dokumentas ar susitarimas tenkina būtinas jo pripažinimo valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu, sąlygas.

2. Pripažinti ar vykdyti autentišką dokumentą arba susitarimą su tėvų pareigomis susijusiose bylose atsisakoma:

a) jei toks pripažinimas akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, kurioje remiamasi pripažinimu, viešajai tvarkai, atsižvelgiant į vaiko interesus;

b) bet kurio asmens, teigiančio, kad autentiškas dokumentas arba susitarimas pažeidžia jo kaip vieno iš tėvų pareigas, prašymu, jei autentiškas dokumentas buvo parengtas ar užregistruotas arba susitarimas buvo sudarytas ir užregistruotas tam asmeniui nedalyvaujant;

c) jeigu ir tiek, kiek jis yra nesuderinamas su vėlesniu sprendimu, autentišku dokumentu arba susitarimu, susijusiu su tėvų pareigomis, priimtu valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu arba siekiama vykdymo;

d) jeigu ir tiek, kiek jis yra nesuderinamas su vėlesniu sprendimu, autentišku dokumentu arba susitarimu, susijusiu su tėvų pareigomis, priimtu kitoje valstybėje narėje arba ne valstybėje narėje, kurioje yra vaiko įprastinė gyvenamoji vieta, su sąlyga, kad vėlesnis sprendimas, autentiškas dokumentas arba susitarimas tenkina būtinas pripažinimo valstybėje narėje, kurioje remiamasi pripažinimu arba siekiama vykdymo, sąlygas.

3. Autentišką dokumentą arba susitarimą su tėvų pareigomis susijusioje byloje gali būti atsisakyta pripažinti, jei autentiškas dokumentas buvo formaliai parengtas ar užregistruotas arba susitarimas buvo užregistruotas nesuteikus vaikui, gebančiam suformuluoti savo nuomonę, galimybės ją pareikšti.

5 SKIRSNIS

Kitos nuostatos

69 straipsnis

Draudimas peržiūrėti kilmės teismo jurisdikciją

Kilmės valstybės narės teismo jurisdikcija negali būti peržiūrima. Tikrinimas, ar tai atitinka viešąją tvarką, kaip nurodyta 38 straipsnio a punkte ir 39 straipsnio a punkte, negali būti taikomas jurisdikcijos taisyklėms, išdėstytoms 3–14 straipsniuose.

70 straipsnis

Taikytinos teisės skirtumai

Pripažinti sprendimą su santuoka susijusiose bylose negali būti atsisakyta remiantis tuo, kad pagal valstybės narės, kurioje remiamasi pripažinimu, teisę, santuokos nutraukimas, separacija ar santuokos pripažinimas negaliojančia remiantis tais pačiais faktais būtų negalimi.

71 straipsnis

Peržiūros iš esmės draudimas

Kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas jokiomis aplinkybėmis negali būti peržiūrimas iš esmės.

72 straipsnis

Apskundimas apeliacine tvarka tam tikrose valstybėse narėse

Jei teismo sprendimas buvo priimtas Airijoje, Kipre arba Jungtinėje Karalystėje, bet kurios formos apeliacinis skundas, kuris gali būti pateikiamas kilmės valstybėje narėje, šio skyriaus tikslais laikomas įprastu apeliaciniu skundu.

73 straipsnis

Išlaidos

Šis skyrius taip pat taikomas nustatant proceso pagal šį reglamentą išlaidų sumą ir bet kurios nutarties dėl tokių išlaidų vykdymui.

74 straipsnis

Teisinė pagalba

1. Prašymo pateikėjas, kuris kilmės valstybėje narėje pasinaudojo visa ar daline teisine pagalba arba atleidimu nuo išlaidų apmokėjimo, turi teisę procedūrose, numatytose 30 straipsnio 3 dalyje, 40 ir 59 straipsniuose, naudotis vykdymo valstybės narės teisėje nustatyta palankiausia teisine pagalba arba didžiausiu atleidimu nuo išlaidų apmokėjimo.

2. Prašymo pateikėjas, kuris kilmės valstybėje narėje pasinaudojo nemokamo proceso galimybe administracinėje institucijoje, apie kurią Komisijai pranešta pagal 103 straipsnį, turi teisę visose 30 straipsnio 3 dalyje, 40 ir 59 straipsniuose numatytose procedūrose naudotis teisine pagalba pagal šio straipsnio 1 dalį. Tuo tikslu proceso šalis turi pateikti kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pareiškimą, patvirtinantį, kad ta šalis atitinka visos arba dalinės teisinės pagalbos suteikimo arba atleidimo nuo išlaidų apmokėjimo finansinius reikalavimus.

75 straipsnis

Garantija, įsipareigojimas arba užstatas

Jokios garantijos, įsipareigojimo ar užstato, kad ir kaip jie būtų apibūdinti, nereikalaujama iš proceso šalies, kuri vienoje valstybėje narėje kreipiasi dėl kitoje valstybėje narėje priimto sprendimo vykdymo, remdamasi pagrindu, kad ji yra užsienio šalies pilietis arba jos įprastinė gyvenamoji vieta nėra vykdymo valstybėje narėje.

V SKYRIUS

BENDRADARBIAVIMAS SU TĖVŲ PAREIGOMIS SUSIJUSIOSE BYLOSE

76 straipsnis

Centrinių institucijų paskyrimas

Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau centrinių institucijų, kurios padėtų taikyti šį reglamentą su tėvų pareigomis susijusiose bylose, ir nurodo kiekvienos iš jų geografinę ar funkcinę jurisdikciją. Jei valstybė narė yra paskyrusi daugiau nei vieną centrinę instituciją, pranešimai paprastai siunčiami tiesiogiai jurisdikciją turinčiai atitinkamai centrinei institucijai. Kai pranešimas siunčiamas jurisdikcijos neturinčiai centrinei institucijai, pastaroji persiunčia jį jurisdikciją turinčiai centrinei institucijai ir informuoja apie tai siuntėją.

77 straipsnis

Bendrosios centrinių institucijų užduotys

1. Centrinės institucijos praneša informaciją apie nacionalinius įstatymus, procedūras bei paslaugas su tėvų pareigomis susijusiose bylose ir imasi priemonių, kurias jos laiko tinkamomis šio reglamento taikymui pagerinti.

2. Centrinės institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir skatina bendradarbiauti savo valstybių narių kompetentingas institucijas, kad būtų pasiekti šio reglamento tikslai.

3. 1 ir 2 dalių tikslais gali būti naudojamasi Europos teisminiu tinklu civilinėse ir komercinėse bylose.

78 straipsnis

Prašymų pateikimas per centrines institucijas

1. Centrinės institucijos kitos valstybės narės centrinės institucijos prašymu bendradarbiauja atskirose bylose, kad būtų pasiekti šio reglamento tikslai.

2. Prašymus pagal šį skyrių gali pateikti teismas arba kompetentinga institucija. Prašymus pagal 79 straipsnio c ir g punktus ir 80 straipsnio 1 dalies c punktą taip pat gali pateikti tėvų pareigų turėtojai.

3. Išskyrus skubos atvejus ir nedarant poveikio 86 straipsniui, prašymai pagal šį skyrių pateikiami prašančiojo teismo arba kompetentingos institucijos, arba prašymo pateikėjo įprastinės gyvenamosios vietos valstybės narės centrinei institucijai.

4. Šiuo straipsniu centrinėms institucijoms ar kompetentingoms institucijoms neužkertamas kelias sudaryti su vienos ar kelių kitų valstybių narių centrinėmis institucijomis ar kompetentingomis institucijomis susitarimus ar nustatyti tvarką arba palikti galiojančius susitarimus ar tvarką, pagal kuriuos jos palaikydamos tarpusavio ryšius galėtų bendrauti tiesiogiai.

5. Šiuo skyriumi tėvų pareigų turėtojams neužkertamas kelias tiesiogiai kreiptis į kitos valstybės narės teismus.

6. Jokia 79 ir 80 straipsnių nuostata nenustato centrinei institucijai prievolės vykdyti įgaliojimus, kuriais pagal prašomosios valstybės narės teisę gali naudotis tik teisminės institucijos.

79 straipsnis

Konkrečios prašomųjų centrinių institucijų užduotys

Prašomosios centrinės institucijos, veikdamos tiesiogiai arba per teismus, kompetentingas institucijas ar kitas įstaigas, imasi visų atitinkamų priemonių siekiant:

a) teikti pagalbą, laikantis nacionalinės teisės ir tvarkos, nustatant vaiko buvimo vietą, kai manoma, kad vaikas gali būti prašomosios valstybės narės teritorijoje ir ta informacija yra būtina prašymui pagal šį reglamentą vykdyti;

b) rinkti procedūroms su tėvų pareigomis susijusiose bylose aktualią informaciją ir ja keistis pagal 80 straipsnį;

c) teikti informaciją ir pagalbą tėvų pareigų turėtojams, siekiantiems sprendimų pripažinimo ir vykdymo prašomosios centrinės institucijos teritorijoje, ypač dėl bendravimo teisių ir vaiko grąžinimo, įskaitant, kai būtina, informaciją apie tai, kaip gauti teisinę pagalbą;

d) palengvinti teismų, kompetentingų institucijų ir kitų susijusių įstaigų tarpusavio komunikaciją, visų pirma 81 straipsnio taikymo tikslais;

e) kai būtina, palengvinti teismų tarpusavio komunikaciją, visų pirma 12, 13, 15 ir 20 straipsnių taikymo tikslais;

f) teikti tokią informaciją ir pagalbą, kurios teismams ir kompetentingoms institucijoms reikia 82 straipsnio taikymo tikslais, ir

g) padėti tėvų pareigų turėtojams susitarti taikant mediaciją ar kitas alternatyvaus ginčų sprendimo priemones ir palengvinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą šiuo tikslu.

80 straipsnis

Bendradarbiavimas renkant procedūroms su tėvų pareigomis susijusiose bylose aktualią informaciją ir ja keičiantis

1. Valstybės narės, kurioje yra arba kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta ar kurioje jis yra, centrinė institucija, gavusi prašymą su pagrindžiančiomis priežastimis, tiesiogiai arba per teismus, kompetentingas institucijas ar kitus subjektus:

a) pateikia ataskaitą, jei ją turi, arba parengia ir pateikia ataskaitą apie:

i) vaiko padėtį;

ii) visas atliekamas procedūras su tėvų pareigomis susijusiose bylose vaiko atžvilgiu, arba

iii) priimtus sprendimus su tėvų pareigomis susijusiose bylose vaiko atžvilgiu;

b) pateikia visą kitą informaciją, kuri yra aktuali procedūroms su tėvų pareigomis susijusiose bylose prašančiojoje valstybėje narėje, visų pirma apie vieno iš tėvų, giminaičio arba kito asmens, kuris galėtų būti tinkamas pasirūpinti vaiku, padėtį, jei to reikia dėl vaiko padėties, arba

c) gali paprašyti savo valstybės narės teismo arba kompetentingos institucijos apsvarstyti poreikį imtis priemonių apsaugoti vaiką arba jam priklausantį turtą.

2. Bet kuriuo atveju, jei vaikui kyla rimtas pavojus, teismas arba kompetentinga institucija, ketinantis (-i) imtis ar jau ėmęsis (-usis) priemonių vaikui apsaugoti, sužinojęs (-usi), kad vaiko gyvenamoji vieta pasikeitė į gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje arba kad vaikas yra kitoje valstybėje narėje, informuoja tos kitos valstybės narės teismus arba kompetentingas institucijas apie esamą pavojų ir priemones, kurių imtasi ar ketinama imtis. Ši informacija gali būti perduodama tiesiogiai arba per centrines institucijas.

3. Kartu su 1 ir 2 dalyse nurodytais prašymais ir visais papildomais dokumentais pateikiamas vertimas į prašomosios valstybės narės oficialiąją kalbą ar, jeigu toje valstybėje narėje yra kelios oficialiosios kalbos, į vietos, kurioje prašymas turi būti vykdomas, oficialiąją kalbą arba vieną iš oficialiųjų kalbų, arba į bet kurią kitą kalbą, kurią prašomoji valstybė narė aiškiai nurodė kaip priimtiną. Valstybės narės Komisijai praneša apie priimtinas kalbas pagal 103 straipsnį.

4. 1 dalyje nurodyta informacija prašančiajai centrinei institucijai perduodama ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai dėl išimtinių aplinkybių to padaryti neįmanoma.

81 straipsnis

Sprendimų su tėvų pareigomis susijusiose bylose įgyvendinimas kitoje valstybėje narėje

1. Valstybės narės teismas gali prašyti kitos valstybės narės teismų arba kompetentingų institucijų padėti įgyvendinti pagal šį reglamentą priimtus sprendimus su tėvų pareigomis susijusiose bylose, ypač užtikrinti veiksmingą naudojimąsi bendravimo teisėmis.

2. Kartu su 1 dalyje nurodytu prašymu ir visais papildomais dokumentais pateikiamas vertimas į prašomosios valstybės narės oficialiąją kalbą ar, jeigu toje valstybėje narėje yra kelios oficialiosios kalbos, į vietos, kurioje prašymas turi būti vykdomas, oficialiąją kalbą arba vieną iš oficialiųjų kalbų, arba į bet kurią kitą kalbą, kurią prašomoji valstybė narė aiškiai nurodė kaip priimtiną. Valstybės narės Komisijai praneša apie priimtinas kalbas pagal 103 straipsnį.

82 straipsnis

Vaiko įkurdinimas kitoje valstybėje narėje

1. Tais atvejais, kai teismas arba kompetentinga institucija svarsto vaiko įkurdinimo kitoje valstybėje narėje galimybę, pirmiausia jis (ji) turi gauti tos kitos valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimą. Tuo tikslu prašančiosios valstybės narės centrinė institucija perduoda prašomosios valstybės narės, kurioje vaikas turi būti įkurdintas, centrinei institucijai prašymą dėl sutikimo, kuriame pateikiama ataskaita apie vaiką, kartu nurodant siūlomo įkurdinimo arba globos teikimo priežastis, informaciją apie bet kokį numatomą finansavimą ir visą kitą jos manymu aktualią informaciją, pavyzdžiui, tikėtiną įkurdinimo trukmę.

2. 1 dalis netaikoma tuo atveju, kai vaikas turi būti įkurdintas pas vieną iš tėvų.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad jų sutikimas pagal 1 dalį yra nereikalingas įkurdinimo jų pačių teritorijoje ne tik pas tėvus, bet ir pas tam tikrų kategorijų artimus giminaičius atveju. Tos kategorijos pranešamos Komisijai pagal 103 straipsnį.

3. Kitos valstybės narės centrinė institucija gali informuoti vaiko įkurdinimo galimybę svarstantį teismą ar kompetentingą instituciją apie to vaiko glaudų ryšį su ta kita valstybe nare. Tai nedaro poveikio įkurdinimo galimybę svarstančios valstybės narės nacionalinei teisei ir tvarkai.

4. Kartu su 1 dalyje nurodytu prašymu ir visais papildomais dokumentais pateikiamas vertimas į prašomosios valstybės narės oficialiąją kalbą arba, jeigu toje valstybėje narėje yra kelios oficialiosios kalbos, į vietos, kurioje prašymas turi būti vykdomas, oficialiąją kalbą arba vieną iš oficialiųjų kalbų, arba į bet kurią kitą kalbą, kurią prašomoji valstybė narė aiškiai nurodė kaip priimtiną. Valstybės narės Komisijai praneša apie priimtinas kalbas pagal 103 straipsnį.

5. 1 dalyje nurodytą įkurdinimą prašančioji valstybė narė nurodo įvykdyti ar suorganizuoja tik po to, kai prašomosios valstybės narės kompetentinga institucija bus davusi sutikimą dėl įkurdinimo.

6. Sprendimas, kuriuo duodamas sutikimas arba atsisakoma jį duoti, prašančiajai centrinei institucijai perduodamas ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai dėl išimtinių aplinkybių to padaryti neįmanoma.

7. Sutikimo gavimo tvarką reglamentuoja prašomosios valstybės narės nacionalinė teisė.

8. Šiuo straipsniu centrinėms institucijoms ar kompetentingoms institucijoms neužkertamas kelias sudaryti su vienos ar kelių kitų valstybių narių centrinėmis institucijomis ar kompetentingomis institucijomis susitarimus ar nustatyti tvarką arba palikti galiojančius susitarimus ar tvarką, kuriais supaprastinama konsultavimosi sutikimui gauti joms palaikant tarpusavio ryšius tvarka.

83 straipsnis

Centrinių institucijų išlaidos

1. Centrinių institucijų pagal šį reglamentą teikiama pagalba yra nemokama.

2. Kiekviena centrinė institucija padengia savo išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą.

84 straipsnis

Centrinių institucijų susitikimai

1. Siekiant palengvinti šio reglamento taikymą, reguliariai rengiami centrinių institucijų susitikimai.

2. Šiuos centrinių institucijų susitikimus visų pirma šaukia Komisija Europos teisminio tinklo civilinėse ir komercinėse bylose kontekste, laikantis Sprendimo 2001/470/EB.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

85 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas prašymų nagrinėjimui pagal III–V skyrius.

86 straipsnis

Teismų tarpusavio bendradarbiavimas ir komunikacija

1. Šio reglamento tikslais teismai gali tarpusavyje bendradarbiauti ir tiesiogiai bendrauti ar tiesiogiai prašyti vieni kitų informacijos su sąlyga, kad tokia komunikacija nebus pažeistos procedūrinės proceso šalių teisės bei informacijos konfidencialumas.

2. 1 dalyje nurodytas bendradarbiavimas gali būti vykdomas bet kokiomis priemonėmis, kurias teismas laiko tinkamomis. Visų pirma jis gali apimti:

a) komunikaciją 12 ir 13 straipsnių tikslais;

b) informaciją pagal 15 straipsnį;

c) informaciją apie vykstantį procesą 20 straipsnio tikslais;

d) komunikaciją III–V skyrių tikslais.

87 straipsnis

Informacijos rinkimas ir perdavimas

1. Prašomoji centrinė institucija atitinkamai pagal nacionalinę teisę ir tvarką savo valstybės narės teismui, kompetentingai institucijai arba bet kokiam tarpininkui perduoda bet kokį prašymą ar jame pateiktą informaciją pagal šį reglamentą atitinkamai su tėvų pareigomis ar tarptautiniu vaikų grobimu susijusiose bylose.

2. Bet koks tarpininkas, teismas ar kompetentinga institucija, kuriam (-iai) pagal šį reglamentą buvo perduota 1 dalyje nurodyta informacija, gali ją naudoti tik šio reglamento tikslais.

3. Tais atvejais, kai prašomoji centrinė institucija neturi tiesioginės prieigos prie informacijos, reikalingos prašymui pagal šį reglamentą įvykdyti, tą informaciją jai suteikia tarpininkas, teismas ar kompetentinga institucija, kuris (-i) ją turi arba yra kompetentingas (-a) ją surinkti prašomojoje valstybėje.

4. Prašomoji centrinė institucija reikiamu mastu perduoda pagal šį straipsnį gautą informaciją prašančiajai centrinei institucijai laikydamasi nacionalinės teisės ir tvarkos.

88 straipsnis

Duomenų subjekto informavimas

Jei yra pavojus, kad tai gali trukdyti veiksmingai vykdyti prašymą pagal šį reglamentą, kurio vykdymo tikslais informacija buvo perduota, prievolė informuoti duomenų subjektą pagal Reglamento (ES) 2016/679 14 straipsnio 1–4 dalis gali būti atidėta, kol prašymas bus įvykdytas.

89 straipsnis

Informacijos neatskleidimas

1. Centrinė institucija, teismas arba kompetentinga institucija neatskleidžia ar nepatvirtina informacijos, surinktos ar perduotos III–VI skyrių tikslais, jei nustato, kad tokiu veiksmu galėtų būti pakenkta vaiko arba kito asmens sveikatai, saugumui ar laisvei.

2. Taip nustačius vienoje valstybėje narėje, kitų valstybių narių centrinės institucijos, teismai ir kompetentingos institucijos turi į tai atsižvelgti, visų pirma smurto šeimoje atvejais.

3. Nė viena šio straipsnio nuostata netrukdo centrinėms institucijoms, teismams ir kompetentingoms institucijoms rinkti ir perduoti informaciją ir tai daryti tarpusavyje tiek, kiek tai būtina prievolėms pagal III–VI skyrius vykdyti.

90 straipsnis

Legalizavimas ar kiti panašūs formalumai

Šio reglamento kontekste negali būti reikalaujama legalizavimo ar kitų panašių formalumų.

91 straipsnis

Kalbos

1. Nedarant poveikio 55 straipsnio 2 dalies a punktui, jeigu pagal šį reglamentą reikalaujama pateikti vertimą ar transliteraciją, toks vertimas ar transliteracija atliekami į atitinkamos valstybės narės oficialiąją kalbą arba, jei toje valstybėje narėje yra kelios oficialiosios kalbos, į vietos, kurioje yra remiamasi kitoje valstybėje narėje priimtu sprendimu arba pateikiamas prašymas, teismo proceso oficialiąją kalbą arba vieną iš oficialiųjų kalbų, laikantis tos valstybės narės teisės.

2. 29, 36, 47, 49 ir 66 straipsniuose nurodytų pažymų laisvos formos teksto laukų verčiamo turinio vertimai ar transliteracijos gali būti atliekami į bet kurią kitą Europos Sąjungos institucijų oficialiąją kalbą arba kalbas, kurias atitinkama valstybė narė pagal 103 straipsnį nurodė kaip priimtinas.

3. Valstybės narės praneša Komisijai, kokia Europos Sąjungos institucijų oficialioji kalba ar kalbos, išskyrus savąją, komunikuojant su centrinėmis institucijomis gali būti priimtina (-os).

4. Bet kurį vertimą, kurio reikalaujama III ir IV skyrių tikslais, atlieka asmuo, turintis kvalifikaciją atlikti vertimus vienoje iš valstybių narių.

VII SKYRIUS

DELEGUOTIEJI AKTAI

92 straipsnis

Priedų daliniai pakeitimai

Komisijai pagal 93 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I–IX priedų dalinio pakeitimo, siekiant tuos priedus atnaujinti ir padaryti jų techninius pakeitimus.

93 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 92 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2019 m. liepos 22 d.

3. Taryba gali bet kada atšaukti 92 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama praneša Tarybai.

6. Pagal 92 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Tarybai apie šį aktą dienos Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

7. Europos Parlamentas informuojamas apie Komisijos deleguotųjų aktų priėmimą, bet kokį prieštaravimą jų atžvilgiu ar Tarybos sprendimą atšaukti deleguotuosius įgaliojimus.

VIII SKYRIUS

RYŠYS SU KITAIS DOKUMENTAIS

94 straipsnis

Ryšys su kitais dokumentais

1. Šis reglamentas valstybėse narėse pakeičia Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 įsigaliojimo metu galiojusias konvencijas, sudarytas tarp dviejų ar daugiau valstybių narių ir susijusias su šiuo reglamentu reglamentuojamais klausimais, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies ir 95 –100 straipsnių nuostatas.

2. Suomijai ir Švedijai buvo suteikta galimybė pareikšti pagal Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 59 straipsnio 2 dalį ir taikant tos nuostatos b ir c punktuose išdėstytas sąlygas, kad 1931 m. vasario 6 d. Konvencija, sudaryta tarp Danijos, Suomijos, Islandijos, Norvegijos ir Švedijos, apimanti tarptautinės privatinės teisės nuostatas dėl santuokos, įvaikinimo ir globos, kartu su jos Baigiamuoju protokolu santykiuose tarp šių šalių visai ar iš dalies bus taikoma vietoj to reglamento reikalavimų. Jų atitinkamos deklaracijos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* kaip Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 priedas. Šias deklaracijas minėtos valstybės narės bet kuriuo metu gali visai ar iš dalies atšaukti.

3. Jurisdikcijos taisyklės būsimuose susitarimuose, kuriuos 2 dalyje minimos valstybės narės sudarys šiame reglamente reglamentuojamais klausimais, turi atitikti nustatytąsias reglamente.

4. Turi būti laikomasi Sąjungos piliečių nediskriminavimo dėl pilietybės principo.

5. Sprendimai, priimti bet kurioje iš šiaurės valstybių, pateikusių 2 dalyje nurodytas deklaracijas, pagal jurisdikcijos taisyklę, atitinkančią vieną iš nustatytųjų II skyriuje, kitose valstybėse narėse pripažįstami ir vykdomi pagal IV skyriaus 1 skirsnyje nustatytas taisykles.

6. Valstybės narės išsiunčia Komisijai:

a) 3 dalyje nurodytų susitarimų ir bendrųjų įstatymų, kuriais šie susitarimai įgyvendinami, kopijas;

b) 2 ir 3 dalyse nurodytų susitarimų ir bendrųjų įstatymų denonsavimo dokumentus ar dalinius pakeitimus.

Tokia informacija skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

95 straipsnis

Ryšys su tam tikromis daugiašalėmis konvencijomis

Santykiuose tarp valstybių narių šis reglamentas turi viršenybę toliau išvardytų konvencijų atžvilgiu tiek, kiek jos susijusios su šiame reglamente reglamentuojamais klausimais:

a) 1961 m. spalio 5 d. Hagos konvencija dėl valdžios institucijų įgaliojimų ir taikytinos teisės nepilnamečių apsaugos srityje;

b) 1967 m. rugsėjo 8 d. Liuksemburgo konvencija dėl sprendimų, susijusių su santuokų galiojimu, pripažinimo;

c) 1970 m. birželio 1 d. Hagos konvencija dėl santuokos nutraukimo ir gyvenimo skyrium pripažinimo;

d) 1980 m. gegužės 20 d. Europos konvencija dėl sprendimų, susijusių su vaikų globa, pripažinimo ir vykdymo bei vaikų globos atnaujinimo.

96 straipsnis

Ryšys su 1980 m. Hagos konvencija

Jei vaikas buvo neteisėtai išvežtas ar neteisėtai laikomas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, toliau taikomos 1980 m. Hagos konvencijos nuostatos, papildytos šio reglamento III ir VI skyrių nuostatomis. Jei vienoje valstybėje narėje priimtas sprendimas, kuriuo nurodyta vaiką grąžinti pagal 1980 m. Hagos konvenciją, turi būti pripažįstamas ir vykdomas kitoje valstybėje narė po tolesnio neteisėto vaiko išvežimo ar laikymo, taikomas IV skyrius.

97 straipsnis

Ryšys su 1996 m. Hagos konvencija

1. Kalbant apie ryšį su 1996 m. Hagos konvencija, šis reglamentas taikomas:

a) laikantis šio straipsnio 2 dalies sąlygų, jei atitinkamo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta yra valstybės narės teritorijoje;

b) kalbant apie valstybės narės teismo priimto sprendimo pripažinimą ir vykdymą kitos valstybės narės teritorijoje, net jeigu atitinkamo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta yra valstybės, kuri yra minėtos konvencijos susitariančioji šalis ir kurioje šis reglamentas netaikomas, teritorijoje.

2. Nepaisant 1 dalies:

a) jeigu šalys susitarė dėl 1996 m. Hagos konvencijos susitariančiosios valstybės, kurioje šis reglamentas netaikomas, teismo jurisdikcijos, taikomas tos konvencijos 10 straipsnis;

b) kalbant apie jurisdikcijos perdavimą tarp valstybės narės teismo ir 1996 m. Hagos konvencijos susitariančiosios valstybės, kurioje šis reglamentas netaikomas, teismo, taikomi tos konvencijos 8 ir 9 straipsniai;

c) jeigu 1996 m. Hagos konvencijos susitariančiosios valstybės, kurioje šis reglamentas netaikomas, teisme procesas dėl tėvų pareigų vyksta tuo pačiu metu, kai valstybės narės teisme iškeliama byla dėl to paties vaiko ir tuo pačiu ieškinio pagrindu, taikomas tos konvencijos 13 straipsnis.

98 straipsnis

Galiojimo apimtis

1. Šiuo reglamentu nereglamentuojamiems klausimams ir toliau galioja 94–97 straipsniuose nurodyti susitarimai ir konvencijos.

2. Šio reglamento 95 –97 straipsniuose nurodytos konvencijos, visų pirma 1980 m. ir 1996 m. Hagos konvencijos, ir toliau galioja tarp valstybių narių, kurios yra jų šalys, laikantis šio reglamento 95 –97 straipsnių.

99 straipsnis

Sutartys su Šventuoju Sostu

1. Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio Tarptautinei sutarčiai (konkordatui) tarp Šventojo Sosto ir Portugalijos, pasirašytai Vatikano mieste 2004 m. gegužės 18 d.

2. Visi sprendimai dėl santuokos negaliojimo, priimti pagal 1 dalyje nurodytą Sutartį, valstybėse narėse pripažįstami pagal IV skyriaus 1 skirsnio 1 poskirsnyje nustatytas sąlygas.

3. 1 ir 2 dalyse išdėstytos nuostatos taip pat taikomos šioms su Šventuoju Sostu sudarytoms tarptautinėms sutartims:

a) 1929 m. vasario 11 d. tarp Italijos ir Šventojo Sosto sudarytam „Concordato lateranense“, kuris buvo pakeistas susitarimu su papildomu Protokolu, pasirašytu Romoje 1984 m. vasario 18 d.;

b) 1979 m. sausio 3 d. Šventojo Sosto ir Ispanijos susitarimui dėl teisinių reikalų;

c) 1993 m. vasario 3 d. Šventojo Sosto ir Maltos susitarimui dėl bažnytinių santuokų civilinės galios ir bažnytinės vadovybės bei specializuotų teismų sprendimų dėl šių santuokų pripažinimo, įskaitant tos pačios dienos protokolą dėl taikymo, ir 2014 m. sausio 27 d. trečiajam Papildomam protokolui.

4. Pripažįstant 2 dalyje numatytus sprendimus, Ispanijoje, Italijoje arba Maltoje gali būti taikomos tokios pačios procedūros ir tokie pat patikrinimai, kokie taikomi bažnytinių teismų sprendimams, priimtiems pagal 3 dalyje minėtas tarptautines sutartis, sudarytas su Šventuoju Sostu.

5. Valstybės narės išsiunčia Komisijai:

a) 1 ir 3 dalyse nurodytų sutarčių kopijas;

b) visus tų sutarčių denonsavimo dokumentus ar dalinius pakeitimus.

IX SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

100 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas tik 2022 m. rugpjūčio 1 d. arba po šios datos pradėtiems teismo procesams, oficialiai parengtiems arba užregistruotiems autentiškiems dokumentams, taip pat užregistruotiems susitarimams.

2. Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 toliau taikomas į šio reglamento taikymo sritį patenkantiems iki 2022 m. rugpjūčio 1 d. pradėtuose teismo procesuose priimtiems sprendimams, oficialiai parengtiems arba užregistruotiems autentiškiems dokumentams, taip pat susitarimams, tapusiems vykdytinais valstybėje narėje, kurioje jie buvo sudaryti.

101 straipsnis

Stebėsena ir vertinimas

1. Komisija ne vėliau kaip 2032 m. rugpjūčio 2 d. Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia ataskaitą apie šio reglamento *ex post* vertinimą, paremtą valstybių narių pateikta informacija. Kai būtina, prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2. Nuo 2025 m. rugpjūčio 2 d. valstybės narės Komisijos prašymu jai pateikia informaciją (jei turi), svarbią šio reglamento veikimo ir taikymo vertinimo tikslu, nurodydamos:

a) sprendimų su santuoka susijusiose bylose ar su tėvų pareigomis susijusiose bylose, kuriose jurisdikcija buvo grindžiama šiame reglamente nustatytais pagrindais, skaičių;

b) prašymų vykdyti sprendimą, kaip nurodyta 28 straipsnio 1 dalyje, atveju – atvejų, kuriais sprendimas nebuvo įvykdytas per šešias savaites nuo vykdymo proceso pradžios, skaičių;

c) prašymų atsisakyti pripažinti sprendimą pagal 40 straipsnį skaičių ir atvejų, kai buvo atsisakyta pripažinti, skaičių;

d) prašymų atsisakyti vykdyti sprendimą pagal 58 straipsnį skaičių ir atvejų, kai buvo atsisakyta vykdyti, skaičių;

e) atitinkamai pagal 61 ir 62 straipsnius pateiktų apeliacinių skundų skaičių.

102 straipsnis

Dvi ar daugiau teisinių sistemų taikančios valstybės narės

Kai valstybės narės skirtinguose teritoriniuose vienetuose galioja dvi ar daugiau teisės sistemų arba du ar daugiau taisyklių rinkinių, susijusių su šiuo reglamentu reglamentuojamais klausimais:

a) bet kuri nuoroda į įprastinę gyvenamąją vietą toje valstybėje narėje laikoma nuoroda į įprastinę gyvenamąją vietą teritoriniame vienete;

b) bet kuri nuoroda į pilietybę laikoma nuoroda į tos valstybės narės teisėje nurodytą teritorinį vienetą;

c) bet kuri nuoroda į valstybės narės instituciją laikoma nuoroda į susijusio teritorinio vieneto toje valstybėje narėje instituciją;

d) bet kuri nuoroda į prašomosios valstybės narės taisykles laikoma nuoroda į teritorinio vieneto, kuriame remiamasi jurisdikcija, pripažinimu ar vykdymu, taisykles.

103 straipsnis

Informacija, kurią reikia pranešti Komisijai

1. Valstybės narės Komisijai praneša apie:

a) 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto b papunktyje ir 3 punkte ir 74 straipsnio 2 dalyje nurodytas institucijas;

b) teismus ir institucijas, kompetentingus išduoti pažymas, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje ir 66 straipsnyje, ir teismus, kompetentingus ištaisyti pažymas, kaip nurodyta 37 straipsnio 1 dalyje, 48 straipsnio 1 dalyje, 49 straipsnyje ir 66 straipsnio 3 dalyje kartu su 37 straipsnio 1 dalimi;

c) 30 straipsnio 3 dalyje, 52 straipsnyje, 40 straipsnio 1 dalyje, 58 straipsnio 1 dalyje ir 62 straipsnyje nurodytus teismus, taip pat 61 straipsnio 2 dalyje nurodytas institucijas ir teismus;

d) 52 straipsnyje nurodytas vykdymo tikslais kompetentingas institucijas;

e) 61 ir 62 straipsniuose nurodytas teisių gynimo procedūras;

f) pagal 76 straipsnį paskirtų centrinių institucijų pavadinimus, adresus ir informacijos perdavimo būdus;

g) kai taikytina, 82 straipsnio 2 dalyje nurodytas artimų giminaičių kategorijas;

h) komunikuojant su centrinėms institucijoms priimtinas kalbas pagal 91 straipsnio 3 dalį;

i) kalbas, priimtinas vertimams pagal 80 straipsnio 3 dalį, 81 straipsnio 2 dalį, 82 straipsnio 4 dalį ir 91 straipsnio 2 dalį.

2. Valstybės narės 1 dalyje nurodytą informaciją Komisijai praneša ne vėliau kaip 2021 m. balandžio 23 d.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus 1 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimus.

4. Komisija 1 dalyje nurodytą informaciją viešai skelbia tinkamomis priemonėmis, be kita ko, Europos e. teisingumo portale.

104 straipsnis

Panaikinimas

1. Atsižvelgiant į šio reglamento 100 straipsnio 2 dalį, Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 panaikinamas nuo 2022 m. rugpjūčio 1 d.

2. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal X priede pateiktą atitikties lentelę.

105 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Šis reglamentas taikomas nuo 2022 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus 92, 93 ir 103 straipsnius, kurie taikomi nuo 2019 m. liepos 22 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge 2019 m. birželio 25 d..

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. ANTON

I PRIEDAS

PAŽYMA, KURIĄ TURI IŠDUOTI TEISMAS REMDAMASIS SPRENDIMU, KURIUO GRĄŽINTI VAIKĄ Į KITĄ VALSTYBĘ NARĘ ATSISAKOMA, GRINDŽIAMU VIEN TIK 1980 M. HAGOS KONVENCIJOS ([1]) 13 STRAIPSNIO 1 DALIES B PUNKTU AR 13 STRAIPSNIO 2 DALIMI ARBA ABIEM ATVEJAIS

(Tarybos reglamento (ES) Nr. 2019/1111 ([2]) 29 straipsnio 2 dalis)

Informacija asmenims, gaunantiems šią pažymą Reglamento 29 straipsnio 5 dalies tikslais

Jeigu 3 punkte nurodyto sprendimo, kuriuo grąžinti vaiką atsisakoma, priėmimo dieną valstybėje narėje, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, joks procesas dėl globos teisių esmės dar nėra vykdomas, galite kreiptis į teismą toje valstybėje pateikdami prašymą dėl globos teisių esmės pagal Reglamento 29 straipsnio 5 dalį.

Jeigu į teismą kreipiamasi per tris mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą, kuriuo grąžinti vaiką atsisakoma, dienos, bet koks sprendimas, priimtas tame procese dėl globos teisių esmės, pagal kurį vaikas turi būti grąžintas į tą valstybę narę, bus vykdytinas bet kurioje kitoje valstybėje narėje pagal Reglamento 29 straipsnio 6 dalį, nereikalaujant jokios specialios procedūros ir nesuteikiant jokios galimybės ginčyti jo pripažinimą, išskyrus atvejus, kai nustatomas nesuderinamumas su Reglamento 50 straipsnyje nurodytu sprendimu, ir tokiu mastu, kiek tai nustatoma, su sąlyga, kad pagal Reglamento 47 straipsnį buvo išduota pažyma dėl sprendimo. Jeigu į teismą kreipiamasi pasibaigus trijų mėnesių terminui arba jeigu pažymos išdavimo sąlygos pagal 47 straipsnį netenkinamos, priimtas sprendimas dėl globos teisių esmės bus pripažįstamas ir vykdomas kitose valstybėse narėse pagal Reglamento IV skyriaus 1 skirsnį.

Šalis, kuri kreipiasi į valstybės narės, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, teismą, pateikia tam teismui šiuos dokumentus:

a) sprendimo, kuriuo grąžinti vaiką atsisakoma, kopiją;

b) šią pažymą ir

c) jei taikytina, teismo posėdžio stenogramą, santrauką arba protokolą, kaip nurodyta 4.1 punkte.

Informacija teismui, gaunančiam šią pažymą Reglamento 29 straipsnio 3 dalies tikslais ([3])

Ši pažyma buvo išduota dėl to, kad 5 punkte nurodytas (-i) vaikas (-ai) buvo neteisėtai išvežtas (-i) į šią pažymą išduodančio teismo valstybę narę ar joje laikomas (-i). Procesas dėl vaiko (-ų) grąžinimo pagal 1980 m. Hagos konvenciją buvo pradėtas dėl to, kad 6.1 punkte nurodytas asmuo pareiškė, kad vaiko (-ų) išvežimu ar laikymu buvo pažeistos globos teisės ir kad išvežimo ar laikymo metu tomis teisėmis buvo bendrai arba atskirai faktiškai naudojamasi, arba jomis taip būtų buvę naudojamasi, jeigu nebūtų buvę išvežimo ar laikymo pagal 1980 m. Hagos konvenciją. Šis teismas atsisakė nurodyti vieną ar daugiau vaikų grąžinti remdamasis proceso, grindžiamo vien tik 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktu ar 13 straipsnio 2 dalimi arba abiem atvejais, rezultatais.

Jeigu valstybėje narėje, kurioje buvo vaiko įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo neteisėtą išvežimą ar laikymą, jau vykdomas procesas dėl globos teisių esmės tuo metu, kai šis teismas priėmė 3 punkte nurodytą sprendimą, kuriuo atsisako nurodyti vaiką grąžinti remdamasis vien tik 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktu arba 13 straipsnio 2 dalimi, Reglamento 29 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad šis teismas, jeigu jis žino apie tą procesą, per vieną mėnesį nuo jo sprendimo priėmimo dienos teismui, į kurį kreiptasi dėl proceso dėl globos teisių esmės, tiesiogiai arba per centrines institucijas perduoda šiuos dokumentus:

([1]) 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų (toliau – 1980 m. Hagos konvencija).
([2]) 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo (OL L 178, 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).
([3]) Tuo atveju, jei bylos šalis inicijuoja procesą dėl globos teisių esmės pagal Reglamento 29 straipsnio 5 dalį valstybėje narėje, kurioje buvo vaiko (-ų) įprastinė gyvenamoji vieta prieš pat jo (jų) neteisėtą išvežimą ar laikymą, po to, kai šis teismas priėmė toliau pateiktame 3 punkte nurodytą sprendimą, prašom žr. skirsnį „Informacija asmenims, gaunantiems šią pažymą Reglamento 29 straipsnio 5 dalies tikslais“.

a) savo sprendimo, kuriuo grąžinti vaiką atsisakoma, kopiją;

b) šią pažymą ir

c) jei taikytina, teismo posėdžio stenogramą, santrauką arba protokolą, kaip nurodyta 4.1 punkte, ir visus kitus dokumentus, kurie, šio teismo nuomone, yra aktualūs, kaip nurodyta 4.2 punkte.

Teismas, į kurį kreiptasi dėl proceso dėl globos teisių esmės, kai būtina, gali reikalauti, kad bylos šalis pateiktų sprendimo ir bet kokio kito dokumento, pridėto prie šios pažymos, vertimą ar transliteraciją pagal Reglamento 91 straipsnį (Reglamento 29 straipsnio 4 dalis).

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ, KURIOJE PRIIMTAS SPRENDIMAS, KURIUO GRĄŽINTI VAIKĄ (-US) ATSISAKOMA* [4]

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. SPRENDIMĄ PRIĖMĘS IR PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS*

2.1. Pavadinimas*

2.2. Adresas*

2.3. Telefonas/faksas/elektroninis paštas*

3. SPRENDIMAS*

3.1. Data (metai mėnuo diena)*

3.2. Numeris*

4. PAPILDOMI DOKUMENTAI (KURIAIS GALI BŪTI DALIJAMASI SU BYLOS ŠALIMIS)*

4.1. Teismo posėdžio stenograma, santrauka arba protokolas*

4.1.1. ☐ Taip

4.1.2. ☐ Ne

4.2. Bet kurie kiti dokumentai, kurie, teismo nuomone, yra aktualūs* [5]

4.2.1 ☐ Taip (prašom nurodyti)

4.2.2. ☐ Ne

[4] (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.
[5] Pildyti tik Reglamento 29 straipsnio 3 dalies tikslais.

5. VAIKAS (-AI) ([6]), KURIS (-IE) NEGALI BŪTI GRĄŽINTAS (-I) PAGAL SPRENDIMĄ*

5.1. 1 vaikas*

5.1.1. Pavardė (-ės)*

5.1.2. Vardas (-ai)*

5.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

5.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.2. 2 vaikas

5.2.1. Pavardė (-ės)

5.2.2. Vardas (-ai)

5.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.3. 3 vaikas

5.3.1. Pavardė (-ės)

5.3.2. Vardas (-ai)

5.3.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.3.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.3.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6. ASMENYS ([7]), SUSIJĘ SU GRĄŽINIMO PROCESU*

6.1. Asmuo, siekiantis vaiko (-ų) grąžinimo*

6.1.1. ☐ Fizinis asmuo

6.1.1.1. Pavardė (-ės)

6.1.1.2. Vardas (-ai)

6.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

6.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

6.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

([6]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.
([7]) Jei susijusių asmenų daugiau negu du, prašom pridėti papildomą lapą.

6.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

6.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

6.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

6.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

6.1.2.1. Visas pavadinimas

6.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

6.2. Atsakovas*

6.2.1. ☐ Fizinis asmuo

6.2.1.1. Pavardė (-ės)

6.2.1.2. Vardas (-ai)

6.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

6.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

6.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

6.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

6.2.1. 6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

6.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

6.2.2.1. Visas pavadinimas

6.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

7. SPRENDIMAS, KURIUO GRĄŽINTI VAIKĄ (-US) [8] Į KITĄ VALSTYBĘ NARĘ ATSISAKOMA, YRA GRINDŽIAMAS TIK VIENA ARBA ABIEM IŠ TOLIAU NURODYTŲ NUOSTATŲ*

7.1. ☐ 1 vaikas*

7.1.1. ☐ 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktas

7.1.2. ☐ 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 2 dalis

7.2. ☐ 2 vaikas

7.2.1. ☐ 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktas

7.2.2. ☐ 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 2 dalis

7.3. ☐ 3 vaikas

7.3.1. ☐ 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punktas

[8] Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.

7.3.2. ☐ 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 2 dalis

8. 3 PUNKTE NURODYTO SPRENDIMO PRIĖMIMO DIENĄ VALSTYBĖJE NARĖJE, KURIOJE BUVO VAIKO (-Ų) ĮPRASTINĖ GYVENAMOJI VIETA PRIEŠ PAT JO (JŲ) NETEISĖTĄ IŠVEŽIMĄ AR LAIKYMĄ, JAU VYKDOMAS PROCESAS DĖL GLOBOS TEISIŲ ESMĖS*

8.1. ☐ Ne

8.2. ☐ Teismui nežinoma

8.3. ☐ Taip

8.3.1. Teismas, į kurį kreiptasi dėl proceso dėl globos teisių esmės

8.3.1.1. Pavadinimas

8.3.1.2. Adresas (jei žinoma)

8.3.1.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas (jei žinoma)

8.3.2. Numeris (jei žinoma)

8.3.3. 1 šalis ([9])

8.3.3.1. ☐ Fizinis asmuo

8.3.3.1.1. Pavardė (-ės)

8.3.3.1.2. Vardas (-ai)

8.3.3.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

8.3.3.2.1. Visas pavadinimas

8.3.4. 2 šalis

8.3.4.1. ☐ Fizinis asmuo

8.3.4.1.1. Pavardė (-ės)

8.3.4.1.2. Vardas (-ai)

8.3.4.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

8.3.4.2.1. Visas pavadinimas

8.3.5. Susijęs (-ę) vaikas (-ai) ([10]), kaip nurodyta 5 punkte:

8.3.5.1. ☐ 1 vaikas

8.3.5.2. ☐ 2 vaikas

8.3.5.3. ☐ 3 vaikas

([9]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.
([10]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.

9. APIE SPRENDIMĄ, KURIUO GRĄŽINTI VAIKĄ (-US) ATSISAKOMA, PRANEŠTA, KAIP NURODYTA TOLIAU*

9.1. 6.1 punkte nurodytam 1 asmeniui*

9.1.1. ☐ Ne

9.1.2. ☐ Teismui nežinoma

9.1.3. ☐ Taip

9.1.3.1. Pranešimo data (metai mėnuo diena)

9.1.3.2. Apie sprendimą buvo pranešta tokia (-iomis) kalba (-omis):

☐ BG ☐ ES ☐ CS ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR

☐ GA ☐ HR ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL

☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV

9.2. 6.2 punkte nurodytam 2 asmeniui*

9.2.1. ☐ Ne

9.2.1. ☐ Teismui nežinoma

9.2.1. ☐ Taip

9.2.3.1. Pranešimo data (metai mėnuo diena)

9.2.3.2. Apie sprendimą buvo pranešta tokia (-iomis) kalba (-omis):

☐ BG ☐ ES ☐ CS ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR

☐ GA ☐ HR ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL

☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV

10. INFORMAVIMO TIKSLAIS: BUVO IMTASI PRIEMONIŲ, KAD BŪTŲ UŽTIKRINTAS VAIKO (-Ų) IR ASMENS, SIEKIANČIO VAIKO (-Ų) GRĄŽINIMO, BENDRAVIMAS PAGAL REGLAMENTO 27 STRAIPSNIO 2 DALĮ*

10.1. ☐ Ne

10.2. ☐ Taip

10.2.1. Jei taip, prašom pridėti sprendimo kopiją arba santrauką.

Jei pridėta papildomų lapų, prašom nurodyti jų skaičių: …

Išduota …, data (metai mėnuo diena)

Parašas ir (arba) antspaudas

II PRIEDAS

PAŽYMA DĖL SPRENDIMŲ SU SANTUOKA SUSIJUSIOSE BYLOSE

(Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 ([1]) 36 straipsnio 1 dalies a punktas)

SVARBU

Pažymą proceso šalies prašymu dėl sprendimo, kuriuo patvirtinamas santuokos nutraukimas, separacija ar santuokos pripažinimas negaliojančia, išduoda kilmės valstybės narės teismas, apie kurį Komisijai pranešta pagal Reglamento 103 straipsnį.

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ* ([2])

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS*

2.1. Pavadinimas*

2.2. Adresas*

2.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas*

3. SPRENDIMĄ PRIĖMĘS TEISMAS (jei skiriasi)

3.1. Pavadinimas

3.2. Adresas

4. SPRENDIMAS*

4.1. Data (metai mėnuo diena)*

4.2. Numeris*

4.3. Sprendimo rūšis*

4.3.1. ☐ Santuokos nutraukimas

4.3.2. ☐ Santuokos pripažinimas negaliojančia

4.3.3. ☐ Separacija

([1]) 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo (EB) Nr. 2201/2003 (OL L 178, 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).

([2]) (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.

5. SANTUOKA*

5.1. Sutuoktiniai*

5.1.1.

5.1.1.1. Pavardė (-ės)*

5.1.1.2. Vardas (-ai)*

5.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

5.1.1.4. Gimimo vieta

5.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

5.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

5.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

5.1.2.

5.1.2.1. Pavardė (-ės)*

5.1.2.2. Vardas (-ai)*

5.1.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

5.1.2.4. Gimimo vieta

5.1.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.1.2.6. Adresas (jei žinoma)

5.1.2.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

5.1.2.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

5.2. Santuokos data, šalis ir vieta*

5.2.1. Data (metai mėnuo diena)*

5.2.2. Šalis*

5.2.3. Vieta (jei žinoma)

6. SPRENDIMAS PRIIMTAS ŠALIAI Į TEISMO POSĖDĮ NEATVYKUS*

6.1. ☐ Ne

6.2. ☐ Taip

6.2.1. Į teismo posėdį neatvykusi šalis, kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

6.2.2. Tai šaliai buvo įteiktas bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas.

6.2.2.1. ☐ Ne

6.2.2.2. ☐ Teismui nežinoma

6.2.2.3. ☐ Taip

6.2.2.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

7. PAGAL KILMĖS VALSTYBĖS NARĖS TEISĘ SPRENDIMAS GALI BŪTI TOLIAU SKUNDŽIAMAS*

7.1. ☐ Ne

7.2. ☐ Taip

8. VALSTYBĖJE NARĖJE PRIIMTO SPRENDIMO ĮSITEISĖJIMO DATA (metai mėnuo diena)*

9. ŠALIES (-IŲ), PASINAUDOJUSIOS (-IŲ) TEISINE PAGALBA PAGAL REGLAMENTO 74 STRAIPSNIO 1 DALĮ, VARDAS (-AI) IR PAVARDĖ (-ĖS)

9.1. Šalis (-ys)

9.1.1. ☐ kaip nurodyta 5.1.1 punkte

9.1.2. ☐ kaip nurodyta 5.1.2 punkte

10. PROCESO IŠLAIDOS ([3])

10.1. ☐ Sprendimas taip pat apima su tėvų pareigomis susijusias bylas, o informacija apie su procesu pagal šį reglamentą susijusias išlaidas pateikiama tik pažymoje dėl sprendimų su tėvų pareigomis susijusiose bylose.

10.2. ☐ Sprendime numatyta, kad ([4])

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

([3]) Šis punktas taip pat apima atvejus, kai padengti išlaidas priteista pagal atskirą sprendimą. Vien tai, kad išlaidų suma dar nėra nustatyta, neturėtų sukliudyti teismui išduoti pažymą, jeigu šalis pageidauja siekti sprendimo dalies dėl bylos esmės pripažinimo.

([4]) Jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, prašom pridėti papildomą lapą.

turi sumokėti

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

.....sumą

☐ eurais (EUR) ☐ Bulgarijos levais (BGN) ☐ Kroatijos kunomis (HRK)

☐ Čekijos kronomis (CZK) ☐ Vengrijos forintais (HUF) ☐ Lenkijos zlotais (PLN)

☐ svarais sterlingų (GBP) ☐ Rumunijos lėjomis (RON) ☐ Švedijos kronomis (SEK)

☐ kita (nurodyti ISO kodą):

10.3. Papildoma informacija, kuri gali būti aktuali (pavyzdžiui, fiksuota suma arba procentinė dalis; priteistos palūkanos; pasidalijamos išlaidos; jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, ar visą sumą galima išieškoti iš bet kurios iš jų):

.....

Išduota …, data (metai mėnuo diena)

Parašas ir (arba) antspaudas

III PRIEDAS

PAŽYMA DĖL SPRENDIMŲ SU TĖVŲ PAREIGOMIS SUSIJUSIOSE BYLOSE

(Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 ([1]) 36 straipsnio 1 dalies b punktas)

SVARBU

Pažymą proceso šalies prašymu dėl sprendimo su tėvų pareigomis susijusiose bylose išduoda kilmės valstybės narės teismas, apie kurį Komisijai pranešta pagal Reglamento 103 straipsnį.

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ* ([2])

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS*

2.1. Pavadinimas*

2.2. Adresas*

2.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas*

3. SPRENDIMĄ PRIĖMĘS TEISMAS (jei skiriasi)

3.1. Pavadinimas

3.2. Adresas

4. SPRENDIMAS*

4.1. Data (metai mėnuo diena)*

4.2. Numeris*

5. VAIKAS (-AI) ([3]), DĖL KURIO (-IŲ) PRIIMTAS SPRENDIMAS*

5.1. 1 vaikas*

5.1.1. Pavardė (-ės)*

5.1.2. Vardas (-ai)*

([1]) 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo (Reglamentas) (OL L 178, 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).

([2]) (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.

([3]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.

5.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

5.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.2. 2 vaikas

5.2.1. Pavardė (-ės)

5.2.2. Vardas (-ai)

5.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.3. 3 vaikas

5.3.1. Pavardė (-ės)

5.3.2. Vardas (-ai)

5.3.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.3.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.3.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6. ☐ GLOBOS TEISĖS ([4])

6.1. Globos teisės, priskirtos pagal sprendimą ([5])

.....

6.2. Priskirtos šiai (šioms) šaliai (-ims) ([6])

6.2.1. 1 šalis

6.2.1.1. ☐ Fizinis asmuo

6.2.1.1.1. Pavardė (-ės)

6.2.1.1.2. Vardas (-ai)

6.2.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

6.2.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

([4]) Prašom atkreipti dėmesį į tai, kad terminas „globos teisės“ yra apibrėžtas Reglamento 2 straipsnio 2 dalies 9 punkte.
([5]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.
([6]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

6.2.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.2.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

6.2.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

6.2.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

6.2.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

6.2.1.2.1. Visas pavadinimas

6.2.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.2.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

6.2.2. 2 šalis

6.2.2.1. ☐ Fizinis asmuo

6.2.2.1.1. Pavardė (-ės)

6.2.2.1.2. Vardas (-ai)

6.2.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

6.2.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

6.2.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.2.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

6.2.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

6.2.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

6.2.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

6.2.2.2.1. Visas pavadinimas

6.2.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.2.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

6.3. Sprendime numatytas vaiko (-ų) perdavimas

6.3.1. ☐ Ne

6.3.2. ☐ Taip

6.3.2.1. ☐ Vykdymo tikslais aktuali išsami informacija apie perdavimą, jei dar nenurodyta 6.1 punkte (pavyzdžiui, kam perduoti, kuris (-ie) vaikas (-ai), periodinis ar vienkartinis perdavimas)

.....

7. ☐ BENDRAVIMO TEISĖS

7.1. Bendravimo teisės, suteiktos pagal sprendimą ([7])

.....

7.2. Suteiktos šiai (šioms) šaliai (-ims) ([8])

7.2.1. 1 šalis

7.2.1.1. Pavardė (-ės)

7.2.1.2. Vardas (-ai)

7.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

7.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

7.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

7.2.2. 2 šalis

7.2.2.1. Pavardė (-ės)

7.2.2.2. Vardas (-ai)

7.2.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.2.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.2.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.2.6. Adresas (jei žinoma)

7.2.2.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

([7]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.
([8]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

7.2.2.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

7.3. Sprendime numatytas vaiko (-ų) perdavimas

7.3.1. ☐ Ne

7.3.2. ☐ Taip

7.3.2.1. ☐ Vykdymo tikslais aktuali išsami informacija apie perdavimą, jei dar nenurodyta 7.1 punkte (pavyzdžiui, kam perduoti, kuris (-ie) vaikas (-ai), periodinis ar vienkartinis perdavimas)

.....

8. ☐ KITOS SU TĖVŲ PAREIGOMIS SUSIJUSIOS TEISĖS

8.1. Teisė (-s), priskirta (-os) pagal sprendimą ([9])

.....

8.2. Priskirta (-os) šiai (šioms) šaliai (-ims) ([10])

8.2.1. 1 šalis

8.2.1.1. ☐ Fizinis asmuo

8.2.1.1.1. Pavardė (-ės)

8.2.1.1.2. Vardas (-ai)

8.2.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

8.2.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

8.2.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

8.2.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

8.2.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

8.2.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

8.2.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

8.2.1.2.1. Visas pavadinimas

8.2.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

8.2.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

([9]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.
([10]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

8.2.2. 2 šalis

8.2.2.1. ☐ Fizinis asmuo

8.2.2.1.1. Pavardė (-ės)

8.2.2.1.2. Vardas (-ai)

8.2.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

8.2.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

8.2.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

8.2.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

8.2.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

8.2.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

8.2.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

8.2.2.2.1. Visas pavadinimas

8.2.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

8.2.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

8.3. Sprendime numatytas vaiko (-ų) perdavimas

8.3.1. ☐ Ne

8.3.2. ☐ Taip

8.3.2.1. ☐ Vykdymo tikslais aktuali išsami informacija apie perdavimą, jei dar nenurodyta 8.1 punkte (pavyzdžiui, kam perduoti, kuris (-ie) vaikas (-ai), periodinis ar vienkartinis perdavimas)

.....

9. SPRENDIME NUSTATYTA (-OS) LAIKINA (-OS) PRIEMONĖ (-S), ĮSKAITANT APSAUGINĘ (-ES) PRIEMONĘ (-ES)*

9.1. ☐ Ne

9.2. ☐ Taip

9.2.1. Nustatytos (-ų) priemonės (-ių) apibūdinimas ([11])

.....

([11]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.

10. PAGAL KILMĖS VALSTYBĖS NARĖS TEISĘ SPRENDIMAS GALI BŪTI TOLIAU SKUNDŽIAMAS*

10.1. ☐ Ne

10.2. ☐ Taip

11. SPRENDIMAS YRA VYKDYTINAS KILMĖS VALSTYBĖJE NARĖJE*

11.1. ☐ Dėl 6 punkte nurodytų globos teisių

11.1.1. ☐ Ne

11.1.1.1. ☐ Sprendime nenurodyta vykdytina prievolė (jei taikytina).

11.1.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas): …/…/……

11.1.3. ☐ Taip, bet tik … punkte nurodytos šalies ([12]) atžvilgiu ..... (prašom įrašyti)

11.1.3.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas šios šalies atžvilgiu: …/…/……

11.1.4. ☐ Taip, bet tik ši (šios) sprendimo dalis (-ys) (prašom nurodyti) .....

11.1.4.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią ši (šios) sprendimo dalis (-ys) tapo vykdytina (-os): …/…/……

11.2. ☐ Dėl 7 punkte nurodytų bendravimo teisių

11.2.1. ☐ Ne

11.2.1.1. ☐ Sprendime nenurodyta vykdytina prievolė (jei taikytina).

11.2.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas): …/…/……

11.2.3. ☐ Taip, bet tik …… punkte nurodytos šalies ([13]) atžvilgiu ..... (prašom įrašyti)

11.2.3.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas šios šalies atžvilgiu: ……/…/……

11.2.4. ☐ Taip, bet tik ši (šios) sprendimo dalis (-ys) (prašom nurodyti) .....

11.2.4.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią ši (šios) sprendimo dalis (-ys) tapo vykdytina (-os): …/…/……

11.3. ☐ Dėl 8 punkte nurodytų kitų teisių su tėvų pareigomis susijusiose bylose

11.3.1. ☐ Ne

([12]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.
([13]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

11.3.1.1. ☐ Sprendime nenurodyta vykdytina prievolė (jei taikytina).

11.3.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas): ……/…/……

11.3.3. ☐ Taip, bet tik … punkte nurodytos šalies ([14]) atžvilgiu ..... (prašom įrašyti)

11.3.3.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas šios šalies atžvilgiu: …/…/……

11.3.4. ☐ Taip, bet tik ši (šios) sprendimo dalis (-ys) (prašom nurodyti) .....

11.3.4.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią ši (šios) sprendimo dalis (-ys) tapo vykdytina (-os): ……/…/……

12. NUO ŠIOS PAŽYMOS IŠDAVIMO DIENOS SPRENDIMAS YRA ĮTEIKTAS ŠALIAI (-IMS) ([15]), KURIOS (-IŲ) ATŽVILGIU SIEKIAMA VYKDYMO*

12.1. ..... punkte nurodytai šaliai (prašom įrašyti)

12.1.1. ☐ Ne

12.1.2. ☐ Teismui nežinoma

12.1.3. ☐ Taip

12.1.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

12.1.3.2. Sprendimas buvo įteiktas tokia (-iomis) kalba (-omis):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

12.2. ..... punkte nurodytai šaliai (prašom įrašyti)

12.2.1. ☐ Ne

12.2.2. ☐ Teismui nežinoma

12.2.3. ☐ Taip

12.2.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

([14]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.
([15]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

12.2.3.2. Sprendimas buvo įteiktas tokia (-iomis) kalba (-omis):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

13. SPRENDIMAS PRIIMTAS ŠALIAI Į TEISMO POSĖDĮ NEATVYKUS*

13.1. ☐ Ne

13.2. ☐ Taip

13.2.1. Į teismo posėdį neatvykusi (-os) šalis (-ys) ([16]), kaip nurodyta ..... punkte (prašom įrašyti)

13.2.2. Tai šaliai buvo įteiktas bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas.

13.2.2.1. ☐ Ne

13.2.2.2. ☐ Teismui nežinoma

13.2.2.3. ☐ Taip

13.2.2.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

14. 5 PUNKTE NURODYTAS (-I) VAIKAS (-AI) ([17]) GEBĖJO SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ*

14.1. ☐ 5.1 punkte nurodytas vaikas

14.1.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 15 punktą)

14.1.2. ☐ Ne

14.2. ☐ 5.2 punkte nurodytas vaikas

14.2.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 15 punktą)

14.2.2. ☐ Ne

14.3. ☐ 5.3 punkte nurodytas vaikas

14.3.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 15 punktą)

14.3.2. ☐ Ne

([16]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.
([17]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.

15. VAIKUI (-AMS), GEBANČIAM (-TIEMS) SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ, KAIP NURODYTA 14 PUNKTE, PAGAL REGLAMENTO 21 STRAIPSNĮ BUVO SUTEIKTA TIKRA IR VEIKSMINGA GALIMYBĖ PAREIKŠTI SAVO NUOMONĘ

15.1. ☐ 5.1 punkte nurodytas vaikas

15.1.1. ☐ Taip

15.1.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

15.2. ☐ 5.2 punkte nurodytas vaikas

15.2.1. ☐ Taip

15.2.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

15.3. ☐ 5.3 punkte nurodytas vaikas

15.3.1. ☐ Taip

15.3.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

16. ŠALIES (-IŲ) ([18]), PASINAUDOJUSIOS (-IŲ) TEISINE PAGALBA PAGAL REGLAMENTO 74 STRAIPSNIO 1 DALĮ, VARDAS (-AI) IR PAVARDĖ (-ĖS)

16.1. Šalis (-ys)

16.1.1. ☐ kaip nurodyta ..... punkte. (prašom įrašyti)

16.1.2. ☐ kaip nurodyta ..... punkte. (prašom įrašyti)

17. PROCESO IŠLAIDOS ([19])

17.1. ☐ Sprendimas taip pat apima su santuoka susijusias bylas, o informacija apie su procesu pagal šį reglamentą susijusias išlaidas pateikiama tik šioje pažymoje.

17.2. Sprendime numatyta, kad ([20])

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

turi sumokėti

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

sumą .....

([18]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

([19]) Šis punktas taip pat apima atvejus, kai padengti išlaidas priteista pagal atskirą sprendimą. Vien tai, kad išlaidų suma dar nėra nustatyta, neturėtų sukliudyti teismui išduoti pažymą, jeigu šalis pageidauja siekti sprendimo dalies dėl bylos esmės pripažinimo arba vykdymo.

([20]) Jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, prašom pridėti papildomą lapą.

☐ eurais (EUR) ☐ Bulgarijos levais (BGN) ☐ Kroatijos kunomis (HRK)

☐ Čekijos kronomis (CZK) ☐ Vengrijos forintais (HUF) ☐ Lenkijos zlotais (PLN)

☐ svarais sterlingų (GBP) ☐ Rumunijos lėjomis (RON) ☐ Švedijos kronomis (SEK)

☐ kita (nurodyti ISO kodą):

17.3. Papildoma informacija, kuri gali būti aktuali (pavyzdžiui, fiksuota suma arba procentinė dalis; priteistos palūkanos; pasidalijamos išlaidos; jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, ar visą sumą galima išieškoti iš bet kurios iš jų):

.....

Išduota …, data (metai mėnuo diena)

Parašas ir (arba) antspaudas

IV PRIEDAS

PAŽYMA DĖL SPRENDIMŲ, KURIAIS NURODOMA VAIKĄ GRĄŽINTI Į KITĄ VALSTYBĘ NARĘ PAGAL 1980 M. HAGOS KONVENCIJĄ ([1]), IR PRIE JŲ PRIDĖTŲ LAIKINŲJŲ PRIEMONIŲ, ĮSKAITANT APSAUGOS PRIEMONES, KURIŲ IMTASI PAGAL REGLAMENTO 27 STRAIPSNIO 5 DALĮ

(Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 ([2]) 36 straipsnio 1 dalies c punktas)

SVARBU

Pažymą proceso šalies prašymu išduoda kilmės valstybės narės, kurioje priimtas sprendimas dėl grąžinimo, teismas, apie kurį Komisijai pranešta pagal Reglamento 103 straipsnį, tais atvejais, kai sprendimas dėl grąžinimo turi būti vykdomas kitoje valstybėje narėje dėl tolesnio vaiko (-ų) grobimo, įvykdyto po to, kai buvo nurodyta vaiką (-us) grąžinti, arba kai sprendime dėl grąžinimo numatyta laikinoji priemonė, įskaitant apsaugos priemonę, grindžiama Reglamento 27 straipsnio 5 dalimi, siekiant apsaugoti vaiką nuo 1980 m. Hagos konvencijos 13 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos didelės rizikos.

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ, KURIOJE PRIIMTAS SPRENDIMAS, KURIUO NURODOMA VAIKĄ (-US)* GRĄŽINTI ([3])

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS*

2.1. Pavadinimas*

2.2. Adresas*

2.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas*

3. SPRENDIMĄ PRIĖMĘS TEISMAS (jei skiriasi)

3.1. Pavadinimas

3.2. Adresas

4. SPRENDIMAS*

4.1. Data (metai mėnuo diena)*

4.2. Numeris*

([1]) 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų (toliau – 1980 m. Hagos konvencija).
([2]) 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo (OL L 178, 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).
([3]) (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.

5. VAIKAS (-AI) [4], KURIS (-IE) PAGAL SPRENDIMĄ TURI BŪTI GRĄŽINTAS (-I)*

5.1. 1 vaikas*

5.1.1. Pavardė (-ės)*

5.1.2. Vardas (-ai)*

5.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

5.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.2. 2 vaikas

5.2.1. Pavardė (-ės)

5.2.2. Vardas (-ai)

5.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.3. 3 vaikas

5.3.1. Pavardė (-ės)

5.3.2. Vardas (-ai)

5.3.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.3.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.3.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6. VALSTYBĖ NARĖ, Į KURIĄ PAGAL SPRENDIMĄ VAIKAS (-AI) TURĖTŲ BŪTI GRĄŽINTAS (-I)*

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

[4] Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.

7. JEI IR TOKIU MASTU, KOKIU NURODYTA SPRENDIME, VAIKAS (-AI) TURI BŪTI GRĄŽINTAS (-I) [5]

7.1. 1 šaliai

7.1.1. ☐ Fizinis asmuo

7.1.1.1. Pavardė (-ės)

7.1.1.2. Vardas (-ai)

7.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

7.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

7.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

7.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

7.1.2.1. Visas pavadinimas

7.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

7.2. 2 šaliai

7.2.1. ☐ Fizinis asmuo

7.2.1.1. Pavardė (-ės)

7.2.1.2. Vardas (-ai)

7.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

7.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

[5] Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

7.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

7.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

7.2.2.1. Visas pavadinimas

7.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

8. PRAKTINIAI GRĄŽINIMO NURODYMAI (JEI IR TOKIU MASTU, KOKIU NURODYTA SPRENDIME) ([6])

.....

9. SPRENDIME NUMATYTA LAIKINOJI PRIEMONĖ, ĮSKAITANT APSAUGOS PRIEMONĘ, GRINDŽIAMA REGLAMENTO 27 STRAIPSNIO 5 DALIMI, SIEKIANT APSAUGOTI VAIKĄ NUO 1980 M. HAGOS KONVENCIJOS 13 STRAIPSNIO 1 DALIES B PUNKTE NURODYTOS DIDELĖS RIZIKOS*

9.1. ☐ Ne

9.2. ☐ Taip

9.2.1. Nustatytos (-ų) priemonės (-ių) apibūdinimas ([7])

.....

10. ŠALIS ([8]), KURIOS ATŽVILGIU SIEKIAMA VYKDYMO*

10.1. Pavardė (-ės)*

10.2. Vardas (-ai)*

10.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

10.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

10.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

10.6. Adresas (jei žinoma)

10.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

10.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

11. PAGAL KILMĖS VALSTYBĖS NARĖS TEISĘ SPRENDIMAS GALI BŪTI TOLIAU SKUNDŽIAMAS*

11.1. ☐ Ne

11.2. ☐ Taip

([6]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.
([7]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.
([8]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

12. SPRENDIMAS YRA VYKDYTINAS KILMĖS VALSTYBĖJE NARĖJE*

12.1. ☐ Ne

12.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas): ……/…/…

12.3. ☐ Taip, bet tik … punkte nurodytos šalies ([9]) atžvilgiu (prašom įrašyti)

12.3.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas šios šalies atžvilgiu: ……/…/…

13. NUO PAŽYMOS IŠDAVIMO DIENOS SPRENDIMAS YRA ĮTEIKTAS ŠALIAI (-IMS) ([10]), KURIOS (-IŲ) ATŽVILGIU SIEKIAMA VYKDYMO, KAIP NURODYTA 10 PUNKTE*

13.1. ☐ Ne

13.2. ☐ Teismui nežinoma

13.3. ☐ Taip

13.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

13.3.2. Sprendimas buvo įteiktas tokia (-iomis) kalba (-omis):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

14. SPRENDIMAS PRIIMTAS ŠALIAI Į TEISMO POSĖDĮ NEATVYKUS*

14.1. ☐ Ne

14.2. ☐ Taip

14.2.1. Į teismo posėdį neatvykusi šalis, kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

14.2.2. Tai šaliai buvo įteiktas bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas

14.2.2.1. ☐ Ne

14.2.2.2. ☐ Teismui nežinoma

14.2.2.3. ☐ Taip

14.2.2.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

([9]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.
([10]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

15. 5 PUNKTE NURODYTAS (-I) VAIKAS (-AI) ([11]) GEBĖJO SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ*

15.1. ☐ 5.1 punkte nurodytas vaikas

15.1.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 16 punktą)

15.1.2. ☐ Ne

15.2. ☐ 5.2 punkte nurodytas vaikas

15.2.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 16 punktą)

15.2.2. ☐ Ne

15.3. ☐ 5.3 punkte nurodytas vaikas

15.3.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 16 punktą)

15.3.2. ☐ Ne

16. VAIKUI (-AMS) ([12]), GEBANČIAM (-TIEMS) SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ, KAIP NURODYTA 15 PUNKTE, PAGAL REGLAMENTO 21 STRAIPSNĮ BUVO SUTEIKTA TIKRA IR VEIKSMINGA GALIMYBĖ PAREIKŠTI SAVO NUOMONĘ

16.1. ☐ 5.1 punkte nurodytas vaikas

16.1.1. ☐ Taip

16.1.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

16.2. ☐ 5.2 punkte nurodytas vaikas

16.2.1. ☐ Taip

16.2.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

16.3. ☐ 5.3 punkte nurodytas vaikas

16.3.1. ☐ Taip

16.3.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

17. ŠALIES (-IŲ) ([13]), PASINAUDOJUSIOS (-IŲ) TEISINE PAGALBA PAGAL REGLAMENTO 74 STRAIPSNIO 1 DALĮ, VARDAS (-AI) IR PAVARDĖ (-ĖS)

([11]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.
([12]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.
([13]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

17.1. Šalis (-ys)

17.1.1. ☐ kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

17.1.2. ☐ kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

18. PROCESO IŠLAIDOS ([14])

18.1. Sprendime numatyta, kad ([15])

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

turi sumokėti

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

sumą .....

☐ eurais (EUR) ☐ Bulgarijos levais (BGN) ☐ Kroatijos kunomis (HRK)

☐ Čekijos kronomis (CZK) ☐ Vengrijos forintais (HUF) ☐ Lenkijos zlotais (PLN)

☐ svarais sterlingų (GBP) ☐ Rumunijos lėjomis (RON) ☐ Švedijos kronomis (SEK)

☐ kita (nurodyti ISO kodą):

18.2. Papildoma informacija apie išlaidas, kuri gali būti aktuali (pavyzdžiui, fiksuota suma arba procentinė dalis; priteistos palūkanos; pasidalijamos išlaidos; jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, ar visą sumą galima išieškoti iš bet kurios iš jų):

.....

Jei pridėta papildomų lapų, prašom nurodyti jų skaičių: …

Išduota …, data (metai mėnuo diena) …

Parašas ir (arba) antspaudas

([14]) Šis punktas taip pat apima atvejus, kai padengti išlaidas priteista pagal atskirą sprendimą. Vien tai, kad išlaidų suma dar nėra nustatyta, neturėtų sukliudyti teismui išduoti pažymą, jeigu šalis pageidauja siekti sprendimo dalies dėl bylos esmės pripažinimo arba vykdymo.

([15]) Jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, prašom pridėti papildomą lapą.

V PRIEDAS

PAŽYMA DĖL TAM TIKRŲ SPRENDIMŲ, KURIAIS SUTEIKIAMOS BENDRAVIMO TEISĖS

(Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 [1] 42 straipsnio 1 dalies a punktas ir 47 straipsnio 1 dalies a punktas)

SVARBU

Pažymą proceso šalies prašymu išduoda sprendimą priėmęs teismas, tik jei įvykdytos Reglamento 47 straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos, kaip nurodyta 11–14 punktuose. Jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas.

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ* [2]

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. SPRENDIMĄ PRIĖMĘS IR PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS*

2.1. Pavadinimas*

2.2. Adresas*

2.3. Telefonas/faksas/elektroninis paštas*

3. SPRENDIMAS*

3.1. Data (metai mėnuo diena)*

3.2. Numeris*

4. VAIKAS (-AI) [3], DĖL KURIO (-IŲ) PRIIMTAS SPRENDIMAS*

4.1. 1 vaikas*

4.1.1. Pavardė (-ės)*

4.1.2. Vardas (-ai)*

4.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

4.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

[1] 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo (OL L 178, 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).

[2] (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.

[3] Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.

4.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

4.2. 2 vaikas

4.2.1. Pavardė (-ės)

4.2.2. Vardas (-ai)

4.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

4.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

4.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

4.3. 3 vaikas

4.3.1. Pavardė (-ės)

4.3.2. Vardas (-ai)

4.3.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

4.3.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

4.3.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5. ŠALIS (-YS) ([4]), KURIAI (-IOMS) BUVO SUTEIKTOS BENDRAVIMO TEISĖS*

5.1. 1 šalis*

5.1.1. Pavardė (-ės)*

5.1.2. Vardas (-ai)*

5.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

5.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.1.6. Adresas (jei žinoma)

5.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

5.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

([4]) Jei bendravimo teisės buvo suteiktos daugiau nei dviem šalims, prašom pridėti papildomą lapą.

5.2. 2 šalis

5.2.1. Pavardė (-ės)

5.2.2. Vardas (-ai)

5.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.2.6. Adresas (jei žinoma)

5.2.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

5.2.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

6. PAGAL SPRENDIMĄ SUTEIKTOS BENDRAVIMO TEISĖS IR PRAKTINIAI NAUDOJIMOSI JOMIS NURODYMAI (TOKIU MASTU, KOKIU NURODYTA SPRENDIME) ([5])

.....

7. ŠALIS (-YS) ([6]), KURIOS (-IŲ) ATŽVILGIU SIEKIAMA VYKDYMO*

7.1. 1 šalis*

7.1.1. ☐ Fizinis asmuo

7.1.1.1. Pavardė (-ės)

7.1.1.2. Vardas (-ai)

7.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

7.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

7.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

7.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

7.1.2.1. Visas pavadinimas

([5]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.
([6]) Jei vykdymo siekiama daugiau nei dviejų šalių atžvilgiu, prašom pridėti papildomą lapą.

7.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

7.2. 2 šalis

7.2.1. ☐ Fizinis asmuo

7.2.1.1. Pavardė (-ės)

7.2.1.2. Vardas (-ai)

7.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

7.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

7.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

7.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

7.2.2.1. Visas pavadinimas

7.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

8. PAGAL KILMĖS VALSTYBĖS NARĖS TEISĘ SPRENDIMAS GALI BŪTI TOLIAU SKUNDŽIAMAS*

8.1. ☐ Ne

8.2. ☐ Taip

9. SPRENDIMAS YRA VYKDYTINAS KILMĖS VALSTYBĖJE NARĖJE*

9.1. ☐ Ne

9.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas): ……/…/…

9.3. ☐ Taip, bet tik …… punkte nurodytos šalies ([7]) atžvilgiu (prašom įrašyti)

9.3.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas šios šalies atžvilgiu: ……/…/…

([7]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

9.4. ☐ Taip, bet tik ši (šios) sprendimo dalis (-ys) (prašom nurodyti) .....

9.4.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią ši (šios) sprendimo dalis (-ys) tapo vykdytina (-os): ……/…/…

10. NUO PAŽYMOS IŠDAVIMO DIENOS SPRENDIMAS YRA ĮTEIKTAS ŠALIAI (-IMS) ([8]), KURIOS (-IŲ) ATŽVILGIU SIEKIAMA VYKDYMO*

10.1. 7.1 punkte nurodytai šaliai*

10.1.1. ☐ Ne

10.1.2. ☐ Teismui nežinoma

10.1.3. ☐ Taip

10.1.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

10.1.3.2. Sprendimas buvo įteiktas tokia (-iomis) kalba (-omis):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

10.2. 7.2 punkte nurodytai šaliai

10.2.1. ☐ Ne

10.2.2. ☐ Teismui nežinoma

10.2.3. ☐ Taip

10.2.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

10.2.3.2. Sprendimas buvo įteiktas tokia (-iomis) kalba (-omis):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

([8]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

11. VISOMS SUINTERESUOTOMS ŠALIMS BUVO SUTEIKTA GALIMYBĖ BŪTI IŠKLAUSYTOMS*

11.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

12. 4 PUNKTE NURODYTAS (-I) VAIKAS (-AI) ([9]) GEBĖJO SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ*

12.1. ☐ 4.1 punkte nurodytas vaikas

12.1.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 13 punktą)

12.1.2. ☐ Ne

12.2. ☐ 4.2 punkte nurodytas vaikas

12.2.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 13 punktą)

12.2.2. ☐ Ne

12.3. ☐ 4.3 punkte nurodytas vaikas

12.3.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 13 punktą)

12.3.2. ☐ Ne

13. VAIKUI (-AMS), GEBANČIAM (-TIEMS) SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ, KAIP NURODYTA 12 PUNKTE, PAGAL REGLAMENTO 21 STRAIPSNĮ BUVO SUTEIKTA TIKRA IR VEIKSMINGA GALIMYBĖ PAREIKŠTI SAVO NUOMONĘ

13.1. ☐ 4.1 punkte nurodytas vaikas

13.1.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

13.2. ☐ 4.2 punkte nurodytas vaikas

13.2.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

13.3. ☐ 4.3 punkte nurodytas vaikas

13.3.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

14. SPRENDIMAS PRIIMTAS ŠALIAI Į TEISMO POSĖDĮ NEATVYKUS*

14.1. ☐ Ne

14.2. ☐ Taip

14.2.1. Į teismo posėdį neatvykusi šalis ([10]), kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

14.2.2. Tai šaliai bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas buvo įteiktas laiku ir tokiu būdu, kad ta (tos) šalis (-ys) turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai

([9]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.
([10]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

14.2.2.1. ☐ Taip

14.2.2.1.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

14.2.2.2. ☐ Ne, bet, nepaisant to, į teismo posėdį neatvykusi šalis nedviprasmiškai pritarė sprendimui (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

15. ŠALIES (-IŲ) ([11]), PASINAUDOJUSIOS (-IŲ) TEISINE PAGALBA PAGAL REGLAMENTO 74 STRAIPSNIO 1 DALĮ, VARDAS (-AI) IR PAVARDĖ (-ĖS)

15.1. Šalis (-ys)

15.1.1. ☐ kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

15.1.2. ☐ kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

16. PROCESO IŠLAIDOS ([12])

16.1. ☐ Sprendimas taip pat apima su santuoka susijusius klausimus, o informacija apie proceso išlaidas pagal šį reglamentą pateikiama tik pažymoje dėl sprendimų su santuoka susijusiose bylose.

16.2. ☐ Sprendimas taip pat apima kitus su tėvų pareigomis susijusius klausimus, o informacija apie proceso išlaidas pagal šį reglamentą pateikiama tik pažymoje dėl sprendimų su tėvų pareigomis susijusiose bylose.

16.3. Sprendime numatyta, kad ([13])

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

turi sumokėti

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

sumą .....

☐ eurais (EUR) ☐ Bulgarijos levais (BGN) ☐ Kroatijos kunomis (HRK)

☐ Čekijos kronomis (CZK) ☐ Vengrijos forintais (HUF) ☐ Lenkijos zlotais (PLN)

☐ svarais sterlingų (GBP) ☐ Rumunijos lėjomis (RON) ☐ Švedijos kronomis (SEK)

☐ kita (nurodyti ISO kodą):

([11]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

([12]) Šis punktas taip pat apima atvejus, kai padengti išlaidas priteista pagal atskirą sprendimą. Vien tai, kad išlaidų suma dar nėra nustatyta, neturėtų sukliudyti teismui išduoti pažymą, jeigu šalis pageidauja siekti sprendimo dalies dėl bylos esmės pripažinimo arba vykdymo.

([13]) Jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, prašom pridėti papildomą lapą.

16.4. Papildoma informacija apie išlaidas, kuri gali būti aktuali (pavyzdžiui, fiksuota suma arba procentinė dalis; priteistos palūkanos; pasidalijamos išlaidos; jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, ar visą sumą galima išieškoti iš bet kurios iš jų):

.....

Jei pridėta papildomų lapų, prašom nurodyti jų skaičių: …

Išduota …, data (metai mėnuo diena) …

Parašas ir (arba) antspaudas

VI PRIEDAS

PAŽYMA DĖL TAM TIKRŲ PAGAL REGLAMENTO 29 STRAIPSNIO 6 DALĮ PRIIMTŲ SPRENDIMŲ DĖL GLOBOS ESMĖS, KURIUOSE NUMATYTAS VAIKO GRĄŽINIMAS

(Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 [1] 29 straipsnio 6 dalis, 42 straipsnio 1 dalies b punktas ir 47 straipsnio 1 dalies b punktas)

SVARBU

Pažymą proceso šalies prašymu išduoda teismas, priėmęs sprendimą pagal 29 straipsnio 6 dalį, jei šiame sprendime yra numatytas vaiko grąžinimas ir tik jei įvykdytos Reglamento 47 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytos sąlygos, kaip nurodyta 11–15 punktuose. Jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas.

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ* [2]

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. SPRENDIMĄ PRIĖMĘS IR PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS*

2.1. Pavadinimas*

2.2. Adresas*

2.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas*

3. SPRENDIMAS*

3.1. Data (metai mėnuo diena)*

3.2. Numeris*

4. VAIKAS (-AI) [3], KURIS (-IE) TURI BŪTI GRĄŽINTAS (-I) PAGAL SPRENDIMĄ*

4.1. 1 vaikas*

4.1.1. Pavardė (-ės)*

4.1.2. Vardas (-ai)*

4.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

4.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

[1] 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo (OL L 178, 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).

[2] (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.

[3] Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.

4.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

4.2. 2 vaikas

4.2.1. Pavardė (-ės)

4.2.2. Vardas (-ai)

4.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

4.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

4.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

4.3. 3 vaikas

4.3.1. Pavardė (-ės)

4.3.2. Vardas (-ai)

4.3.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

4.3.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

4.3.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5. JEI IR TOKIU MASTU, KOKIU NURODYTA SPRENDIME, VAIKAS (-AI) TURI BŪTI GRĄŽINTAS (-I) [4]

5.1. 1 šaliai

5.1.1. ☐ Fizinis asmuo

5.1.1.1. Pavardė (-ės)

5.1.1.2. Vardas (-ai)

5.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

5.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

5.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

5.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

[4] Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

5.1.2.1. Visas pavadinimas

5.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

5.2. 2 šaliai

5.2.1. ☐ Fizinis asmuo

5.2.1.1. Pavardė (-ės)

5.2.1.2. Vardas (-ai)

5.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

5.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

5.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

5.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

5.2.2.1. Visas pavadinimas

5.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

6. PRAKTINIAI GRĄŽINIMO NURODYMAI (JEI IR TOKIU MASTU, KOKIU NURODYTA SPRENDIME) [5]

.....

7. ŠALIS [6], KURIOS ATŽVILGIU SIEKIAMA VYKDYMO*

7.1. Pavardė (-ės)*

7.2. Vardas (-ai)*

7.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

[5] Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.

[6] Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

7.6. Adresas (jei žinoma)

7.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

7.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

8. PAGAL KILMĖS VALSTYBĖS NARĖS TEISĘ SPRENDIMAS GALI BŪTI TOLIAU SKUNDŽIAMAS*

8.1. ☐ Ne

8.2. ☐ Taip

9. SPRENDIMO, KURIUO NUMATYTAS VAIKO (-Ų) GRĄŽINIMAS, DALIS YRA VYKDYTINA KILMĖS VALSTYBĖJE NARĖJE*

9.1. ☐ Ne

9.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas): ……./…/…

9.3. ☐ Taip, bet tik … punkte nurodytos šalies ([7]) atžvilgiu (prašom įrašyti):

9.3.1. Prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią sprendimas tapo vykdytinas šios šalies atžvilgiu: ……./…/…

10. NUO PAŽYMOS IŠDAVIMO DIENOS SPRENDIMAS YRA ĮTEIKTAS ŠALIAI ([8]), KURIOS ATŽVILGIU SIEKIAMA VYKDYMO, KAIP NURODYTA 7 PUNKTE*

10.1. ☐ Ne

10.2. ☐ Teismui nežinoma

10.3. ☐ Taip

10.3.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

10.3.2. Sprendimas buvo įteiktas tokia (-iomis) kalba (-omis):

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

([7]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.
([8]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

11. VISOMS SUINTERESUOTOMS ŠALIMS BUVO SUTEIKTA GALIMYBĖ BŪTI IŠKLAUSYTOMS*

11.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

12. 4 PUNKTE NURODYTAS (-I) VAIKAS (-AI) ([9]) GEBĖJO SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ*

12.1. ☐ 4.1 punkte nurodytas vaikas

12.1.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 13 punktą)

12.1.2. ☐ Ne

12.2. ☐ 4.2 punkte nurodytas vaikas

12.2.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 13 punktą)

12.2.2. ☐ Ne

12.3. ☐ 4.3 punkte nurodytas vaikas

12.3.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 13 punktą)

12.3.2. ☐ Ne

13. VAIKUI (-AMS), GEBANČIAM (-TIEMS) SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ, KAIP NURODYTA 12 PUNKTE, PAGAL REGLAMENTO 20 STRAIPSNĮ BUVO SUTEIKTA TIKRA IR VEIKSMINGA GALIMYBĖ PAREIKŠTI SAVO NUOMONĘ

13.1. ☐ 4.1 punkte nurodytas vaikas

13.1.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

13.2. ☐ 4.2 punkte nurodytas vaikas

13.2.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

13.3. ☐ 4.3 punkte nurodytas vaikas

13.3.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

14. SPRENDIMAS PRIIMTAS ŠALIAI Į TEISMO POSĖDĮ NEATVYKUS*

14.1. ☐ Ne

14.2. ☐ Taip

14.2.1. Į teismo posėdį neatvykusi (-os) šalis (-ys) ([10]), kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

14.2.2. Tai šaliai bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas buvo įteiktas laiku ir tokiu būdu, kad ta (tos) šalis (-ys) turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai

([9]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.
([10]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

14.2.2.1. ☐ Taip

14.2.2.1.1. Įteikimo data (metai mėnuo diena)

14.2.2.2. ☐ Ne, bet, nepaisant to, į teismo posėdį neatvykusi šalis nedviprasmiškai pritarė sprendimui (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

15. PRIIMDAMAS SPRENDIMĄ, TEISMAS ATSIŽVELGĖ Į PRIEŽASTIS IR FAKTUS, KURIAIS GRINDŽIAMAS ANKSTESNIS KITOJE VALSTYBĖJE NARĖJE PRIIMTAS SPRENDIMAS PAGAL 1980 M. SPALIO 25 D. HAGOS KONVENCIJOS DĖL TARPTAUTINIO VAIKŲ GROBIMO CIVILINIŲ ASPEKTŲ 13 STRAIPSNIO 1 DALIES B PUNKTĄ ARBA 13 STRAIPSNIO 2 DALĮ*

15.1. ☐ Taip (jei ne, turėtų būti naudojamas Reglamento III priedas)

16. SPRENDIME NUMATYTA (-OS) LAIKINA (-OS) PRIEMONĖ (-S), ĮSKAITANT APSAUGOS PRIEMONĘ (-ES)*

16.1. ☐ Ne

16.2. ☐ Taip

16.2.1. Nustatytos (-ų) priemonės (-ių) apibūdinimas ([11])

.....

17. ŠALIES (-IŲ) ([12]), PASINAUDOJUSIOS (-IŲ) TEISINE PAGALBA PAGAL REGLAMENTO 74 STRAIPSNIO 1 DALĮ, VARDAS (-AI) IR PAVARDĖ (-ĖS)

17.1. Šalis (-ys)

17.1.1. ☐ kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

17.1.2. ☐ kaip nurodyta … punkte (prašom įrašyti)

18. PROCESO IŠLAIDOS ([13])

18.1. Sprendime numatyta, kad ([14])

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

turi sumokėti

..... (pavardė (-ės))

..... (vardas (-ai))

sumą .....

([11]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.
([12]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.
([13]) Šis punktas taip pat apima atvejus, kai padengti išlaidas priteista pagal atskirą sprendimą. Vien tai, kad išlaidų suma dar nėra nustatyta, neturėtų sukliudyti teismui išduoti pažymą, jeigu šalis pageidauja siekti sprendimo dalies dėl bylos esmės pripažinimo arba vykdymo.
([14]) Jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, prašom pridėti papildomą lapą.

☐ eurais (EUR) ☐ Bulgarijos levais (BGN) ☐ Kroatijos kunomis (HRK)

☐ Čekijos kronomis (CZK) ☐ Vengrijos forintais (HUF) ☐ Lenkijos zlotais (PLN)

☐ svarais sterlingų (GBP) ☐ Rumunijos lėjomis (RON) ☐ Švedijos kronomis (SEK)

☐ kita (nurodyti ISO kodą):

18.2. Papildoma informacija apie išlaidas, kuri gali būti aktuali (pavyzdžiui, fiksuota suma arba procentinė dalis; priteistos palūkanos; pasidalijamos išlaidos; jeigu padengti išlaidas priteista iš daugiau nei vienos šalies, ar visą sumą galima išieškoti iš bet kurios iš jų):

.....

Jei pridėta papildomų lapų, prašom nurodyti jų skaičių: …

Išduota …, data (metai mėnuo diena) …

Parašas ir (arba) antspaudas

VII PRIEDAS

PAŽYMA DĖL TAM TIKRŲ SPRENDIMŲ, KURIAIS SUTEIKIAMOS BENDRAVIMO TEISĖS ARBA KURIUOSE NUMATYTAS VAIKO GRĄŽINIMAS, DĖL KURIŲ PATEIKTA PAŽYMA PAGAL REGLAMENTO 47 STRAIPSNĮ, NEVYKDYTINUMO ARBA RIBOTO VYKDYTINUMO

(Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 ([1]) 49 straipsnis)

SVARBU

Pažyma išduodama gavus prašymą, jeigu ir tokiu mastu, kokiu sprendimas, dėl kurio išduota pažyma pagal Reglamento 47 straipsnį, tapo nevykdytinas arba jo vykdytinumas buvo sustabdytas arba apribotas kilmės valstybėje narėje.

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ* ([2])

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS*

2.1. Pavadinimas*

2.2. Adresas*

2.3. Telefonas/faksas/elektroninis paštas*

3. SPRENDIMAS, KURIS TAPO NEVYKDYTINAS ARBA KURIO VYKDYTINUMAS BUVO SUSTABDYTAS ARBA APRIBOTAS*

3.1. Sprendimą priėmęs teismas (jeigu kitas nei nurodyta 2 punkte)

3.1.1. Pavadinimas

3.1.2. Adresas

3.1.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas

3.2. Duomenys apie sprendimą*

3.2.1. Data (metai mėnuo diena)*

3.2.2. Numeris*

([1]) 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo (OL L 178, 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).

([2]) (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.

3.3. Duomenys apie pirminę pažymą

3.3.1. Data (metai mėnuo diena) (jei žinoma)

3.3.2. Pažyma pagal:

3.3.2.1. ☐ Reglamento 47 straipsnio 1 dalies a punktą dėl sprendimo, kuriuo suteikiamos bendravimo teisės

3.3.2.2. ☐ Reglamento 47 straipsnio 1 dalies b punktą dėl sprendimo dėl globos teisių esmės, priimto pagal Reglamento 29 straipsnio 6 dalį, kuriame numatytas vaiko ar vaikų grąžinimas

4. 3 PUNKTE NURODYTO SPRENDIMO VYKDYTINUMAS*

4.1. ☐ tapo nevykdytinas

4.2. ☐ vykdytinumas buvo sustabdytas

4.2.1. Jei taikoma, duomenys apie sustabdymo laikotarpio trukmę: …

4.3. ☐ vykdytinumas buvo apribotas

4.3.1. Jei taikoma, duomenys apie šio apribojimo mastą: …

5. 4 PUNKTE NURODYTAS POVEIKIS*

5.1. ☐ atsirado pagal įstatymą

5.1.1. Jei taikoma, prašom nurodyti atitinkamą (-as) nuostatą (-as): …

5.2. ☐ buvo nustatytas sprendimu

5.2.1. Sprendimą priėmęs teismas (jeigu kitas nei nurodyta 2 punkte)

5.2.1.1. Pavadinimas

5.2.1.2. Adresas

5.2.1.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas

5.2.2. Duomenys apie sprendimą:

5.2.2.1. Data (metai mėnuo diena)

5.2.2.2. Numeris

5.2.2.3. Turinys ([3]) .....

Išduota ....., data (metai mėnuo diena)

Parašas ir (arba) antspaudas

([3]) Prašom perrašyti atitinkamą nutarties dalį.

VIII PRIEDAS

PAŽYMA DĖL AUTENTIŠKO DOKUMENTO ARBA SUSITARIMO DĖL SANTUOKOS NUTRAUKIMO ARBA SEPARACIJOS

(Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 ([1]) 66 straipsnio 1 dalies a punktas)

SVARBU

Pažyma šalies prašymu išduodama tik tuo atveju, jei valstybė narė, įgaliojusi valdžios instituciją ar kitą instituciją formaliai parengti ar užregistruoti autentišką dokumentą arba užregistruoti susitarimą, turėjo jurisdikciją pagal Reglamento II skyriaus 1 skirsnį, kaip nurodyta 2 punkte, o autentiškas dokumentas ar susitarimas turi privalomą teisinę galią toje valstybėje narėje, kaip nurodyta 7.5 arba 8.4 punkte.

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ* ([2])

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ TURĖJO JURISDIKCIJĄ PAGAL REGLAMENTO II SKYRIAUS 1 SKIRSNĮ*

2.1. ☐ Taip

3. PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS ARBA KOMPETENTINGA INSTITUCIJA*

3.1. Pavadinimas*

3.2. Adresas*

3.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas*

4. DOKUMENTO POBŪDIS*

4.1. ☐ Autentiškas dokumentas (tuomet prašom užpildyti 7 punktą)

4.2. ☐ Susitarimas (tuomet prašom užpildyti 8 punktą)

5. AUTENTIŠKO DOKUMENTO ARBA SUSITARIMO OBJEKTAS*

5.1. ☐ Santuokos nutraukimas

5.2. ☐ Separacija

([1]) 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo(OL L 178, 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).

([2]) (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.

6. SANTUOKA*

6.1. Sutuoktiniai*

6.1.1.

6.1.1.1. Pavardė (-ės)*

6.1.1.2. Vardas (-ai)*

6.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

6.1.1.4. Gimimo vieta

6.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

6.1.1.6.1. kaip nurodyta autentiškame dokumente ar susitarime .....

6.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

6.1.2.

6.1.2.1. Pavardė (-ės)*

6.1.2.2. Vardas (-ai)*

6.1.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

6.1.2.4. Gimimo vieta

6.1.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.1.2.6. Adresas (jei žinoma)

6.1.2.6.1. kaip nurodyta autentiškame dokumente ar susitarime .....

6.1.2.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

6.2. Santuokos sudarymo data, šalis ir vieta*

6.2.1. Data (metai mėnuo diena)*

6.2.2. Šalis*

6.2.3. Vieta (jei žinoma)

7. ☐ AUTENTIŠKAS DOKUMENTAS

7.1. Valdžios institucija arba kita tuo tikslu įgaliota institucija, kuri parengė ar užregistravo autentišką dokumentą (jei kita nei 3 punkte nurodytas teismas arba kompetentinga institucija)

7.1.1. Pavadinimas

7.1.2. Adresas

7.2. Data (metai mėnuo diena), kurią 3 punkte arba 7.1 punkte nurodyta institucija parengė autentišką dokumentą

7.3. Autentiško dokumento numeris (jei taikytina)

7.4. Data (metai mėnuo diena), kurią autentiškas dokumentas užregistruotas kilmės valstybėje narėje (jei skiriasi nuo 7.2 punkte nurodytos datos)

7.4.1. Numeris registre (jei taikytina)

7.5. Data (metai mėnuo diena), nuo kurios autentiškas dokumentas turi privalomą teisinę galią kilmės valstybėje narėje

8. ☐ SUSITARIMAS

8.1. Valdžios institucija, kuri užregistravo susitarimą (jei kita nei 3 punkte nurodytas teismas arba kompetentinga institucija)

8.1.1. Pavadinimas

8.1.2. Adresas

8.2. Susitarimo užregistravimo data (metai mėnuo diena)

8.3. Numeris registre (jei taikytina)

8.4. Data (metai mėnuo diena), nuo kurios susitarimas turi privalomą teisinę galią kilmės valstybėje narėje

Išduota …, data (metai mėnuo diena)

Parašas ir (arba) antspaudas

IX PRIEDAS

PAŽYMA DĖL AUTENTIŠKO DOKUMENTO ARBA SUSITARIMO SU TĖVŲ PAREIGOMIS SUSIJUSIOSE BYLOSE

(Tarybos reglamento (ES) 2019/1111 ([1]) 66 straipsnio 1 dalies b punktas)

SVARBU

Pažyma šalies prašymu išduodama tik tuo atveju, jei valstybė narė, įgaliojusi valdžios instituciją ar kitą instituciją formaliai parengti ar užregistruoti autentišką dokumentą arba užregistruoti susitarimą, turėjo jurisdikciją pagal Reglamento II skyriaus 2 skirsnį, kaip nurodyta 2 punkte, o autentiškas dokumentas ar susitarimas turi privalomą teisinę galią toje valstybėje narėje, kaip nurodyta 12.5 arba 13.4 punkte.

Pažyma neturi būti išduodama, jei yra požymių, kad autentiško dokumento ar susitarimo turinys neatitinka vaiko interesų.

1. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ* ([2])

☐ Belgija (BE)	☐ Bulgarija (BG)	☐ Čekija (CZ)	☐ Vokietija (DE)
☐ Estija (EE)	☐ Airija (IE)	☐ Graikija (EL)	☐ Ispanija (ES)
☐ Prancūzija (FR)	☐ Kroatija (HR)	☐ Italija (IT)	☐ Kipras (CY)
☐ Latvija (LV)	☐ Lietuva (LT)	☐ Liuksemburgas (LU)	☐ Vengrija (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nyderlandai (NL)	☐ Austrija (AT)	☐ Lenkija (PL)
☐ Portugalija (PT)	☐ Rumunija (RO)	☐ Slovėnija (SI)	☐ Slovakija (SK)
☐ Suomija (FI)	☐ Švedija (SE)	☐ Jungtinė Karalystė (UK)	

2. KILMĖS VALSTYBĖ NARĖ TURĖJO JURISDIKCIJĄ PAGAL REGLAMENTO II SKYRIAUS 2 SKIRSNĮ*

2.1. ☐ Taip

3. PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS ARBA KOMPETENTINGA INSTITUCIJA*

3.1. Pavadinimas*

3.2. Adresas*

3.3. Telefonas / faksas / elektroninis paštas*

4. DOKUMENTO POBŪDIS*

4.1. ☐ Autentiškas dokumentas (tuomet prašom užpildyti 12 punktą)

4.2. ☐ Susitarimas (tuomet prašom užpildyti 13 punktą)

5. AUTENTIŠKO DOKUMENTO ARBA SUSITARIMO ŠALYS* ([3])

5.1. 1 šalis*

([1]) 2019 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) 2019/1111 dėl jurisdikcijos ir sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis bei tarptautiniu vaikų grobimu, pripažinimo ir vykdymo(OL L 178 2019 7 2, p. 1) (toliau – Reglamentas).

([2]) (*) pažymėti laukeliai yra privalomi.

([3]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

5.1.1. ☐ Fizinis asmuo

5.1.1.1. Pavardė (-ės)

5.1.1.2. Vardas (-ai)

5.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

5.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

5.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

5.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

5.1.2.1. Visas pavadinimas

5.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

5.2. 2 šalis

5.2.1. ☐ Fizinis asmuo

5.2.1.1. Pavardė (-ės)

5.2.1.2. Vardas (-ai)

5.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

5.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

5.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

5.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

5.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

5.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

5.2.2.1. Visas pavadinimas

5.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

5.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

6. VAIKAS (-AI) ([4]), DĖL KURIO (-IŲ) IŠDUOTAS AUTENTIŠKAS DOKUMENTAS ARBA SUDARYTAS SUSITARIMAS*

6.1. 1 vaikas*

6.1.1. Pavardė (-ės)*

6.1.2. Vardas (-ai)*

6.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)*

6.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

6.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.2. 2 vaikas

6.2.1. Pavardė (-ės)

6.2.2. Vardas (-ai)

6.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

6.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

6.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

6.3. 3 vaikas

6.3.1. Pavardė (-ės)

6.3.2. Vardas (-ai)

6.3.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

6.3.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

6.3.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7. ☐ GLOBOS TEISĖS ([5])

7.1. Globos teisės, priskirtos arba dėl kurių susitarta autentiškame dokumente ar susitarime ([6])

.....

([4]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.
([5]) Prašom atkreipti dėmesį į tai, kad terminas „globos teisės“ yra apibrėžtas Reglamento 2 straipsnio 2 dalies 9 punkte.
([6]) Prašom perrašyti atitinkamą autentiško dokumento arba susitarimo dalį.

7.2. Priskirta (-os) šiai (šioms) šaliai (-ims) ([7])

7.2.1. 1 šalis

7.2.1.1. ☐ Fizinis asmuo

7.2.1.1.1. Pavardė (-ės)

7.2.1.1.2. Vardas (-ai)

7.2.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.2.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.2.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

7.2.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

7.2.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

7.2.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

7.2.1.2.1. Visas pavadinimas

7.2.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

7.2.2. 2 šalis

7.2.2.1. ☐ Fizinis asmuo

7.2.2.1.1. Pavardė (-ės)

7.2.2.1.2. Vardas (-ai)

7.2.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

7.2.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

7.2.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

([7]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

7.2.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

7.2.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

7.2.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

7.2.2.2.1. Visas pavadinimas

7.2.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

7.2.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

7.3. Autentiškame dokumente arba susitarime numatytas vaiko (-ų) perdavimas

7.3.1. ☐ Ne

7.3.2. ☐ Taip

7.3.2.1. ☐ Vykdymo tikslais aktuali išsami informacija apie perdavimą, jei dar nenurodyta 7.1 punkte (pavyzdžiui, kam perduoti, kurį (-iuos) vaiką (-us), periodinis ar vienkartinis perdavimas)

.....

8. ☐ BENDRAVIMO TEISĖS

8.1. Bendravimo teisės, priskirtos arba dėl kurių susitarta autentiškame dokumente arba susitarime ([8])

.....

8.2. Priskirta (-os) šiai (šioms) šaliai (-ims) ([9])

8.2.1. 1 šalis

8.2.1.1. Pavardė (-ės)

8.2.1.2. Vardas (-ai)

8.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

8.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

8.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

8.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

8.2.1.6.1. kaip nurodyta autentiškame dokumente arba susitarime .....

8.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

([8]) Prašom perrašyti atitinkamą autentiško dokumento arba susitarimo dalį.
([9]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

8.2.2. 2 šalis

8.2.2.1. Pavardė (-ės)

8.2.2.2. Vardas (-ai)

8.2.2.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

8.2.2.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

8.2.2.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

8.2.2.6. Adresas (jei žinoma)

8.2.2.6.1. kaip nurodyta autentiškame dokumente arba susitarime .....

8.2.2.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

8.3. Autentiškame dokumente arba susitarime numatytas vaiko (-ų) perdavimas

8.3.1. ☐ Ne

8.3.2. ☐ Taip

8.3.2.1. ☐ Vykdymo tikslais aktuali išsami informacija apie perdavimą, jei dar nenurodyta 8.1 punkte (pavyzdžiui, kam perduoti, kurį (-iuos) vaiką (-us), periodinis ar vienkartinis perdavimas)

.....

9. ☐ KITOS SU TĖVŲ PAREIGOMIS SUSIJUSIOS TEISĖS

9.1. Teisė (-ės), priskirta (-os) arba dėl kurios (-ių) susitarta autentiškame dokumente arba susitarime ([10])

.....

9.2. Priskirta (-os) šiai (šioms) šaliai (-ims) ([11])

9.2.1. 1 šalis

9.2.1.1. ☐ Fizinis asmuo

9.2.1.1.1. Pavardė (-ės)

9.2.1.1.2. Vardas (-ai)

9.2.1.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

([10]) Prašom perrašyti atitinkamą autentiško dokumento arba susitarimo dalį.
([11]) Jei susijusių šalių daugiau negu dvi, prašom pridėti papildomą lapą.

9.2.1.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

9.2.1.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

9.2.1.1.6. Adresas (jei žinoma)

9.2.1.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

9.2.1.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

9.2.1.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

9.2.1.2.1. Visas pavadinimas

9.2.1.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

9.2.1.2.3. Adresas (jei žinoma)

9.2.2. 2 šalis

9.2.2.1. ☐ Fizinis asmuo

9.2.2.1.1. Pavardė (-ės)

9.2.2.1.2. Vardas (-ai)

9.2.2.1.3. Gimimo data (metai mėnuo diena)

9.2.2.1.4. Gimimo vieta (jei žinoma)

9.2.2.1.5. Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei taikytina ir žinoma)

9.2.2.1.6. Adresas (jei žinoma)

9.2.2.1.6.1. kaip nurodyta sprendime .....

9.2.2.1.6.2. papildoma informacija (pavyzdžiui, apie kitą dabartinį adresą) .....

9.2.2.2. ☐ Juridinis asmuo, institucija ar kita įstaiga

9.2.2.2.1. Visas pavadinimas

9.2.2.2.2. Identifikacinis numeris (jei taikytina ir žinoma)

9.2.2.2.3. Adresas (jei žinoma)

9.3. Autentiškame dokumente arba susitarime numatytas vaiko (-ų) perdavimas

9.3.1. ☐ Ne

9.3.2. ☐ Taip

9.3.2.1. ☐ Vykdymo tikslais aktuali išsami informacija apie perdavimą, jei dar nenurodyta 9.1 punkte (pavyzdžiui, kam perduoti, kurį (-iuos) vaiką (-us), periodinis ar vienkartinis perdavimas)

.....

10. 6 PUNKTE NURODYTAS (-I) VAIKAS (-AI) ([12]) GEBĖJO SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ*

10.1. ☐ 6.1 punkte nurodytas vaikas

10.1.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 11 punktą)

10.1.2. ☐ Ne

10.2. ☐ 6.2 punkte nurodytas vaikas

10.2.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 11 punktą)

10.2.2. ☐ Ne

10.3. ☐ 6.3 punkte nurodytas vaikas

10.3.1. ☐ Taip (tuomet prašom užpildyti 11 punktą)

10.3.2. ☐ Ne

11. VAIKUI (-AMS) ([13]), GEBANČIAM (-TIEMS) SUFORMULUOTI SAVO NUOMONĘ, KAIP NURODYTA 10 PUNKTE, BUVO SUTEIKTA TIKRA IR VEIKSMINGA GALIMYBĖ PAREIKŠTI SAVO NUOMONĘ

11.1. ☐ 6.1 punkte nurodytas vaikas

11.1.1. ☐ Taip

11.1.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

11.2. ☐ 6.2 punkte nurodytas vaikas

11.2.1. ☐ Taip

11.2.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

([12]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.
([13]) Jei susijusių vaikų daugiau negu trys, prašom pridėti papildomą lapą.

11.3. ☐ 6.3 punkte nurodytas vaikas

11.3.1. ☐ Taip

11.3.2. ☐ Ne, dėl šių priežasčių: .....

12. ☐ AUTENTIŠKAS DOKUMENTAS

12.1. Valdžios institucija arba kita tuo tikslu įgaliota institucija, kuri parengė ar užregistravo autentišką dokumentą (jei kita nei 3 punkte nurodytas teismas arba kompetentinga institucija)

12.1.1. Pavadinimas

12.1.2. Adresas

12.2. Data (metai mėnuo diena), kurią 3 punkte arba 12.1 punkte nurodyta institucija parengė autentišką dokumentą

12.3. Autentiško dokumento numeris (jei taikytina)

12.4. Data (metai mėnuo diena), kurią autentiškas dokumentas užregistruotas kilmės valstybėje narėje (jei skiriasi nuo 12.2 punkte nurodytos datos)

12.4.1. Numeris registre (jei taikytina)

12.5. Data (metai mėnuo diena), nuo kurios autentiškas dokumentas turi privalomą teisinę galią kilmės valstybėje narėje

13. ☐ SUSITARIMAS

13.1. Valdžios institucija, kuri užregistravo susitarimą (jei kita nei 3 punkte nurodytas teismas arba kompetentinga institucija)

13.1.1. Pavadinimas

13.1.2. Adresas

13.2. Susitarimo užregistravimo data (metai mėnuo diena)

13.3. Numeris registre (jei taikytina)

13.4. Data (metai mėnuo diena), nuo kurios susitarimas turi privalomą teisinę galią kilmės valstybėje narėje

14. AUTENTIŠKAS DOKUMENTAS ARBA SUSITARIMAS YRA VYKDYTINAS KILMĖS VALSTYBĖJE NARĖJE*

14.1. ☐ Dėl 7 punkte nurodytų globos teisių

14.1.1. ☐ Ne

14.1.1.1. ☐ Autentiškame dokumente arba susitarime nenumatyta vykdytinų pareigų

14.1.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią autentiškas dokumentas arba susitarimas tapo vykdytinas)

……/…/…

14.1.3. ☐ Taip, bet tik … punkte nurodytos šalies ([14]) atžvilgiu (prašom įrašyti) .....

14.1.4. ☐ Taip, bet tik ši (-ios) autentiško dokumento arba susitarimo dalis (-ys) (prašom nurodyti) .....

14.2. ☐ Dėl 8 punkte nurodytų bendravimo teisių

14.2.1. ☐ Ne

14.2.1.1. ☐ Autentiškame dokumente arba susitarime nenumatyta vykdytinų pareigų

14.2.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią autentiškas dokumentas arba susitarimas tapo vykdytinas)

……/…/…

14.2.3. ☐ Taip, bet tik … punkte nurodytos šalies ([15]) atžvilgiu (prašom įrašyti) .....

14.2.4. ☐ Taip, bet tik ši (-ios) autentiško dokumento arba susitarimo dalis (-ys) (prašom nurodyti) .....

14.3. ☐ Dėl 9 punkte nurodytų kitų teisių

14.3.1. ☐ Ne

14.3.1.1. ☐ Autentiškame dokumente arba susitarime nenumatyta vykdytinų pareigų

14.3.2. ☐ Taip, be jokių apribojimų (prašom nurodyti datą (metai mėnuo diena), kurią autentiškas dokumentas arba susitarimas tapo vykdytinas)

……/…/…

14.3.3. ☐ Taip, bet tik … punkte nurodytos šalies ([16]) atžvilgiu (prašom įrašyti) .....

14.3.4. ☐ Taip, bet tik ši (-ios) autentiško dokumento arba susitarimo dalis (-ys) (prašom nurodyti) .....

Išduota …, data (metai mėnuo diena)

Parašas ir (arba) antspaudas

([14]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.
([15]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.
([16]) Jei susijusių šalių daugiau negu viena, prašom pridėti papildomą lapą.

X PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas EB Nr. 2201/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
—	1 straipsnio 3 dalis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnio 2 dalis
7 straipsnis	6 straipsnio 1 ir 3 dalys
8 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2 dalis
10 straipsnis	9 straipsnis
—	10 straipsnis
11 straipsnio 1 dalis	22 straipsnis
—	23 straipsnis
11 straipsnio 2 dalis	26 straipsnis
11 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio 1 dalis
—	24 straipsnio 2 dalis
—	24 straipsnio 3 dalis
—	25 straipsnis
11 straipsnio 4 dalis	27 straipsnio 3 dalis
11 straipsnio 5 dalis	27 straipsnio 1 dalis
—	27 straipsnio 2 dalis
—	27 straipsnio 4 dalis
—	27 straipsnio 5 dalis
—	27 straipsnio 6 dalis
—	28 straipsnis
—	29 straipsnio 1 ir 2 dalys

Reglamentas EB Nr. 2201/2003	Šis reglamentas
11 straipsnio 6 dalis	29 straipsnio 3 dalis
—	29 straipsnio 4 dalis
11 straipsnio 7 dalis	29 straipsnio 5 dalis
11 straipsnio 8 dalis	29 straipsnio 6 dalis
12 straipsnis	—
13 straipsnis	11 straipsnis
14 straipsnis	14 straipsnis
15 straipsnio 1 dalis, 2 dalies a ir b punktai bei 4 dalis	12 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 4 dalis
—	12 straipsnio 2 ir 3 dalys
—	12 straipsnio 5 dalis
15 straipsnio 2 dalies c punktas	13 straipsnio 1 dalis
—	13 straipsnio 2 dalis
16 straipsnis	17 straipsnio a ir b punktai
—	17 straipsnio c punktas
—	16 straipsnis
17 straipsnis	18 straipsnis
18 straipsnis	19 straipsnis
19 straipsnis	20 straipsnis
—	20 straipsnio 4 ir 5 dalys
—	21 straipsnis
20 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 3 dalis
—	15 straipsnio 2 dalis
21 straipsnio 1 ir 2 dalys	30 straipsnio 1 ir 2 dalys
21 straipsnio 3 dalis	30 straipsnio 3 ir 4 dalys
21 straipsnio 4 dalis	30 straipsnio 5 dalis
22 straipsnis	38 straipsnis
23 straipsnio a, c, d, e ir f punktai	39 straipsnio a, b, c, d ir e punktai
23 straipsnio b punktas	39 straipsnio 2 dalis
24 straipsnis	69 straipsnis

Reglamentas EB Nr. 2201/2003	Šis reglamentas
25 straipsnis	70 straipsnis
26 straipsnis	71 straipsnis
—	72 straipsnis
27 straipsnio 1 dalis	33 straipsnio a punktas ir 44 straipsnio a punktas
—	33 straipsnio b punktas
—	44 straipsnio b punktas
27 straipsnio 2 dalis	—
28 straipsnis	—
29 straipsnis	—
—	34 straipsnis
—	35 straipsnis
—	40 straipsnis
—	41 straipsnis
30 straipsnis	—
31 straipsnis	—
32 straipsnis	—
33 straipsnis	—
34 straipsnis	—
35 straipsnis	—
36 straipsnis	53 straipsnis
—	53 straipsnio 3 dalis
37 straipsnio 1 dalis	31 straipsnio 1 dalis
—	31 straipsnio 2 ir 3 dalys
37 straipsnio 2 dalis	—
38 straipsnis	32 straipsnis
39 straipsnis	36 straipsnis
40 straipsnis	42 straipsnis ir 47 straipsnio 1 dalis
—	45 straipsnis
—	46 straipsnis
—	47 straipsnio 2 dalis
41 straipsnio 1 dalis	43 straipsnio 1 dalis
41 straipsnio 2 dalis	47 straipsnio 3 dalis

Reglamentas EB Nr. 2201/2003	Šis reglamentas
—	47 straipsnio 4, 5 ir 6 dalys
42 straipsnio 1 dalis	43 straipsnio 1 dalis
42 straipsnio 2 dalis	47 straipsnio 3 dalis
43 straipsnis	37 ir 48 straipsniai
—	49 straipsnis
—	50 straipsnis
44 straipsnis	—
45 straipsnio 1 dalis	31 straipsnio 1 dalis
45 straipsnio 2 dalis	31 straipsnio 2 dalis
—	31 straipsnio 3 dalis
46 straipsnis	65 straipsnis
47 straipsnio 1 dalis	51 straipsnio 1 dalis
—	51 straipsnio 2 dalis
—	52 straipsnis
48 straipsnis	54 straipsnis
—	55 straipsnis
—	56 straipsnis
—	57 straipsnis
—	58 straipsnis
—	59 straipsnis
—	60 straipsnis
—	61 straipsnis
—	62 straipsnis
—	63 straipsnis
—	64 straipsnis
—	66 straipsnis
—	67 straipsnis
—	68 straipsnis
49 straipsnis	73 straipsnis
50 straipsnis	74 straipsnio 1 dalis
—	74 straipsnio 2 dalis
51 straipsnis	75 straipsnis

Reglamentas EB Nr. 2201/2003	Šis reglamentas
52 straipsnis	90 straipsnis
53 straipsnis	76 straipsnis
54 straipsnis	77 straipsnio 1 dalis
—	77 straipsnio 2 ir 3 dalys
—	78 straipsnis
—	79 straipsnio a punktas
55 straipsnio 1 dalies a punktas	79 straipsnio b punktas
55 straipsnio 1 dalies b punktas	79 straipsnio c punktas
—	79 straipsnio d punktas
55 straipsnio 1 dalies c punktas	79 straipsnio e punktas
55 straipsnio 1 dalies d punktas	79 straipsnio f punktas
55 straipsnio 1 dalies e punktas	79 straipsnio g punktas
—	80 straipsnis
—	81 straipsnis
56 straipsnio 1 dalis	82 straipsnio 1 dalis
—	82 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
56 straipsnio 2 dalis	82 straipsnio 5 dalis
—	82 straipsnio 6 dalis
56 straipsnio 3 dalis	82 straipsnio 7 dalis
—	82 straipsnio 8 dalis
57 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
57 straipsnio 3 dalis	83 straipsnio 1 dalis
57 straipsnio 4 dalis	83 straipsnio 2 dalis
58 straipsnis	84 straipsnis
—	85 straipsnis
—	86 straipsnis
—	87 straipsnis
—	88 straipsnis
—	89 straipsnis
—	91 straipsnis
59 straipsnis	94 straipsnis
60 straipsnio a, b, c ir d punktai	95 straipsnis

Reglamentas EB Nr. 2201/2003	Šis reglamentas
60 straipsnio e punktas	96 straipsnis
61 straipsnis	97 straipsnio 1 dalis
—	97 straipsnio 2 dalis
62 straipsnis	98 straipsnis
63 straipsnis	99 straipsnis
64 straipsnio 1 dalis	100 straipsnio 1 dalis
64 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	—
—	100 straipsnio 2 dalis
65 straipsnio 1 dalis	101 straipsnio 1 dalis
—	101 straipsnio 2 dalis
66 straipsnis	102 straipsnis
67 straipsnis	103 straipsnis
68 straipsnis	103 straipsnis
69 straipsnis	92 straipsnis
70 straipsnis	—
—	93 straipsnis
71 straipsnis	104 straipsnis
72 straipsnis	105 straipsnis
I priedas	II priedas
—	I priedas
II priedas	III priedas
—	IV priedas
III priedas	V priedas
IV priedas	VI priedas
—	VII priedas
—	VIII priedas
—	IX priedas